

Επίσημη Εφημερίδα C 282

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος
24 Σεπτεμβρίου 2011

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 282/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 269 της 10.9.2011 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2011/C 282/02 Υπόθεση C-308/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 20 Ιουνίου 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH κατά John O. Butler GmbH. 2

2011/C 282/03 Υπόθεση C-310/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 20 Ιουνίου 2011 — Grattan plc κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs 2

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2011/C 282/04	Υπόθεση C-321/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Ισπανία) στις 28 Ιουνίου 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro και María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor κατά Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	3
2011/C 282/05	Υπόθεση C-323/11: Προσφυγή της 22ας Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας	3
2011/C 282/06	Υπόθεση C-324/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Legfelsőbb Bíróság (Ουγγαρία) στις 29 Ιουνίου 2011 — Gábor Tóth κατά Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, mint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály jogutódja	3
2011/C 282/07	Υπόθεση C-331/11: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας	4
2011/C 282/08	Υπόθεση C-334/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Ιουνίου 2011 η Lancôme parfums et beauté & Cie κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 14 Απριλίου 2011 στην υπόθεση T-466/08, Lancôme parfums et beauté & Cie κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Focus Magazin Verlag GmbH	4
2011/C 282/09	Υπόθεση C-348/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance de Paris (Γαλλία) στις 4 Ιουλίου 2011 — Thomson Sales Europe SA κατά Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	5
2011/C 282/10	Υπόθεση C-349/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) στις 4 Ιουλίου 2011 — Auditeur du travail κατά Yangwei SPRL	5
2011/C 282/11	Υπόθεση C-350/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 4 Ιουλίου 2011 — Argenta Spaarbank NV κατά Belgische Staat	6
2011/C 282/12	Υπόθεση C-351/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 4 Ιουλίου 2011 — KGH Belgium NV κατά Belgische Staat	6
2011/C 282/13	Υπόθεση C-354/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2011 ο Maurice Emram κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 10 Μαΐου 2011 στην υπόθεση T-187/10, Emram κατά ΓΕΕΑ	7
2011/C 282/14	Υπόθεση C-355/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 6 Ιουλίου 2011 — G. Brouwer κατά Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie	8
2011/C 282/15	Υπόθεση C-360/11: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	8
2011/C 282/16	Υπόθεση C-361/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 8 Ιουλίου 2011 — Hewlett-Packard Europe BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat	9
2011/C 282/17	Υπόθεση C-362/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Πορτογαλία) στις 8 Ιουλίου 2011 — Serafim Gomes Oliveira κατά Lusitânia — Companhia de Seguros, SA	9

2011/C 282/18	Υπόθεση C-365/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de Requeña Instância Cível de Lisboa (Πορτογαλία) στις 8 Ιουλίου 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos κατά TAP Portugal	10
2011/C 282/19	Υπόθεση C-367/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Βέλγιο) στις 11 Ιουλίου 2011 — Déborah Prete κατά Office national de l'emploi	10
2011/C 282/20	Υπόθεση C-368/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Ιταλία) στις 11 Ιουλίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Raffaele Arrichiello	11
2011/C 282/21	Υπόθεση C-369/11: Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	11
2011/C 282/22	Υπόθεση C-371/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 13 Ιουλίου 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV κατά Belgische Staat	11
2011/C 282/23	Υπόθεση C-372/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Ιουλίου 2011 η Power-One Italy SpA κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 24 Μαΐου 2011 στην υπόθεση T-489/08, Power-One Italy SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	12
2011/C 282/24	Υπόθεση C-374/11: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	13
2011/C 282/25	Υπόθεση C-375/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 15 Ιουλίου 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA κατά Βελγικού Δημοσίου	13
2011/C 282/26	Υπόθεση C-384/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 19 Ιουλίου 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd κατά Belgische Staat, έτερος διάδικος: Syral Belgium NV	14
2011/C 282/27	Υπόθεση C-392/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το First-Tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 25 Ιουλίου 2011 — Field Fisher Warehouse LLP κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	14
2011/C 282/28	Υπόθεση C-393/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 25 Ιουλίου 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas κατά Antonella Bertazzi κ.λπ.	15
2011/C 282/29	Υπόθεση C-396/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 27 Ιουλίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Ciprian Vasile Radu	15

Γενικό Δικαστήριο

2011/C 282/30	Υπόθεση T-264/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — Tecnoprocess κατά Επιτροπής και Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαρόκο (Προσφυγή κατά παραλείψεως — Αίτημα προς το όργανο να ενεργήσει — Απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Ζημία — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)	17
2011/C 282/31	Υπόθεση T-275/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2011 — Sepracor Pharmaceuticals κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Φάρμακα για χρήση από τον άνθρωπο — Δραστική ουσία eszopiclone — Άδεια κυκλοφορίας — Μη αναγνώριση της ιδιότητας της ουσίας ως νέας δραστικής ουσίας — Πράξη μη υποκείμενη σε προσφυγή — Απαράδεκτο)	17

2011/C 282/32	Υπόθεση T-351/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2011 — Acetificio Marcello de Nigris κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Καταχώριση προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως — Πράξεις που δεν αφορούν ατομικά την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο) 17	17
2011/C 282/33	Υπόθεση T-367/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — Tecnoprocess κατά Επιτροπής (Προσφυγή κατά παραλείψεως — Πρόσκληση προς ενέργεια — Προδήλως απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος) 18	18
2011/C 282/34	Υπόθεση T-403/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — Tecnoprocess κατά Επιτροπής (Αγωγή αποζημιώσεως — Αδικαιολόγητος πλουτισμός — Δικόγραφο της αγωγής — Τυπικά στοιχεία — Απαράδεκτο) 18	18
2011/C 282/35	Υπόθεση T-454/09 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — van Arum κατά Κοινοβουλίου (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση βαθμολογίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2005 — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 18	18
2011/C 282/36	Υπόθεση T-4/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — Al Saadi κατά Επιτροπής (Θάνατος του προσφεύγοντος — Μη συνέχιση της δίκης από τους έλκοντες δικαιώματα — Κατάργηση της δίκης) 19	19
2011/C 282/37	Υπόθεση T-13/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2011 — Goutier κατά ΓΕΕΑ — Rauch (ARANTAX) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης) 19	19
2011/C 282/38	Υπόθεση T-252/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — Cross Czech κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Έγγραφο που επικυρώνει τα πορίσματα λογιστικού ελέγχου και ενημερώνει σχετικά με τη συνέχεια της διαδικασίας — Έγγραφο που αποτελεί σύμβαση και όχι απόφαση — Απαράδεκτο) 19	19
2011/C 282/39	Υπόθεση T-366/10 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2011 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη — Έξοδα δυνάμενα να αναζητηθούν — Ένσταση παράλληλης προσφυγής — Διαδικαστικές πλημμέλειες — Δικαιώματα άμυνας — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 20	20
2011/C 282/40	Υπόθεση T-393/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Απριλίου 2011 — Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Καταβολή προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — Αίτηση προσωρινών μέτρων (απαλλαγή από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως)] 20	20
2011/C 282/41	Υπόθεση T-398/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2011 — Farpicela κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί επιβολής προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Οικονομική ζημία — Απουσία εξαιρετικών περιστάσεων — Μη ύπαρξη επείγοντος) 20	20
2011/C 282/42	Υπόθεση T-450/10 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2011 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εύλογη προδεσμία υποβολής αιτήματος αποζημιώσεως — Εκπρόθεσμο — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 21	21

2011/C 282/43	Υπόθεση T-451/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2011 — Fuchshuber Agrarhandel κατά Επιτροπής (Αγωγή αποζημιώσεως — Κοινή γεωργική πολιτική — Διαρκείς δημοπρασίες για την επαναπώληση σιτηρών στην κοινοτική αγορά — Εξουσία ελέγχου της Επιτροπής — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες — Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)	21
2011/C 282/44	Υπόθεση T-142/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2011 — SIR κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Λήψη περιοριστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον κατάλογο των ενδιαφερόμενων ατόμων — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης)	21
2011/C 282/45	Υπόθεση T-160/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2011 — Petrosi κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Λήψη περιοριστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον κατάλογο των ενδιαφερόμενων ατόμων — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης)	22
2011/C 282/46	Υπόθεση T-187/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2011 — Trabelsi κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και κοινή πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στην Τυνησία — Δέσμευση κεφαλαίων — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Δεν υπάρχει επείγον)	22
2011/C 282/47	Υπόθεση T-213/11 P(I): Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2011 — Σώμα των εκπροσώπων του προσωπικού της ΕΤΕπ κ.λπ. κατά Böhmcke (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Αίτηση παρεμβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης — Υπολογισμός της προθεσμίας — Εκπρόθεσμο)	23
2011/C 282/48	Υπόθεση T-292/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2011 — Cemex κ.λπ. κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]	23
2011/C 282/49	Υπόθεση T-293/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2011 — Holcim (Deutschland) και Holcim κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]	23
2011/C 282/50	Υπόθεση T-296/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2011 — Cementos Portland Valderrivas κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]	24
2011/C 282/51	Υπόθεση T-302/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2011 — HeidelbergCement κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]	24
2011/C 282/52	Υπόθεση T-317/11 P: Αίτηση αναιρέσεως που ο Ιωάννης Βακάλης κατέθεσε στις 14 Ιουνίου 2011 κατά της αποφάσεως της 13ης Απριλίου 2011 την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εξέδωσε στην υπόθεση F-38/10, Βακάλης κατά Επιτροπής	24
2011/C 282/53	Υπόθεση T-340/11: Αγωγή της 23ης Ιουνίου 2011 — Régie Networks και NRJ Global κατά Επιτροπής	25

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 282/54	Υπόθεση T-359/11: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2011 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	25
2011/C 282/55	Υπόθεση T-364/11: Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2011 — Arla Foods κατά ΓΕΕΑ — Artax (Lactofree)	26
2011/C 282/56	Υπόθεση T-365/11 P: Αίτηση αναίρεσεως που ο ΑΟ κατέθεσε στις 5 Ιουλίου 2011 κατά της διατάξεως της 4ης Απριλίου 2011 την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εξέδωσε στην υπόθεση F-45/10, ΑΟ κατά Επιτροπής	27
2011/C 282/57	Υπόθεση T-367/11: Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2011 — Lyder Enterprises κατά ΚΓΦΠ — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)	28
2011/C 282/58	Υπόθεση T-368/11: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2011 — Polyelectrolyte Producers Group κατά Επιτροπής	28
2011/C 282/59	Υπόθεση T-369/11: Αγωγή της 5ης Ιουλίου 2011 — Διαδικασία Σύμβουλοι Επιχειρήσεων κατά Επιτροπής κ.λπ.	29
2011/C 282/60	Υπόθεση T-380/11: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2011 — Παλίρροια Σουλιώτης κατά Επιτροπής	29
2011/C 282/61	Υπόθεση T-382/11: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2011 — Piguí κατά Επιτροπής	30
2011/C 282/62	Υπόθεση T-383/11: Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2011 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	30
2011/C 282/63	Υπόθεση T-384/11: Προσφυγή-αγωγή της 22ας Ιουλίου 2011 — Safa Nicu Sepahan κατά Συμβουλίου	31
2011/C 282/64	Υπόθεση T-385/11: Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2011 — BP Products North America κατά Συμβουλίου	32
2011/C 282/65	Υπόθεση T-387/11: Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2011 — Nitrogénművek Vegyipari κατά Επιτροπής	32
2011/C 282/66	Υπόθεση T-388/11: Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2011 — Deutsche Post AG κατά Επιτροπής	33
2011/C 282/67	Υπόθεση T-389/11: Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2011 — Guccio Gucci κατά ΓΕΕΑ — Chang Qing Qing (GUDDY)	34
2011/C 282/68	Υπόθεση T-393/11: Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2011 — Masottina κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)	35
2011/C 282/69	Υπόθεση T-395/11: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιουλίου 2011 — Elti κατά αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαυροβούνιο	35
2011/C 282/70	Υπόθεση T-397/11: Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2011 — Symfiliosi κατά Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης	36
2011/C 282/71	Υπόθεση T-399/11: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής	36
2011/C 282/72	Υπόθεση T-400/11: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Altadis κατά Επιτροπής	37

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 282/73	Υπόθεση T-401/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2011 ο Livio Missir Mamachi di Lusignano κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Μαΐου 2011 στην υπόθεση F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής	38
2011/C 282/74	Υπόθεση T-402/11: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Preparados Alimenticios del Sur κατά Επιτροπής	39
2011/C 282/75	Υπόθεση T-405/11: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Axa Mediterranean κατά Επιτροπής	40
2011/C 282/76	Υπόθεση T-406/11: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad κατά Επιτροπής	40
2011/C 282/77	Υπόθεση T-407/11: Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2011 — SRF κατά Συμβουλίου	41
2011/C 282/78	Υπόθεση T-412/11: Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2011 — Maharishi Foundation κατά ΓΕΕΑ (TRANSCENDENTAL MEDITATION)	41
2011/C 282/79	Υπόθεση T-418/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Αυγούστου 2011 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 28 Ιουνίου 2011 στην υπόθεση F-49/10, De Nicola κατά ΕΤΕπ	42
2011/C 282/80	Υπόθεση T-419/11: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα κατά Επιτροπής	43
2011/C 282/81	Υπόθεση T-421/11: Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2011 — Qualitest FZE κατά Συμβουλίου	44
2011/C 282/82	Υπόθεση T-424/11: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2011 — Cementos Molins κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	44
2011/C 282/83	Υπόθεση T-425/11: Προσφυγή της 3 Αυγούστου 2011 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	45
2011/C 282/84	Υπόθεση T-426/11: Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2011 — Maharishi Foundation κατά ΓΕΕΑ (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)	46
2011/C 282/85	Υπόθεση T-429/11: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria κατά Επιτροπής	46
2011/C 282/86	Υπόθεση T-430/11: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2011 — Telefónica κατά Επιτροπής	47
2011/C 282/87	Υπόθεση T-431/11: Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2011 — Iberdrola κατά Επιτροπής	47
2011/C 282/88	Υπόθεση T-434/11: Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank κατά Συμβουλίου	48
2011/C 282/89	Υπόθεση T-173/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2011 — Apotheke DocMorris κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση πράσινου σταυρού)	48

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 282/90	Υπόθεση T-196/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2011 — Apotheke DocMorris κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση πράσινου και λευκού σταυρού)	49
2011/C 282/91	Υπόθεση T-491/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2011 — SNCF κατά ΓΕΕΑ — Infotrafic (infotrafic)	49
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2011/C 282/92	Υπόθεση F-46/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 5ης Ιουλίου 2011 — V κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Όροι προσλήψεως — Υγεία — Ιατρική εξέταση πριν την πρόσληψη — Προστασία των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων — Ιατρικό απόρρητο — Μεταβίβαση ιατρικών δεδομένων μεταξύ θεσμικών οργάνων — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής)	50
2011/C 282/93	Υπόθεση F-116/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 20ής Ιουλίου 2011 — Gozi κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Καθήκον αρωγής — Άρθρο 24 του ΚΥΚ — Απόδοση των εξόδων για παράσταση δικηγόρου σε δίκη ενώπιον εθνικού δικαστηρίου)	50
2011/C 282/94	Υπόθεση F-73/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 5ης Ιουλίου 2011 — Coedo Suárez κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημίωσης — Σιωπηρή απόρριψη του αιτήματος αποζημίωσης, ακολουθούμενη από ρητή απόρριψη του εν λόγω αιτήματος — Εκπρόθεσμη άσκηση της προηγούμενης διοικητικής ενστάσεως κατά της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως — Απαράδεκτο)	50
2011/C 282/95	Υπόθεση F-38/11: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 5ης Ιουλίου 2011 — Alari κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προαγωγές του 2009 — Διοργανική μετάταξη κατά το διάστημα εντός του οποίου ο υπάλληλος έλαβε προαγωγή στο όργανο όπου εργαζόταν αρχικώς — Αρμόδιο όργανο για την απόφαση επί της προαγωγής του προαχθέντος υπαλλήλου)	51
2011/C 282/96	Υπόθεση F-41/11: Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής	51
2011/C 282/97	Υπόθεση F-66/11: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής	51
2011/C 282/98	Υπόθεση F-68/11: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής	52
2011/C 282/99	Υπόθεση F-69/11: Προσφυγή-αγωγή της 20ής Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου	52
2011/C 282/100	Υπόθεση F-70/11: Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής	52
2011/C 282/101	Υπόθεση F-73/11: Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής	53
2011/C 282/102	Υπόθεση F-31/07 RENV: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης 19ης Ιουλίου 2011 — Putterie κατά Επιτροπής	53

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2011/C 282/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 269 της 10.9.2011

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 252 της 27.8.2011

EE C 238 της 13.8.2011

EE C 232 της 6.8.2011

EE C 226 της 30.7.2011

EE C 219 της 23.7.2011

EE C 211 της 16.7.2011

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 20 Ιουνίου 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH κατά John O. Butler GmbH.

(Υπόθεση C-308/11)

(2011/C 282/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH.

Εφεσίβλητη: John O. Butler GmbH.

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί, προκειμένου να οριστεί η έννοια «φαρμακολογική δράση», του άρθρου 1, σημείο 2, δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2001/83/EK ⁽¹⁾ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/EK ⁽²⁾, να ληφθεί υπόψη το έγγραφο καθοδηγήσεως που εκδόθηκε υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη διάκριση μεταξύ φαρμάκων και ιατρικών βοηθημάτων το οποίο φέρει τον τίτλο «Medical Devices: Guidance document», σύμφωνα με το οποίο πρέπει να υφίσταται αλληλεπίδραση μεταξύ των μορίων της επίμαχης ουσίας και ενός έμμορφου συστατικού, συχνά αναφερόμενου ως δέκτη, η οποία οδηγεί είτε σε άμεση αντίδραση είτε στην παρεμπόδιση της αντιδράσεως άλλου παράγοντα;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Προϋποθέτει η έννοια «φαρμακολογική δράση» την ύπαρξη αλληλεπιδράσεως μεταξύ των μορίων της επίμαχης ουσίας και των έμμορφων συστατικών του χρήστη, ή αρκεί η αλληλεπίδραση μεταξύ της επίμαχης ουσίας και ενός έμμορφου συστατικού, το οποίο δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο του ανθρώπινου σώματος;
- Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα ή σε περίπτωση που κανένας εκ των δύο προτεινόμενων στο δεύτερο ερώτημα ορισμών δεν κρίνεται κατάλληλος: Ποιος ορισμός θα μπορούσε να γίνει δεκτός;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67.

⁽²⁾ Οδηγία 2004/27/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 2004 για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/EK περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, ΕΕ L 136, σ. 34.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 20 Ιουνίου 2011 — Grattan plc κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-310/11)

(2011/C 282/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Grattan plc

Καθών: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικό ερώτημα

Για το χρονικό διάστημα πριν την 1η Ιανουαρίου 1978, αντίει υποκείμενος στον φόρο, απευθείας από το άρθρο 8, στοιχείο α', της δεύτερης οδηγίας 67/228/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, και/ή από τις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της ίσης μεταχειρίσεως, δικαίωμα να θεωρήσει τη φορολογική βάση μιας παραδόσεως αγαθών ως αναδρομικώς μειωθείσα στην περίπτωση κατά την οποία, μετά την παράδοση των αγαθών, ο λήπτης αυτών έτυχε πιστώσεως από τον παραδίδοντα, την οποία στη συνέχεια επέλεξε να λάβει υπό μορφή καταβολής μετρητών ή υπό μορφή πιστώσεως έναντι των ποσών τα οποία ο λήπτης όφειλε στον παραδίδοντα για ήδη πραγματοποιηθείσες παραδόσεις αγαθών προς τον λήπτη;

⁽¹⁾ Δεύτερη οδηγία 67/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — διάρθρωση και κανόνες εφαρμογής του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 5).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Ισπανία) στις 28 Ιουνίου 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro και María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor κατά Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Υπόθεση C-321/11)

(2011/C 282/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil de A Coruña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Germán Rodríguez Cachafeiro και María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Καθή: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στην έννοια της αρνήσεως επιβίβασης του άρθρου 2, στοιχείο ι', σε συνδυασμό με τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾, περίπτωση στην οποία η εταιρία αεροπορικών μεταφορών αρνείται την επιβίβαση, για τον λόγο ότι η κατά το εισιτήριο πρώτη πτήση παρουσιάζει καθυστέρηση, για την οποίαν ευθύνεται η εταιρία και η οποία εκτιμά εσφαλμένως ότι οι επιβάτες δεν θα φθάσουν εγκαίρως για τη δεύτερη πτήση και επιτρέπει να καταληφθούν οι θέσεις των εν λόγω επιβατών από άλλους επιβάτες;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας

(Υπόθεση C-323/11)

(2011/C 282/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Χατζηγιάννης και U. Nielsen)

Καθού: Βασιλείο της Δανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασιλείο της Δανίας, παραλείποντας να δημοσιεύσει τα τελικά σχέδια διαχειρίσεως λεκάνης απορροής ποταμού μέχρι τις 22 Δεκεμβρίου 2009 και παραλείποντας να

αποστείλει στην Επιτροπή αντίγραφα των σχεδίων αυτών μέχρι τις 22 Μαρτίου 2010, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2000/60/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων·

— να καταδικάσει το Βασιλείο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 13, παράγραφοι 1, 2 και 6, της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη όφειλαν α θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία μέχρι τις 22 Δεκεμβρίου 2009 και να αποστείλουν αντίγραφα τους στην Επιτροπή μέχρι τις 22 Μαρτίου 2010.

Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έχει στη διάθεσή της πληροφορίες βάσει των οποίων να είναι σε θέση να διαπιστώσει ότι θεσπίστηκαν οι αναγκαίες διατάξεις, πρέπει να θεωρηθεί ως δεδομένο ότι η Δανία δεν έχει ακόμη θεσπίσει τις διατάξεις αυτές και ότι, ως εκ τούτου, δεν έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Legfelsőbb Bíróság (Ουγγαρία) στις 29 Ιουνίου 2011 — Gábor Tóth κατά Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, mint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály jogutódja

(Υπόθεση C-324/11)

(2011/C 282/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Legfelsőbb Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιών: Gábor Tóth

Ανααιρεσιβαλλομένη: Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, mint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály jogutódja

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Προσβάλλει την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας (άρθρο 9 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας) η νομική ερμηνεία η οποία αποκλείει την άσκηση του δικαιώματος εκπτώσεως του φόρου εκ μέρους του αποδέκτη του τιμολογίου όταν η δημοτική αρχή ανακαλεί την άδεια του ιδιώτη επιχειρηματία ο οποίος εξέδωσε το τιμολόγιο πριν από την εκτέλεση της συμβάσεως ή την έκδοση του τιμολογίου;

- 2) Δύνатаι να εμποδίζει την άσκηση του δικαιώματος εκπτώσεως του φόρου που έχει ο αποδέκτης του τιμολογίου, το γεγονός ότι ο ιδιώτης επιχειρηματίας, ο οποίος έχει εκδώσει το τιμολόγιο, δεν έχει δηλώσει τους εργαζομένους που απασχολεί (οι οποίοι, συνεπώς, εργάζονται «στη μαύρη») και, για τον λόγο αυτό, η φορολογική αρχή διαπίστωσε ότι ο εν λόγω επιχειρηματίας «δεν απασχολεί δηλωμένους εργαζομένους, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας»;
- 3) Δύνатаι να θεωρηθεί αμέλεια του αποδέκτη του τιμολογίου το γεγονός ότι δεν ήλεγξε κατά πόσον υφίσταται νομική σχέση μεταξύ των απασχολούμενων στο εργοτάξιο εργαζομένων και του εκδότη του τιμολογίου, ούτε αν ο εκδότης αυτός έχει εκπληρώσει τις φορολογικές του υποχρεώσεις ή οποιοδήποτε άλλες υποχρεώσεις του ως προς τους εν λόγω εργαζομένους; Δύνатаι να θεωρηθεί ότι η συμπεριφορά αυτή συνιστά αντικειμενικό γεγονός το οποίο αποδεικνύει ότι ο αποδέκτης του τιμολογίου γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι μετέχει σε πράξη αποβλέπουσα στην αποφυγή του ΦΠΑ;
- 4) Δύνатаι το εθνικό δικαστήριο να λάβει υπόψη του τις προαναφερθείσες περιστάσεις, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, όταν κατά τη συνολική εκτίμησή του η οικονομική συναλλαγή δεν έλαβε χώρα μεταξύ των αναφερομένων στο τιμολόγιο προσώπων;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-331/11)

(2011/C 282/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Margheli και A. Tokár)

Καθής: Σλοβακική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Σλοβακική Δημοκρατία, επιτρέποντας τη λειτουργία του χώρου υγειονομικής ταφής Žilina — Rovažský Chlmec χωρίς κανένα σχέδιο διευθέτησης του χώρου και χωρίς να έχει ληφθεί οριστική απόφαση σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας του εν λόγω χώρου υγειονομικής ταφής βάσει εγκεκριμένου σχεδίου διευθέτησης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχεία α', β' και γ', της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (¹),
- να καταδικάσει Σλοβακική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο χώρος υγειονομικής ταφής Žilina — Rovažský Chlmec λειτουργεί χωρίς να έχει υποβληθεί κανένα σχέδιο διευθέτησης του και χωρίς να έχουν εγκριθεί οι ενδεχομένως αναγκαίες προσαρμογές

με βάση το εν λόγω σχέδιο. Η Επιτροπή ζητεί συνεπώς από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Σλοβακική Δημοκρατία, επιτρέποντας τη λειτουργία του χώρου υγειονομικής ταφής Žilina — Rovažský Chlmec χωρίς κανένα σχέδιο διευθέτησης του χώρου και χωρίς να έχει ληφθεί οριστική απόφαση σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας του εν λόγω χώρου υγειονομικής ταφής βάσει εγκεκριμένου σχεδίου διευθέτησης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχεία α', β' και γ', της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων.

(¹) ΕΕ L 182, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Ιουνίου 2011 η Lancôme parfums et beauté & Cie κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 14 Απριλίου 2011 στην υπόθεση T-466/08, Lancôme parfums et beauté & Cie κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Focus Magazin Verlag GmbH

(Υπόθεση C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Lancôme parfums et beauté & Cie (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Focus Magazin Verlag GmbH

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2011 στην υπόθεση T-466/08 και να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 29ης Ιουλίου 2008, στην υπόθεση R 1796/2007-1,
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ανατρέψεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ανατραπεί, διότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η πενταετία από την καταχώριση του προγενέστερου γερμανικού σήματος FOCUS, επί του οποίου βασίζεται η ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως του ACNO FOCUS ως κοινοτικού σήματος, στη διάρκεια της οποίας πρέπει να έχει γίνει ουσιαστική χρήση του οικείου σήματος άρχισε μόλις στις 13 Ιανουαρίου 2004.

Η αναιρεσείουσα δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως. Μολονότι διαφωνεί με τη διαπίστωση αυτή, εντούτοις, φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance de Paris (Γαλλία) στις 4 Ιουλίου 2011 — Thomson Sales Europe SA κατά Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Υπόθεση C-348/11)

(2011/C 282/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Thomson Sales Europe SA

Καθή: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι ανίσχυρη η έρευνα την οποία πραγματοποίησε η OLAF στην Ταϊλάνδη βάσει των διατάξεων περί προτιμησιακής καταγωγής λόγω αντιθέσεως προς το διεθνές δίκαιο, και ειδικότερα προς την αρχή της απόλυτης κυριαρχίας και προς τη Δήλωση της Γενικής Συνελεύσεως του ΟΗΕ της 21ης Δεκεμβρίου 1965 σχετικά με το απαράδεκτο της επεμβάσεως στις εσωτερικές υποθέσεις των κρατών και με την προστασία της ανεξαρτησίας και της κυριαρχίας τους;
- 2) Είναι ανίσχυρη η έρευνα την οποία πραγματοποίησε η OLAF στην Ταϊλάνδη βάσει των διατάξεων περί προτιμησιακής καταγωγής εφόσον η OLAF, όπως εν προκειμένω, δεν τήρησε αυστηρά τις διατάξεις του άρθρου 94 του κανονισμού εφαρμογής του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα;
- 3) Είναι ανίσχυρη η έρευνα την οποία πραγματοποίησε η OLAF στην Ταϊλάνδη και μπορούν οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο της να χρησιμοποιηθούν για να αμφισβητηθεί η μη προτιμησιακή καταγωγή, δεδομένου ότι:

— οι πληροφορίες ζητήθηκαν στο πλαίσιο έρευνας για την προτιμησιακή καταγωγή

— η OLAF παραβίασε την κοινοτική νομοθεσία, και ειδικότερα τον κανονισμό 1073/1999⁽¹⁾, μεταξύ άλλων διότι δεν ενήργησε «βάσει των ισχυουσών συμφωνιών συνεργασίας σε τρίτες χώρες»

— η αρμόδια τοπική αρχή δεν ανέλαβε νομική δέσμευση να παράσχει συνδρομή·

— οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν δεν ανακοινώθηκαν με τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας τοπικής αρχής ούτε με τήρηση των εσωτερικών διατάξεων που διέπουν τη μεταφορά δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες·

— η έρευνα πραγματοποιήθηκε κατά τρόπο ανεπίσημο, εμπειρικό και χωρίς σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας;

- 4) Είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 710/95 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 1995, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές δεκτών έγχρωμης τηλεόρασης καταγωγής Μαλαισίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας Σιγκαπούρης και Ταϊλάνδης⁽²⁾, καθώς και ο τροποποιητικός κανονισμός 2584/98 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1998⁽³⁾, λόγω του ότι ο μηδενισμός του σταθμισμένου μέσου όρου του περιθωρίου ντάμπινγκ δεν αναφερόταν στις αιτιολογικές τους σκέψεις, αλλά ούτε και στις αιτιολογικές σκέψεις του προϊσχύσαντος κανονισμού (ΕΚ) 2376/94 της Επιτροπής της 27ης Σεπτεμβρίου 1994, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές δεκτών έγχρωμης τηλεόρασης καταγωγής Μαλαισίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας, Σιγκαπούρης και Ταϊλάνδης⁽⁴⁾;

- 5) Είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 710/95 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 1995, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές δεκτών έγχρωμης τηλεόρασης καταγωγής Μαλαισίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας Σιγκαπούρης και Ταϊλάνδης, καθώς και ο τροποποιητικός κανονισμός 2584/98 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1998, διότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφάρμοσε, προκειμένου να προσδιορίσει το περιθώριο ντάμπινγκ του προϊόντος το οποίο αφορούσε η έρευνα, μηδένισε τα αρνητικά περιθώρια ντάμπινγκ για κάθε τύπο των οικείων προϊόντων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ L 136, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 73, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 324, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 255, σ. 50.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) στις 4 Ιουλίου 2011 — Auditeur du travail κατά Yangwei SPRL

(Υπόθεση C-349/11)

(2011/C 282/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κατηγορούσα αρχή: Auditeur de travail

Κατηγορουμένη: Yangwei SPRL

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η ρήτρα 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία μερικής απασχολήσεως που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχολήσεως που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES ⁽¹⁾, την έννοια ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- υποχρέωση τηρήσεως αντιγράφου της συμβάσεως εργασίας κατά μερική απασχόληση ή απόσπασμα αυτής, περιέχον το ωράριο εργασίας, τα στοιχεία της ταυτότητας και την υπογραφή αμφοτέρων των συμβαλλομένων, στον τόπο όπου δύναται να αναγνωσθεί ο κανονισμός εργασίας του εργοδότη (άρθρο 157 του προγραμματικού νόμου),
- υποχρέωση διασφάλισης ότι το χρονικό σημείο της ενάρξεως του κάθε κύκλου εργασίας μπορεί να προσδιοριστεί ανά πάσα στιγμή (άρθρο 158 του προγραμματικού νόμου),
- σε περίπτωση εφαρμογής μεταβαλλομένων ωραρίων εργασίας, υποχρέωση του εργοδότη να γνωστοποιήσει τα ωράρια στον εργαζόμενο τουλάχιστον πέντε εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα εργασίας και, επιπλέον, να αναρτήσει, πριν από την έναρξη της ημέρας εργασίας, ανακοίνωση περιέχουσα το ατομικό ωράριο εργασίας κάθε εργαζομένου μερικής απασχολήσεως, η οποία πρέπει να παραμείνει αναρτημένη επί ένα έτος (άρθρο 159 του προγραμματικού νόμου),
- υποχρέωση του εργοδότη που απασχολεί εργαζόμενους μερικής απασχολήσεως να διαθέτει έγγραφο στο οποίο πρέπει να αναγράφονται όλες οι αποκλίσεις από τα ωράρια εργασίας που προβλέπονται στα άρθρα 157 έως 159 (άρθρο 160 του προγραμματικού νόμου), το οποίο πρέπει να τηρείται κατά τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 161 του προγραμματικού νόμου;

(¹) ΕΕ 1998, L 14, σ. 9.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 4 Ιουλίου 2011 — Argenta Spaarbank NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-350/11)

(2011/C 282/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Argenta Spaarbank NV

Καθού-εναγόμενος: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείει το άρθρο 43 της Συνθήκης ΕΚ εθνική φορολογική ρύθμιση βάσει της οποίας μια εταιρία που έχει απεριόριστη φορολογική υποχρέωση στο Βέλγιο δεν δύναται, κατά τον υπολογισμό του φορολογητέου κέρδους της, να εφαρμόσει την έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο μέχρι το ποσό της θετικής διαφοράς μεταξύ, αφενός, της καθαρής λογιστικής αξίας των στοιχείων του ενεργητικού των εγκαταστάσεων που ο φορολογούμενος έχει σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ και, αφετέρου, του συνόλου των στοιχείων του παθητικού που είναι καταλογιστέα στις εγκαταστάσεις αυτές, ενώ δύναται να εφαρμόσει την έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο αν η θετική αυτή διαφορά μπορεί να καταλογιστεί σε μόνιμη εγκατάσταση στο Βέλγιο;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 4 Ιουλίου 2011 — KGH Belgium NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-351/11)

(2011/C 282/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: KGH Belgium NV

Εναγόμενος: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 217, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), την έννοια ότι τα κράτη μέλη, όταν καθορίζουν τους πρακτικούς τρόπους βεβαιώσεως των ποσών των δασμών, δύναται να περιοριστούν να παρεμβάλουν στην εσωτερική τους νομοθεσία διατάξεις οι οποίες ορίζουν μόνον

— ότι για την εφαρμογή της εσωτερικής αυτής νομοθεσίας ως «βεβαίωση» νοείται «η εγγραφή στα λογιστικά βιβλία, ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση τέτοιων βιβλίων, του ποσού δασμών που αντιστοιχεί σε τελωνειακή οφειλή» —συγκεκριμένα, άρθρο 1, 6^ο, του γενικού νόμου περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως, ο οποίος συντονίστηκε με το βασιλικό διάταγμα της 18ης Ιουλίου 1977 (*Belgisch Staatsblad* της 21ης Σεπτεμβρίου 1977, σ. 11425) που κυρώθηκε με τον νόμο της 6ης Ιουλίου 1978 περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως (*Belgisch Staatsblad* της 12ης Αυγούστου 1978, σ. 9013), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε την 1η Ιανουαρίου 1994 από το άρθρο 1, 4^ο, του νόμου για τροποποίηση του γενικού νόμου περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως (*Belgisch Staatsblad* της 30ης Δεκεμβρίου 1993, σ. 29031),

και

— ότι οι κανόνες σχετικά με τη βεβαίωση και τις προϋποθέσεις πληρωμής των ποσών που απορρέουν από τελωνειακή

οφειλή περιέχονται στους κανονισμούς των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — συγκεκριμένα, άρθρο 3 του γενικού νόμου περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως, ο οποίος συντονίστηκε με το βασιλικό διάταγμα της 18ης Ιουλίου 1977 (*Belgisch Staatsblad* της 21ης Σεπτεμβρίου 1977, σ. 11425) που κυρώθηκε με τον νόμο της 6ης Ιουλίου 1978 περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως (*Belgisch Staatsblad* της 12ης Αυγούστου 1978, σ. 9013), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε την 1η Ιουλίου 1990 από το άρθρο 72 του νόμου της 22ας Δεκεμβρίου 1989 για τη θέσπιση φορολογικών διατάξεων (*Belgisch Staatsblad* της 29ης Δεκεμβρίου 1989, σ. 21141),

ή πρέπει τα κράτη μέλη, σε εκτέλεση του άρθρου 217, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα, να καθορίσουν στην εσωτερική τους νομοθεσία πώς πρέπει να γίνεται στην πράξη η βεβαίωση που προβλέπεται από το άρθρο 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, έτσι ώστε ο οφειλέτης να μπορεί να εξετάσει αν οι τελωνειακές αρχές πραγματικά προέβησαν στη βεβαίωση κατά το άρθρο 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα;

2) Έχει το άρθρο 217, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι, όταν στην εσωτερική νομοθεσία ορίζεται μόνον

— ότι για την εφαρμογή της εσωτερικής αυτής νομοθεσίας ως «βεβαίωση» νοείται «η εγγραφή στα λογιστικά βιβλία, ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση τέτοιων βιβλίων, του ποσού δασμών που αντιστοιχεί σε τελωνειακή οφειλή» —συγκεκριμένα, άρθρο 1, 6^ο, του γενικού νόμου περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως, ο οποίος συντονίστηκε με το βασιλικό διάταγμα της 18ης Ιουλίου 1977 (*Belgisch Staatsblad* της 21ης Σεπτεμβρίου 1977, σ. 11425) που κυρώθηκε με τον νόμο της 6ης Ιουλίου 1978 περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως (*Belgisch Staatsblad* της 12ης Αυγούστου 1978, σ. 9013), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε την 1η Ιανουαρίου 1994 από το άρθρο 1, 4^ο, του νόμου για τροποποίηση του γενικού νόμου περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως (*Belgisch Staatsblad* της 30ής Δεκεμβρίου 1993, σ. 29031),

και

— ότι οι κανόνες σχετικά με τη βεβαίωση και τις προϋποθέσεις πληρωμής των ποσών που απορρέουν από τελωνειακή οφειλή περιέχονται στους κανονισμούς των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων —συγκεκριμένα, άρθρο 3 του γενικού νόμου περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως, ο οποίος συντονίστηκε με το βασιλικό διάταγμα της 18ης Ιουλίου 1977 (*Belgisch Staatsblad* της 21ης Σεπτεμβρίου 1977, σ. 11425) που κυρώθηκε με τον νόμο της 6ης Ιουλίου 1978 περί τελωνείων και ειδικών φόρων καταναλώσεως (*Belgisch Staatsblad* της 12ης Αυγούστου 1978, σ. 9013), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε την 1η Ιουλίου 1990 από το άρθρο 72 του νόμου της 22ας Δεκεμβρίου 1989 για τη θέσπιση φορολογικών διατάξεων (*Belgisch Staatsblad* της 29ης Δεκεμβρίου 1989, σ. 21141),

οι τελωνειακές αρχές δύνανται να ισχυριστούν ότι η εγγραφή από τις τελωνειακές αρχές του ποσού των δασμών σε καρτέλα 1552 B, η εισαγωγή από τις τελωνειακές αρχές του

ποσού των δασμών στην τράπεζα πληροφοριών PLDA ⁽¹⁾, καθώς και κάθε άλλη εγγραφή ή εισαγωγή από τις τελωνειακές αρχές του ποσού των δασμών σε οποιοδήποτε υπόθεμα, ισχύουν ως βεβαίωση υπό την έννοια του άρθρου 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα;

3) Έχει το άρθρο 217 του τελωνειακού κώδικα, στην περίπτωση που η εγγραφή από τις τελωνειακές αρχές του ποσού των δασμών σε καρτέλα 1552 B ισχύει ως βεβαίωση υπό την έννοια του άρθρου 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, την έννοια ότι μόνον η εγγραφή σε καρτέλα 1552 B του ακριβούς ποσού δασμών που απορρέει από τελωνειακή οφειλή ισχύει ως βεβαίωση υπό την έννοια του άρθρου 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα;

⁽¹⁾ «Paperless Douane en Accijnzen»

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2011 ο Maurice Emram κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 10 Μαΐου 2011 στην υπόθεση T-187/10, Emram κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση C-354/11 P)

(2011/C 282/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Maurice Emram (εκπρόσωπος: M. Benaví, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στο σύνολό της, καθόσον με αυτή απορρίφθηκε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της από 11 Φεβρουαρίου 2010 αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ,

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών δυνάμει του άρθρου 61 του κανονισμού του Δικαστηρίου,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου δικαστικά έξοδα και την εταιρία Gucci στα έξοδα της ενώπιον του ΓΕΕΑ και του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσίων προβάλλει παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, καθώς και παράβαση του άρθρου 17 του κανονισμού 207/2009, του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα ⁽²⁾.

Συναφώς, η αναιρεσείουσα προβάλλει κατά πρώτον ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, χωρίς να λάβει υπόψη όλα τα κρίσιμα εν προκειμένω στοιχεία, ιδίως τη μη χρήση προγενέστερων σημάτων στην αγορά, τη συνεκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων, την πραγματική παρουσία στην αγορά άλλων προϊόντων του ίδιου είδους που φέρουν διαφορετικά σημεία «G» και τον βαθμό σπουδαιότητας που αποδίδει το ορισθέν κοινό σε αυτό το είδος σημείων, προκειμένου να αναγνωρίσει ένα εμπορικό σήμα. Επιπλέον, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε σε εσφαλμένη εκτίμηση της ομοιότητας των συγκρουόμενων σημάτων λόγω ιδίως παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών, εσφαλμένης εκτιμήσεως του διακριτικού και κυρίαρχου χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων καθώς και εσφαλμένης εκτιμήσεως της φύσεως των επίμαχων προϊόντων.

Ο αναιρεσείων προβάλλει, κατά δεύτερον, ότι το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις προγενέστερες εθνικές αποφάσεις, κατά παράβαση του άρθρου 17 του προπαρατεθέντος κανονισμού 207/2009.

Τέλος, ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον πρόεβη σε μερική μόνον αξιολόγηση της ομοιότητας των σημείων, χωρίς να λάβει υπόψη το λεκτικό περιεχόμενο του προς καταχώριση σήματος και συγκρίνοντας τα σημεία βάσει υπερβολικά ευρέων κριτηρίων.

(¹) ΕΕ 1994, L 11, σ. 1

(²) ΕΕ L 78, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 6 Ιουλίου 2011 — G. Brouwer κατά Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Υπόθεση C-355/11)

(2011/C 282/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: G. Brouwer

Καθού: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η οδηγία 91/629/ΕΟΚ (¹) την έννοια ότι οι απορρέουσες από αυτήν κανονιστικές απαιτήσεις διαχειρίσεως κατά το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (²) έχουν εφαρμογή επίσης επί των μόσχων που κρατούνται από τον κτηνοτρόφο περιορισμένοι στο πλαίσιο της γαλακτοπαραγωγικής εκμεταλλεύσεως;

2) Αν στο ερώτημα αυτό δοθεί αρνητική απάντηση, το γεγονός ότι σε κράτος μέλος η οδηγία αυτή εφαρμόζεται με ρύθμιση, η οποία παρά ταύτα καθιστά τις πιο πάνω απαιτήσεις εφαρμοστέες επί τέτοιων μόσχων, αποτελεί λόγο να θεωρείται σε αυτό το κράτος μέλος ότι, σε περίπτωση μη τηρήσεως των απαιτήσεων αυτών, οι άμεσες ενισχύσεις πρέπει να μειωθούν ή αποκλειστούν βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003;

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για τη θέσπιση στοιχειωδών κανόνων για την προστασία των μόσχων (ΕΕ L 340, σ. 28).

(²) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στηρίξεως στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στηρίξεως για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-360/11)

(2011/C 282/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: L. Lozano Palacios)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ

— στις φαρμακευτικές ουσίες που χρησιμοποιούνται, κατά συνήθη και πρόσφορο τρόπο, για την παρασκευή φαρμάκων, σύμφωνα με το άρθρο 91, εδάφιο 1, παράγραφος 1, στοιχείο 5, και εδάφιο 2, παράγραφος 1, στοιχείο 3, του Ισπανικού νόμου περί ΦΠΑ,

— στις ιατρικές συσκευές, υλικά, εξοπλισμό ή όργανα που, κατ' αντικειμενική κρίση, μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την πρόληψη, διάγνωση, αγωγή, ανακούφιση από τα συμπτώματα και θεραπεία ασθενειών ή παθήσεων ανθρώπων ή ζώων, αλλά δεν «χρησιμοποιούνται συνήθως για την ανακούφιση ή την περιθαλψη αναπήρων, ούτε προορίζονται αποκλειστικά για προσωπική χρήση από αναπήρους», κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 91, εδάφιο 1, παράγραφος 1, στοιχείο 6, δεύτερο εδάφιο, του Ισπανικού νόμου περί ΦΠΑ,

— σε συσκευές και εξαρτήματα που χρησιμοποιούνται ως επί το πλείστον ή κυρίως προς αποκατάσταση σωματικών αναπηριών των ζώων, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 91, εδάφιο 1, παράγραφος 1, στοιχείο 6, πρώτο εδάφιο, του Ισπανικού νόμου περί ΦΠΑ,

— σε συσκευές και εξαρτήματα που χρησιμοποιούνται ως επί το πλείστον ή κυρίως προς αποκατάσταση ανθρώπινων σωματικών αναπηριών αλλά δεν προορίζονται αποκλειστικά για προσωπική χρήση από «αναπήρους», υπό τη συνήθη του όρου αυτού έννοια, δηλαδή υπό έννοια διαφορετική και στενότερη του όρου «ασθενής», κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 91, εδάφιο 1, παράγραφος 1, στοιχείο 6, πρώτο εδάφιο, του Ισπανικού νόμου περί ΦΠΑ,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 98, σε συνδυασμό με το παράρτημα III της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το σύστημα μειωμένων συντελεστών που προβλέπεται του άρθρου 91, εδάφιο 1, παράγραφος 1, στοιχεία 5 και 6, και εδάφιο 2, παράγραφος 1, στοιχείο 3, του Ισπανικού νόμου περί ΦΠΑ εκφεύγει του επιτρεπόμενου από την οδηγία περί ΦΠΑ πεδίου εφαρμογής και, συγκεκριμένα, από τα όρια της ευχέρειας που αντλούν τα κράτη μέλη από τις κατηγορίες 3 και 4 του παραρτήματος III της εν λόγω οδηγίας. Η ερμηνεία των Ισπανικών αρχών αντιβαίνει στο γράμμα και στην οικονομία της οδηγίας, καθώς και στη νομολογία κατά την οποία οι εξαιρέσεις από τους γενικούς κανόνες του κοινού συστήματος ΦΠΑ πρέπει να ερμηνεύονται περιοριστικά.

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 8 Ιουλίου 2011 — Hewlett-Packard Europe BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Υπόθεση C-361/11)

(2011/C 282/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Hewlett-Packard Europe BV

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Λαμβανομένων υπόψη όσων το Rechtbank εξέθεσε [...] σχετικά με την ταχύτητα εκτυπώσεως και αντιγραφής, ποια σημασία πρέπει να δοθεί στο αν οι ταχύτερες εκτυπώσεως και αντιγραφής καθορίζονται από την ίδια μονάδα εκτυπώσεως και στο αν η

διαφορετική ταχύτητα μεταξύ των λειτουργιών αυτών οφείλεται απλώς και μόνο στο ότι για τις ανάγκες της αντιγραφής πρέπει πρώτα να γίνει σάρωση, πριν μπορέσει να γίνει εκτύπωση;

2) Λαμβανομένων υπόψη όσων το Rechtbank εξέθεσε [...] σχετικά με τον αριθμό δίσκων τροφοδοσίας χαρτιού και την ύπαρξη αυτόματης τροφοδοσίας πρωτοτύπων προς αντιγραφή, έχουν τα στοιχεία που το Δικαστήριο παρέσχε συναφώς με την απόφαση Kip Eurore κ.λπ. την έννοια ότι η ύπαρξη περισσότερων δίσκων τροφοδοσίας χαρτιού και η αυτόματη τροφοδοσία πρωτοτύπων προς αντιγραφή είναι αντικειμενικά χαρακτηριστικά που δείχνουν ότι πρόκειται για συσκευή αντιγραφής και όχι για συσκευή εκτυπώσεως;

3) Λαμβανομένων υπόψη όσων το Rechtbank εξέθεσε [...] ως προς το ζήτημα ποιος είναι ο ουσιώδης χαρακτήρας των επίμαχων συσκευών, υπό το πρίσμα επίσης των κριτηρίων που το Cour d'appel de Paris διατύπωσε συναφώς με την απόφαση του της 20ής Μαΐου 2010 σχετικά με συσκευές παρόμοιες με τις επίμαχες, πρέπει η αξία και το βάρος της κεντρικής μονάδας εκτυπώσεως (του print engine) να καταλογιστούν στη λειτουργία εκτυπώσεως ή στη λειτουργία αντιγραφής και πρέπει η αξία και το βάρος του σαρωτή να καταλογιστούν, ενδεχομένως εν μέρει, στη λειτουργία αντιγραφής;

4) Λαμβανομένων υπόψη όσων το Rechtbank εξέθεσε [...], ισχύει ο δασμολογικός συντελεστής 6 %, που υπό τον κανονισμό 1031/2008 ⁽¹⁾ αντιστοιχεί στον κωδικό ΣΟ 8443 31 91, όσον αφορά εκτυπωτές πολλαπλών λειτουργιών οι οποίοι, σύμφωνα με τα στοιχεία που το Δικαστήριο παρέσχε με την απόφαση Kip Eurore κ.λπ., έπρεπε να είχαν καταταγεί στον κωδικό ΣΟ 8471 60 20 αν είχαν εισαχθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2007;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1031/2008 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2008, για τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 291, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Πορτογαλία) στις 8 Ιουλίου 2011 — Serafim Gomes Oliveira κατά Lusitânia — Companhia de Seguros, SA

(Υπόθεση C-362/11)

(2011/C 282/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Serafim Gomes Oliveira

Εναγομένη: Lusitânia — Companhia de Seguros, SA

Προδικαστικό ερώτημα

Συμβαδίζει με το κοινοτικό δίκαιο ο κανόνας του εθνικού δικαίου που επιβάλλει μείωση της αποζημίωσης, ανάλογα με το μερίδιο υπαιτιότητας εκάστου των μετεχόντων σε ατύχημα, το οποίο συνέβη, τον Νοέμβριο 2006, μεταξύ ποδηλάτου και ελαφρού επιβατικού οχήματος που ήταν υποχρεωτικά ασφαλισμένο, έστω και αν η υπαιτιότητα του ποδηλάτου είναι κατώτερη του 20 % του συνόλου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Πορτογαλία) στις 8 Ιουλίου 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos κατά TAP Portugal

(Υπόθεση C-365/11)

(2011/C 282/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: João Nuno Esteves Coelho dos Santos

Εναγομένη: TAP Portugal

Προδικαστικό ερώτημα

Κατόπιν της απόφασης του Δικαστηρίου της 19ης Νοεμβρίου 2009 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-402/07 και C-432/07)⁽¹⁾, η οποία έκρινε ότι τα άρθρα 5, 6 και 7 του κανονισμού 261/2004⁽²⁾, έχουν την έννοια ότι, σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του δικαιώματος αποζημίωσης, οι επιβάτες πτήσεων με καθυστέρηση μπορούν να εξομοιώνονται με τους επιβάτες πτήσεων που ματαιώθηκαν, οσάκις, εξαιτίας της καθυστέρησης πτήσεων, υφίστανται απώλεια χρόνου ίση ή ανώτερη των τριών ωρών, πρέπει ή όχι τα ίδια αυτά άρθρα να ερμηνευθούν με τον ίδιο τρόπο σε περίπτωση πτήσεων που, αφού ξεκίνησε από τον τόπο αναχώρησης την προβλεπόμενη ώρα, καθυστέρησε τη νέα της αναχώρηση από τον αερολιμένα διελεύσεως κατά τρεις ώρες και πενήντα πέντε λεπτά, διότι ο αερομεταφορέας, για λόγους λειτουργίας, αποφάσισε να αλλάξει αεροσκάφος, διότι το αεροσκάφος που επρόκειτο να αντικαταστήσει το προηγούμενο είχε ήδη υποστεί βλάβη πριν από την άφιξη του τελευταίου στον αερολιμένα διελεύσεως και χρειάστηκε τεχνική επέμβαση, με αποτέλεσμα η πτήση να φτάσει τον τόπο προορισμού με καθυστέρηση τριών ωρών και πενήντα πέντε λεπτών;

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 30.1.10, σ. 4.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Βέλγιο) στις 11 Ιουλίου 2011 — Déborah Prete κατά Office national de l'emploi

(Υπόθεση C-367/11)

(2011/C 282/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Déborah Prete

Ανααιρεσίβλητος: Office national de l'emploi

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στα άρθρα 12, 17, 18 και, επικουρικός στο άρθρο 39 της Συνθήκης ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όπως αυτή κωδικοποιήθηκε στο Άμστερνταμ στις 2 Οκτωβρίου 1997, εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως το άρθρο 36, παράγραφος 1, σημείο 2, στοιχείο j, του βελγικού βασιλικού διατάγματος της 25ης Νοεμβρίου 1991 περί ανεργίας, που εξαρτά τη χορήγηση επιδομάτων αναμονής σε νέο, πολίτη της Ένωσης, που δεν εμπίπτει στην κατά το άρθρο 39 της Συνθήκης έννοια του εργαζομένου, ο οποίος πραγματοποίησε σπουδές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης εντός της Ένωσης σε εκπαιδευτικό ίδρυμα διαφορετικό από τα οργανωμένα, επιδοτούμενα ή αναγνωρισμένα από μια από τις κοινότητες του Βελγίου ιδρύματα και είναι κάτοχος τίτλου εκδοθέντος από μια από τις κοινότητες, ισότιμου με το πιστοποιητικό σπουδών το οποίο εκδίδει ειδικό συμβούλιο της κοινότητας με την ολοκλήρωση των σπουδών στα βελγικά εκπαιδευτικά κέντρα ή τίτλου που να του παρέχει πρόσβαση στην ανώτερη εκπαίδευση, από την προϋπόθεση να έχουν προηγηθεί τουλάχιστον έξι έτη σπουδών του σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, οργανωμένο, αναγνωρισμένο και επιδοτούμενο από μια από τις κοινότητες, όταν η προϋπόθεση αυτή έχει αποκλειστικό και απόλυτο χαρακτήρα;
- 2) Θεωρείται, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, επαρκές στοιχείο για τη διακρίβωση του δεσμού του με τη βελγική αγορά εργασίας υπό την έννοια των άρθρων 12, 17, 18 και, επικουρικός, του άρθρου 39 της Συνθήκης, το γεγονός ότι ο νέος που περιγράφεται στο πρώτο ερώτημα και δεν ακολούθησε προηγούμενη εξαιτητή τουλάχιστον φοίτηση σε βελγικό εκπαιδευτικό ίδρυμα, διαμένει στο Βέλγιο με τον ή τη σύζυγό του βελγικής υπηκοότητας και έχει εγγραφεί ως αναζητών εργασίας στη βελγική υπηρεσία απασχολήσεως; Κατά πόσο θα πρέπει να ληφθεί υπόψη σχετικά η διάρκεια της διαμονής, της έγγραφης συμβίωσης και της εγγραφής της προς αναζήτηση εργασίας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Ιταλία) στις 11 Ιουλίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Raffaele Arrichiello

(Υπόθεση C-368/11)

(2011/C 282/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raffaele Arrichiello

Προδικαστικό ερώτημα

Πώς ερμηνεύονται τα άρθρα 43 και 49 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που αφορούν την ελευθερία εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών στον τομέα των στοιχημάτων επί αθλητικών αγώνων; Ειδικότερα επιτρέπουν οι εν λόγω διατάξεις της Συνθήκης μια εθνική ρύθμιση που θεσπίζει κρατικό μονοπώλιο και σύστημα παραχωρήσεων και αδειών που, στο πλαίσιο καθορισμένου αριθμού παραχωρήσεων, θεσπίζει:

- α) την ύπαρξη μιας γενικού χαρακτήρα προστασίας των δικαιούχων παραχωρήσεων που έλαβαν χώρα κατά το παρελθόν μετά από διαδικασία από την οποία αποκλείστηκε παρανόμως μέρος των επιχειρήσεων·
- β) διατάξεις που εγγυώνται εκ των πραγμάτων τη διατήρηση των εμπορικών θέσεων που αποκτήθηκαν κατόπιν διαδικασίας από την οποία αποκλείστηκε παρανόμως μέρος των επιχειρήσεων (όπως, π.χ., απαγορεύοντας στους νέους παραχωρησιούχους να εγκαταστήσουν τα πρακτορεία τους εντός ορισμένης αποστάσεως από τα ήδη λειτουργούντα)·
- γ) περιπτώσεις εκπτώσεως της παραχωρήσεως και καταπτώσεως εγγυήσεων μεγάλου ύψους, ιδίως όταν ο παραχωρησιούχος επιδίδεται, αμέσως ή εμμέσως, σε διασυννοριακές δραστηριότητες παιγνίων παραπλήσιες με εκείνες που αποτελούν αντικείμενο της παραχωρήσεως;

Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-369/11)

(2011/C 282/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Montaguti και H. Støvlbæk)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές

και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ (1), όπως έχει τροποποιηθεί, καθώς και τα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ (2)· τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 30, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ· και το άρθρο 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές·

— να καταδικάσει Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι αιτήσεις που προσάπτει στην Ιταλική Δημοκρατία η Επιτροπή αφορούν την ανεξαρτησία του φορέα που ασκεί τις βασικές λειτουργίες σχετικά με την πρόσβαση στην υποδομή, την επιβολή τελών για τη σιδηροδρομική πρόσβαση, καθώς και τις εξουσίες και την αυτοτέλεια του ρυθμιστικού φορέα του σιδηροδρομικού κλάδου.

Προ πάντων, το καθεστώς που ρυθμίζει την εκ μέρους του διαχειριστή της υποδομής άσκηση των βασικών λειτουργιών σχετικά με την πρόσβαση στην υποδομή δεν παρέχει επαρκείς εγγυήσεις για το ότι ο διαχειριστής αυτός δρα κατά τρόπο ανεξάρτητο από την εταιρία holding του ομίλου στον οποίο ανήκει, ο οποίος περιλαμβάνει και την κυριότερη σιδηροδρομική επιχείρηση στην αγορά.

Επειδή δε τα τέλη πρόσβασης στο δίκτυο τα καθορίζει το Υπουργείο Συγκοινωνιών, ενώ ο διαχειριστής της υποδομής διατυπώνει απλώς σχετική πρόταση και έχει το εκτελεστικό καθήκον να υπολογίζει τα τέλη που πράγματι οφείλει η συγκεκριμένη σιδηροδρομική επιχείρηση, ο δεύτερος στερείται ενός βασικού μέσου διαχείρισης, σε αντίθεση με την επιταγή της ανεξαρτησίας διαχείρισης.

Τέλος, δεν έχει ακόμη εξασφαλιστεί η αναγκαία πλήρης ανεξαρτησία του ρυθμιστικού φορέα από όλες τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, κατά το μέτρο που το προσωπικό του ρυθμιστικού φορέα αποτελείται από δημοσίους υπαλλήλους του Υπουργείου Συγκοινωνιών, το οποίο εξακολουθεί να ασκεί αποφασιστική επίδραση επί της εταιρίας holding του ομίλου, ο οποίος περιλαμβάνει την κυριότερη ιταλική σιδηροδρομική επιχείρηση, και, κατά συνέπεια, και επ' αυτής της τελευταίας.

(1) ΕΕ 1991, L 237, σ. 25

(2) ΕΕ 2001, L 75, σ. 29

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 13 Ιουλίου 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-371/11)

(2011/C 282/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Beroep te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Punch Graphix Prepress Belgium NV

Εφεσίβλητο: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Δύνανται οι εθνικές φορολογικές αρχές να αποκλείσουν την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, λαμβάνοντας ως στήριγμα τη διάταξη του άρθρου αυτού ότι τούτο δεν έχει εφαρμογή σε περίπτωση εκκαθάρισης της θυγατρικής εταιρίας, επικαλούμενες μια διάταξη του εσωτερικού δικαίου (συγκεκριμένα, το άρθρο 210 του WIB92 [Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992]) κατά την οποία μια συγχώνευση με απορρόφηση, όπου στην πραγματικότητα δεν γίνεται εκκαθάριση της θυγατρικής εταιρίας, εξομοιώνεται με συγχώνευση όπου όντως γίνεται εκκαθάριση της θυγατρικής εταιρίας;

(¹) ΕΕ L 225, σ. 6.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Ιουλίου 2011 η Power-One Italy SpA κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 24 Μαΐου 2011 στην υπόθεση T-489/08, Power-One Italy SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-372/11 P)

(2011/C 282/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Power-One Italy SpA (εκπρόσωποι: A. Giussani και R. Giuffrida, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 24ης Μαΐου 2011 στην υπόθεση T-489/08, προς τούτο δε:
- Να αναγνωρίσει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη το άρθρο 10, παρ. 2, του Κανονισμού 1655/2000⁽¹⁾ και το άρθρο 14 των Παγίων Διοικητικών Διατάξεων⁽²⁾, αλλά και παραβίασε τη γενική αρχή του δικαίου περί δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- Να αναγνωρίσει, καθ' όσον το επιτρέπει το περιεχόμενο της δικογραφίας, την αιτιώδη συνάφεια που υφίσταται μεταξύ της συμπεριφοράς της Επιτροπής και των ζημιών που υπέστη και θα υποστεί η Power-One και συνεπώς να υποχρεώσει, κατά το άρθρο 268 ΣΛΕΕ (παλιό άρθρο 235 ΕΚ), την Ένωση να αποκαταστήσει όλες τις ζημιές που υπέστη η Power-One Italy SpA, που αποτιμώνται σε 2 876 188,99 ευρώ, ήτοι τα έξοδα που πραγματοποίησε για το σχέδιο PNEUMA, όπως προκύπτει από τα συνημμένα στην αγωγή δικαιολογητικά που βρίσκονται άλλωστε στην κατοχή της Επιτροπής και έχουν περιληφθεί στη δικογραφία.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσης η ανααιρεσείουσα επικαλείται, πρώτον, προσβολή της γενικής αρχής του δικαίου περί δικαιολογημένης

εμπιστοσύνης και ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολόγηση, καθώς και καταστρατήγηση διαδικασίας.

Στη σκέψη 47 της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η ενάγουσα θα μπορούσε να αντλήσει από την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής μεγαλύτερο όφελος απ' ό,τι από τα αναζητούμενα ποσά. Το όφελος αυτό θα ισοδυναμούσε με την ανάκτηση ολόκληρης της οικονομικής ενίσχυσης την οποία προέβλεπε το επίδικο σχέδιο. Επισημαίνει δε το Γενικό Δικαστήριο ότι «η καταβολή του ποσού αυτού ως αποζημίωσης συνδέεται στενά με την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως», αιτιολογώντας κατ' αυτόν τον τρόπο την καταστρατήγηση διαδικασίας. Το Γενικό Δικαστήριο διαχωρίζει, έτσι, αυθαιρέτως, το υποβληθέν από την ενάγουσα αίτημα, το ενιαίο κατ' ουσίαν των πράξεων που συναποτελούν την βλαπτική συμπεριφορά, καθώς και το βλαπτικό γεγονός, το οποίο αντιπροσωπεύουν τα επιπλέον πραγματοποιηθέντα έξοδα. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολογεί προσηκόντως γιατί δέχεται την ένσταση της Επιτροπής.

Ο δεύτερος λόγος αναίρεσης είναι η προσβολή της γενικής αρχής του δικαίου περί δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και η εσφαλμένη εφαρμογή των κανόνων περί βάρους της αποδείξεως και περί προσκομίσεως των αποδείξεων, καθώς και η ανεπαρκής και αντιφατική αιτιολόγηση των ισχυρισμών περί της επιπλέον ζημίας.

Στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 55, αναφέρεται ότι «η αγωγή δεν εκθέτει τη φύση και το περιεχόμενο της επιπλέον ζημίας που υπέστη η ενάγουσα» και ότι «η αγωγή ουδόλως αιτιολογεί γιατί η ενάγουσα θεωρεί ότι η επιπλέον ζημία οφείλεται στην ανάκληση της χρηματοδοτήσεως του επίδικου σχεδίου από την Επιτροπή». Πρέπει να επισημανθεί σχετικά ότι η ζημία την οποία υπέστη η ενάγουσα εταιρία δεν μπορεί να εντοπισθεί *in re ipsa*, ενώ η επίδικη χρηματοδότηση έχει συγκεκριμένο λειτουργικό προσορισμό, που περιγράφεται στο εφαρμοσθέν σχέδιο, η δε ανάκληση της αποφάσεως συνεπάγεται κατ' ανάγκη επιβάρυνση με δαπάνες που, χωρίς την κοινοτική συνδρομή, η ενάγουσα εταιρία δεν θα είχε πραγματοποιήσει. Η παραπάνω επιχειρηματολογία, την οποία ήδη ανέπτυξε στις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως अपαράδέκτου της Επιτροπής (στις οποίες παρατηρήσεις η ενάγουσα εταιρία συνήψε και τον ισολογισμό της), δεν εξετάστηκε από το εκδόν την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη Γενικό Δικαστήριο, το οποίο περιορίστηκε στο να διαπιστώσει την έλλειψη ισχυρισμών σχετικά με την επελθούσα ζημία.

Η ανααιρεσείουσα καταγγέλλει, τέλος, παράβαση της γενικής αρχής του δικαίου περί δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και εσφαλμένη εφαρμογή των κανόνων περί βάρους της αποδείξεως και περί προσκομίσεως των αποδείξεων, καθώς και την μη εκτίμηση κρισίμων για τη διαφορά πραγματικών περιστατικών σχετικών με την αιτιώδη συνάφεια.

Στη σκέψη 57 της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως, σχετικά με τους ισχυρισμούς περί αιτιώδους συναφείας, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η ενάγουσα εταιρία «δεν παρέχει κανένα στοιχείο για την επίπτωση που είχε η επίδικη συμπεριφορά στο γεγονός ότι η ενάγουσα επιβαρύνθηκε με δαπάνες του επιμάχου σχεδίου που υπερέβαιναν το μέγιστο ποσό που είχε αναλάβει η Επιτροπή». Κατά την άποψη της ανααιρεσείουσας, είναι προφανές ότι στην επίδικη περίπτωση το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε ανακρίβεια κατά τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών που προκύπτουν από την συσταθείσα δικογραφία. Στην ουσία, το Γενικό Δικαστήριο αλλοίωσε τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία αρνούμενο την ύπαρξη προδήλου αιτιώδους συναφείας μεταξύ της συμπεριφοράς της Επιτροπής και της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα εταιρία. Κατ'

αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπ' όψη, κατά την αιτιολόγηση της αποφάσεώς του, περιστάσεις που είχαν ήδη επισημανθεί μέσω του εισαγωγικού της πρωτόδικης δίκης εγγράφου, καθώς και μέσω των κατατεθεισών ακολουθών παρατηρήσεων. Από τους ισχυρισμούς της ενάγουσας εταιρίας αναδεικνύεται, ειδικότερα, ο επικουρικός και μη ουσιώδης χαρακτήρας της αθετήσεως υποχρεώσεων που της καταλογίζεται, ότι δηλαδή είχε καθυστερήσει να περιλάβει στον φάκελο κάποια δικαιολογητικά, για ένα σχέδιο που είχε ολοσχερώς υλοποιηθεί.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1655/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουλίου 2000, σχετικά με το χρηματοδοτικό μέσον για το περιβάλλον (LIFE) (ΕΕ L 192 της 28.7.2000, σ. 1).

(²) Πάγιες Διοικητικές Διατάξεις συνημμένες στο υπογραφέν Grant Agreement.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-374/11)

(2011/C 282/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. White, I. Χατζηγιάννης, A. Μαργέλης)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 2009, στην υπόθεση C-188/08, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260 ΣΛΕΕ,
- να υποχρεώσει την Ιρλανδία να της καταβάλει κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 4 771,20 ευρώ, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που παρήλθαν από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην υπόθεση C-188/08 και μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα διαδικασία (ή την ημερομηνία πλήρους συμμορφώσεως της Ιρλανδίας προς την απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση C-188/08, αν αυτό συμβεί κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας),
- να υποχρεώσει την Ιρλανδία να της καταβάλει χρηματική ποινή ύψους 26 173,44 ευρώ ανά ημέρα, από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως στην παρούσα διαδικασία και μέχρι συμμορφώσεως της Ιρλανδίας προς την απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση C-188/08, και
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ενάμιση έτος και πλέον παρήλθε από την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-188/08. Η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία είχε στη διάθεσή της επαρκή χρόνο για να συμμορφωθεί

προς την απόφαση του Δικαστηρίου. Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ιρλανδία ανακοίνωσε ότι είχε την πρόθεση να θεσπίσει την αναγκαία νομοθετική ρύθμιση πριν το τέλος του έτους 2010. Εντούτοις, ο σκοπός αυτός δεν επιτεύχθηκε και η Ιρλανδία δεν είναι σε θέση να επιτύχει πλήρη συμμόρφωση. Κατ' ακολουθία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 15 Ιουλίου 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-375/11)

(2011/C 282/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA

Καθού: Βελγικό Δημόσιο

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπουν στα κράτη μέλη τα άρθρα 3, 12 και 13 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) (¹), όπως εφαρμόζονται επί του παρόντος, να επιβάλλουν στους φορείς εκμεταλλεύσεως, κατόχους ατομικών δικαιωμάτων χρήσεως συχνοτήτων κινητής τηλεφωνίας για διάστημα δεκαπέντε ετών, τα οποία στηρίζονται σε άδειες εγκαταστάσεως και εκμεταλλεύσεως δικτύου κινητής τηλεφωνίας στο έδαφός τους, οι οποίες χορηγήθηκαν υπό το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς, κατ' αποκοπή τέλος για την ανανέωση των ατομικών δικαιωμάτων χρήσεως των συχνοτήτων, το ύψος του οποίου, ανάλογα με τον αριθμό των συχνοτήτων και των μηνών τους οποίους αφορούν τα δικαιώματα χρήσεως, υπολογίζεται βάσει του προγενέστερου κατ' αποκοπή τέλους παραχωρήσεως, το οποίο συνδεόταν με τη χορήγηση των ως άνω αδειών, κατ' αποκοπή τέλος το οποίο συμπληρώνει, αφενός, το ετήσιο τέλος διαθέσεως των συχνοτήτων, με πρωταρχικό σκοπό την κάλυψη των εξόδων διαθέσεως των συχνοτήτων, αλλά και την εν μέρει παράλληλη αξιοποίηση των εν λόγω συχνοτήτων (σκοπός των δύο τελών είναι να προάγουν τη βέλτιστη χρήση των συχνοτήτων), και, αφετέρου, το τέλος που καλύπτει τα έξοδα διαχειρίσεως της άδειας;
- 2) Επιτρέπουν τα άρθρα 3, 12 και 13 της οδηγίας για την αδειοδότηση στα κράτη μέλη να επιβάλλουν στους φορείς εκμεταλλεύσεως που είναι υποψήφιοι για την απόκτηση νέων δικαιωμάτων χρήσεως συχνοτήτων κινητής τηλεφωνίας την καταβολή κατ' αποκοπή τέλους, το ύψος του οποίου καθορίζεται κατόπιν δημοπρασίας κατά την κατανομή των συχνοτήτων, με σκοπό την αξιοποίησή τους, κατ' αποκοπή τέλος το οποίο συμπληρώνει αφενός το ετήσιο τέλος διαθέσεως των συχνοτήτων, με πρωταρχικό σκοπό την κάλυψη των εξόδων διαθέσεως των συχνοτήτων,

αλλά και την εν μέρει παράλληλη αξιοποίηση των εν λόγω συχνοτήτων (σκοπός των δύο τελών είναι να προάγουν τη βέλτιστη χρήση των συχνοτήτων), και, αφετέρου, το ετήσιο τέλος διαχείρισεως των αδειών εγκαταστάσεως και εκμεταλλεύσεως δικτύου κινητής τηλεφωνίας οι οποίες χορηγήθηκαν υπό το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς;

- 3) Επιτρέπει το άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας για την αδειοδότηση σε ένα κράτος μέλος να επιβάλλει στους φορείς κινητής τηλεφωνίας, για μια νέα περίοδο ανανεώσεως των ατομικών δικαιωμάτων χρήσεως συχνοτήτων κινητής τηλεφωνίας, ανανεώσεως για την οποία ορισμένοι είχαν ήδη αποκτήσει το δικαίωμα, αλλά πριν από την έναρξη της νέας αυτής περιόδου, την καταβολή κατ' αποκοπή τέλους για την ανανέωση των δικαιωμάτων χρήσεως των συχνοτήτων που διαθέτουν στην αρχή της νέας αυτής περιόδου, με στόχο την προαγωγή της βέλτιστης χρήσεως των συχνοτήτων μέσω της αξιοποιήσεώς τους, το οποίο συμπληρώνει αφενός το ετήσιο τέλος διαθέσεως των συχνοτήτων, με πρωταρχικό σκοπό την κάλυψη των εξόδων διαθέσεως των συχνοτήτων, αλλά και την εν μέρει παράλληλη αξιοποίηση των εν λόγω συχνοτήτων (σκοπός των δύο τελών είναι να προάγουν τη βέλτιστη χρήση των συχνοτήτων), και, αφετέρου, το ετήσιο τέλος διαχείρισεως των αδειών εγκαταστάσεως και εκμεταλλεύσεως δικτύου κινητής τηλεφωνίας, οι οποίες χορηγήθηκαν υπό το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς;
- 4) Επιτρέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας για την αδειοδότηση σε ένα κράτος μέλος να προσθέτει, ως προϋπόθεση αποκτήσεως και ανανεώσεως των δικαιωμάτων χρήσεως των συχνοτήτων, κατ' αποκοπή τέλος το οποίο καθορίζεται κατόπιν δημοπρασίας και χωρίς ανώτατο όριο και το οποίο συμπληρώνει αφενός το ετήσιο τέλος διαθέσεως των συχνοτήτων, με πρωταρχικό σκοπό την κάλυψη των εξόδων διαθέσεως των συχνοτήτων, αλλά και την εν μέρει παράλληλη αξιοποίηση των εν λόγω συχνοτήτων (σκοπός των δύο τελών είναι να προάγουν τη βέλτιστη χρήση των συχνοτήτων), και, αφετέρου, το ετήσιο τέλος διαχείρισεως των αδειών εγκαταστάσεως και εκμεταλλεύσεως δικτύου κινητής τηλεφωνίας, οι οποίες χορηγήθηκαν υπό το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς;

(¹) EE L 108, σ. 21.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 19 Ιουλίου 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd κατά Belgische Staat, έτερος διάδικος: Syral Belgium NV

(Υπόθεση C-384/11)

(2011/C 282/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Tate & Lyle Investments Ltd

Εναγόμενος: Belgische Staat

Έτερος διάδικος: Syral Belgium NV

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζει το άρθρο 63 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 56 ΕΚ) την εφαρμογή ρυθμίσεως κράτους μέλους βάσει της οποίας η διανομή μερίσματος σε εταιρία κάτοικο ημεδαπής έχουσα συμμετοχή μικρότερη του 10 %, αλλά με αξία κτήσεως τουλάχιστον 1,2 εκατομμύρια ευρώ, στο κεφάλαιο άλλης εταιρίας κατοίκου της ημεδαπής υπόκειται σε φόρο στην πηγή με συντελεστή 10 %, όπου όμως ο εν λόγω φόρος στην πηγή καταλογίζεται στον οφειλόμενο στο Βέλγιο φόρο εταιριών και το τυχόν υπόλοιπο δύναται να επιστραφεί και, αν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις, δύναται επίσης να αξιωθεί η εφαρμογή ενός φορολογικού συστήματος (συστήματος των «ΟΦΕ») το οποίο επιτρέπει την ακόμη περαιτέρω μείωση της φορολογητέας βάσεως με έκπτωση ορισμένου κόστους συνδεδεμένου με τη συμμετοχή, ενώ για εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εταιρίες που λαμβάνουν τέτοια μερίσματα, ή παροχές που θεωρούνται μερίσμα, από την ίδια συμμετοχή σε εταιρία κάτοικο ημεδαπής ο παρακρατούμενος φόρος στην πηγή («παρακρατούμενος φόρος κινητών αξιών»), με συντελεστή 10 %, είναι τελικός φόρος, ο οποίος δεν μπορεί να επιστραφεί και δεν δύναται να μειωθεί με επίκληση του προαναφερθέντος φορολογικού συστήματος (συστήματος των «ΟΦΕ»);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το First-Tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 25 Ιουλίου 2011 — Field Fisher Warehouse LLP κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-392/11)

(2011/C 282/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-Tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Field Fisher Warehouse LLP

Καθών: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Το κύριο ερώτημα στην υπό κρίση υπόθεση είναι αν οι υπηρεσίες που παρέχονται από τους εκμισθωτές στους μισθωτές στο πλαίσιο συμβάσεως μισθώσεως (στο εξής: υπηρεσίες) πρέπει να θεωρηθούν στοιχείο μιας ενιαίας απαλλασσόμενης παροχής συνιστάμενης σε μίσθωση ακινήτου, είτε διότι οι υπηρεσίες συναποτελούν αντικειμενικά μαζί με τη μίσθωση μία ενιαία αδιάσπαστη οικονομική παροχή είτε επειδή είναι «παρεπόμενες» σε σχέση με τη μίσθωση, η οποία αποτελεί την κύρια παροχή (στο εξής: κύρια παροχή). Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό και υπό το φως της αποφάσεως C-572/07, Tellmer, του Δικαστηρίου, πόσο σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι υπηρεσίες θα μπορούσαν να παρέχονται (αλλά δεν παρέχονται στην πραγματικότητα) από πρόσωπα άλλα πλην των εκμισθωτών, μολονότι σύμφωνα με τους όρους της επίμαχης μισθώσεως οι μισθωτές δεν είχαν άλλη επιλογή από το να λαμβάνουν τις υπηρεσίες από τους εκμισθωτές;

- 2) Προκειμένου να καθοριστεί αν υφίσταται μία ενιαία παροχή, έχει σημασία ότι η παράλειψη του μισθωτή να καταβάλει τη δαπάνη παροχής των υπηρεσιών παρέχει στον εκμισθωτή το δικαίωμα, όχι μόνο να αρνηθεί την παροχή των υπηρεσιών, αλλά και να καταγγείλει τη σύμβαση μισθώσεως;
- 3) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ότι έχει σημασία η δυνατότητα των τρίτων να παρέχουν τις υπηρεσίες απευθείας στον μισθωτή, αποτελεί το στοιχείο αυτό απλή ένδειξη προκειμένου να καθοριστεί αν οι υπηρεσίες συνιστούν είτε μία ενιαία, αδιάσπαστη οικονομική παροχή, της οποίας η διαίρεση θα ήταν τεχνητή, είτε παροχή παρεπόμενη της κύριας παροχής, ή αποτελεί καθοριστικό παράγοντα; Αν το εν λόγω στοιχείο αποτελεί απλή ένδειξη ή αν δεν έχει καμία σημασία, ποιοί άλλοι παράγοντες έχουν σημασία προκειμένου να καθοριστεί αν οι υπηρεσίες συνιστούν παρεπόμενη παροχή; Ειδικότερα, πόσο σημαντικό είναι το αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός του μισθίου ή σε σχέση με το μίσθιο ή σε άλλα μέρη του κτιρίου;
- 4) Αν ασκεί επιρροή η δυνατότητα των τρίτων να παρέχουν τις υπηρεσίες, ασκεί ειδικότερα επιρροή το αν οι υπηρεσίες θα μπορούσαν από νομικής απόψεως να παρασχεθούν από τρίτους, ακόμα και αν αυτό θα ήταν δύσκολο στην πράξη να οργανωθεί ή να συμφωνηθεί με τον εκμισθωτή, ή καθοριστικό στοιχείο αποτελεί η πρακτική δυνατότητα ή η κοινή πρακτική όσον αφορά την παροχή των υπηρεσιών αυτών;
- 5) Οι υπηρεσίες, εν προκειμένω, συνίστανται σε μια σειρά από υπηρεσίες που παρέχονται με αντάλλαγμα την καταβολή ενιαίας δαπάνης παροχής υπηρεσιών. Σε περίπτωση που κάποιες από τις υπηρεσίες αυτές (π.χ. ο καθαρισμός των κοινοχρήστων χώρων ή η παροχή υπηρεσιών ασφαλείας) δεν αποτελούν μέρος μιας ενιαίας αδιάσπαστης οικονομικής παροχής ή πρέπει να θεωρηθούν παρεπόμενες της κύριας παροχής, ενώ τούτο δεν ισχύει για άλλες υπηρεσίες, θα ήταν ορθό να κατανεμηθεί η συνολική αντιπαροχή μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών, προκειμένου να προσδιοριστεί το ποσοστό της αντιπαροχής που φορολογείται και το ποσοστό που δεν φορολογείται; Επικουρικώς, θα ήταν ορθό να θεωρηθούν οι παρεχόμενες υπηρεσίες τόσο στενά συνδεδεμένες μεταξύ τους ώστε να αποτελούν «μία ενιαία αδιάσπαστη οικονομική παροχή της οποίας η διαίρεση θα ήταν τεχνητή» και η οποία αποτελεί αυτή καθαυτή μία ενιαία παροχή χωριστή από τη μίσθωση του ακινήτου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το **Consiglio di Stato (Ιταλία)** στις 25 Ιουλίου 2011 — **Autorità per l'energia elettrica e il gas κατά Antonella Bertazzi κ.λπ.**

(Υπόθεση C-393/11)

(2011/C 282/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιαιρεσιούσα: **Autorità per l'energia elettrica e il gas**

Αιαιρεσίβλητοι: **Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio**

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπεται, βάσει της διάταξης της ρήτρας 4, παράγραφος 4, του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/ΕΚ⁽¹⁾ (σύμφωνα με την οποία «Η απαιτούμενη περίοδος προϋπηρεσίας σε σχέση με ιδιαίτερες συνθήκες απασχόλησης θα είναι η ίδια για τους εργαζομένους ορισμένου χρόνου όπως και για τους εργαζομένους αορίστου χρόνου, εκτός από την περίπτωση που δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους διαφορετική διάρκεια της περιόδου προϋπηρεσίας»), η εφαρμογή —για την οποία ακριβώς προβάλλονται αντικειμενικοί δικαιολογητικοί λόγοι— της εθνικής διάταξης (του άρθρου 75, παράγραφος 2, του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος 112/08) που μηδενίζει πλήρως την προϋπηρεσία που έχει αποκτηθεί στους αυτοτελείς δημόσιους φορείς βάσει συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, σε περίπτωση κατ' εξαίρεση μονιμοποίησης —κατά παρέκκλιση από την αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 36, παράγραφος 5, του ν. δ. 165/01— των ενδιαφερόμενων εργαζομένων, κατόπιν «εξετάσεων επιλογής», οι οποίες δεν συμπίπτουν με τις εξετάσεις που διενεργούνται στο πλαίσιο ενός συνηθούς δημόσιου διαγωνισμού (σκοπός του οποίου είναι η ανάθεση των κατά το δυνατόν καταλληλότερων καθηκόντων στους επιτυχόντες), αλλ' επιτρέπουν κατ' εξαίρεση τη δημιουργία μιας σχέσης που θα πρέπει να θεωρείται νέα σχέση εργασίας που παράγει αποτελέσματα *ex nunc*;
- 2) Μήπως αντίθετα, βάσει της ίδιας αυτής οδηγίας 1999/70/ΕΚ, δεν επιτρέπεται —με αναγκαία συνέπεια τη μη εφαρμογή της προαναφερθείσας εθνικής διάταξης— να μη λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο ο χρόνος προϋπηρεσίας, αλλά και οι προαγωγές οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια των ετών ή των οποίων η διαδικασία εκκρεμεί ακόμη κατά την ημερομηνία της μονιμοποίησης, είτε πλήρως είτε κατά το μέτρο κατά το οποίο υπάρχει υπέρβαση των ορίων είτε της προϋπηρεσίας που απαιτείται ως προϋπόθεση για τη συμμετοχή στις εν λόγω εξετάσεις επιλογής είτε των ενδεχόμενων μέτρων διασφάλισης που έχει την εξουσία να θεσπίζει ο εθνικός νομοθέτης για να προστατεύει ευλόγως τα συμφέροντα των επιτυχόντων των δημόσιων διαγωνισμών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 175, σ. 43.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το **Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία)** στις 27 Ιουλίου 2011 — **Ποινική διαδικασία κατά Ciprian Vasile Radu**

(Υπόθεση C-396/11)

(2011/C 282/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά **Ciprian Vasile Radu**

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελούν οι διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και του άρθρου 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 48 και 52, του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε συνδυασμό με τα άρθρα 5, παράγραφοι 3 και 4, και 6, παράγραφοι 2 και 3, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, κανόνες του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου, περιλαμβανόμενους στις Ιδρυτικές Συνθήκες;
- 2) Συνιστά η ενέργεια της αρμόδιας δικαστικής αρχής του κράτους εκτέλεσως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, η οποία συνίσταται στη στέρηση της ελευθερίας και στην επιβολή του εξαναγκαστικού μέτρου της παραδόσεως στο πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως (πρόσωπο του οποίου ζητείται η σύλληψη και η παράδοση) άνευ της συναίνεσως αυτού, επέμβαση, εκ μέρους του κράτους εκτέλεσως του εντάλματος, στο δικαίωμα της προσωπικής ελευθερίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο δικαίωμα της Ένωσης, αφενός, με το άρθρο 6 ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, και, αφετέρου, με τα άρθρα 48 και 52 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με τα άρθρα 5, παράγραφοι 3 και 4, και 6, παράγραφοι 2 και 3, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών;
- 3) Πρέπει η επέμβαση, εκ μέρους του κράτους εκτέλεσως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, στα δικαιώματα και τις εγγυήσεις που κατοχυρώνονται με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και με το άρθρο 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 48 και 52, του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε συνδυασμό με τα άρθρα 5, παράγραφοι 3 και 4, και 6, παράγραφοι 2 και 3, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, να πληροί την προϋπόθεση της αναγκαιότητας εντός μιας δημοκρατικής κοινωνίας και να είναι ανάλογη προς τον σκοπό που συγκεκριμένα επιδιώκεται;
- 4) Δύναται η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως να αρνηθεί, χωρίς η άρνηση της να στοιχειοθετεί παράβαση των υποχρεώσεων που αυτή υπέχει από τις Ιδρυτικές Συνθήκες και τους λοιπούς κανόνες του κοινοτικού δικαίου, την παράδοση για τον λόγο ότι δεν πληρούνται σωρευτικώς οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και από το άρθρο 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 48 και 52, του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε συνδυασμό με τα άρθρα 5, παράγραφοι 3 και 4, και 6, παράγραφοι 2 και 3, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών;
- 5) Δύναται η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως να αρνηθεί, χωρίς η άρνηση της να στοιχειοθετεί παράβαση των υποχρεώσεων που αυτή υπέχει από τις Ιδρυτικές Συνθήκες και τους λοιπούς κανόνες του κοινοτικού δικαίου, την παράδοση λόγω παραλείψεως μεταφοράς ή ελλιπούς μεταφοράς ή λόγω εσφαλμένης μεταφοράς (υπό την έννοια της μη τηρήσεως του όρου αμοιβαιότητας) της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκ μέρους του κράτους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως;
- 6) Προσक्रούει το εθνικό δικαίωμα του κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης –εν προκειμένω της Ρουμανίας– και, ειδικότερα, ο τίτλος III του νόμου 302/2004 στις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και του άρθρου 6, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 48 και 52, του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 5, παράγραφοι 3 και 4, και 6, παράγραφοι 2 και 3, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, στις οποίες παραπέμπει το άρθρο 6 ΣΕΕ; Έχουν οι εν λόγω εθνικές διατάξεις μεταφέρει ορθώς στην εθνική έννομη τάξη την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο της 13ης Ιουνίου 2002 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — Tesnoprocess κατά Επιτροπής και Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαρόκο

(Υπόθεση T-264/09) ⁽¹⁾

(Προσφυγή κατά παραλείψεως — Αίτημα προς το όργανο να ενεργήσει — Απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Ζημία — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2011/C 282/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Tesnoprocess Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Majoli, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bordes και L. Prete) και Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαρόκο

Αντικείμενο

Προσφυγή με αίτημα, αφενός, να διαπιστωθεί παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαρόκο και, αφετέρου, να αποκατασταθεί η ζημία την οποία φέρεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα ιδίως λόγω της παραλείψεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή εν μέρει ως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Καταδικάζει την Tesnoprocess Srl στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2011 — Sepracor Pharmaceuticals κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/09) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Φάρμακα για χρήση από τον άνθρωπο — Δραστική ουσία eszopiclone — Άδεια κυκλοφορίας — Μη αναγνώριση της ιδιότητας της ουσίας ως νέας δραστικής ουσίας — Πράξη μη υποκείμενη σε προσφυγή — Απαράδεκτο)

(2011/C 282/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: I. Dodds-Smith, solicitor, D. Anderson, QC, και J. Stratford, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Sipos, στη συνέχεια M. Wilderspin και M. Šimerdová)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως που περιέχεται στην επιστολή που απηύθυνε η Επιτροπή στην προσφεύγουσα, στις 6 Μαΐου 2009, στο πλαίσιο διαδικασίας χορηγήσεως αδειας κυκλοφορίας για το φάρμακο Lunivia, στο μέτρο που αφορά τον χαρακτηρισμό της δραστικής ουσίας eszopiclone.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τη Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2011 — Acetificio Marcello de Nigris κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-351/09) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Καταχώριση προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως — Πράξεις που δεν αφορούν ατομικά την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο)

(2011/C 282/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Acetificio Marcello de Nigris Srl (Afragola, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Perani και P. Pozzi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi και B. Rasmussen)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Αντικείμενο

Ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 583/2009 της Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2009, για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Aceto Balsamico di Modena (ΠΓΕ)] (ΕΕ L 175, σ. 7).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως του Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena.

- 3) Η *Acetificio Marcello de Nigris Srl* φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 4) Η Ιταλική Δημοκρατία και το *Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena* φέρουν τα δικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 256 της 24.10.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — *Tecnoprocess* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-367/09) (¹)

(Προσφυγή κατά παραλείψεως — Πρόσκληση προς ενέργεια — Προδήλως απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2011/C 282/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: *Tecnoprocess Srl* (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Majoli, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Prete και A. Bordes)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή με αίτημα, αφενός, να διαπιστωθεί η παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Νιγηρία και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της παραλείψεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή εν μέρει ως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Καταδικάζει την *Tecnoprocess Srl* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — *Tecnoprocess* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-403/09) (¹)

(Αγωγή αποζημιώσεως — Αδικολόγητος πλουτισμός — Δικόγραφο της αγωγής — Τυπικά στοιχεία — Απαράδεκτο)

(2011/C 282/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: *Tecnoprocess Srl* (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Majoli, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bordes και L. Prete)

Αντικείμενο

Αγωγή με αίτημα, αφενός, να διαπιστωθεί ο αδικολόγητος πλουτισμός της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των αντιπροσωπειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαρόκο και στη Νιγηρία και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 114 069,94 ευρώ εντόκως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την *Tecnoprocess Srl* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 297 της 5.12.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — *van Arum* κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-454/09 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση βαθμολογίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2005 — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2011/C 282/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσίων: Rinse van Arum (Winksele, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: W. van den Muijsenbergh, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. F. de Wachter, K. Zejdová και R. Ignătescu.)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-139/07, *van Arum* κατά Κοινοβουλίου, (μη δημοσιευθείσα ακόμα στη Συλλογή) με αίτημα την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Rinse van Arum φέρει τα δικαστικά έξοδα του, καθώς και τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

(¹) ΕΕ C 37 της 13.2.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — Al Saadi κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-4/10) ⁽¹⁾**(Θάνατος του προσφεύγοντος — Μη συνέχιση της δίκης από τους έλκοντες δικαιώματα — Κατάργηση της δίκης)**

(2011/C 282/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J. Jones, Barrister, και M. Arani, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης, T. Scharf και E. Paasivirta)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Szostak και E. Finnegan), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς G. PaImieri, εν συνέχεια G. Albenzio, avvocati dello Stato) και Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, E. Belliard και L. Butel)

Αντικείμενο

Μερική ακύρωση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 954/2009 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2009, για την 114η τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, καθώς ο προσφεύγων συγκαταλέγεται στους καταλόγους προσώπων, ομάδων και οντοτήτων, επί των οποίων εφαρμόζονται οι διατάξεις αυτές (ΕΕ L 269, σ. 20).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 51 της 27.2.2010.**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2011 — Goutier κατά ΓΕΕΑ — Rauch (ARANTAX)**(Υπόθεση T-13/10) ⁽¹⁾**(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)**

(2011/C 282/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Klaus Goutier (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E.E. Harpe, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς B. Schmidt, στη συνέχεια B. Schmidt και R. Pethke)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Fottner και M. Müller, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Νοεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1796/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Norbert Rauch και Klaus Goutier.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα να φέρει τα δικαστικά έξοδα του καθώς και τα δικαστικά έξοδα του καθού. Ο παρεμβαίνων φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 80 της 27.3.2010.**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 2011 — Cross Czech κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-252/10) ⁽¹⁾**(Προσφυγή ακυρώσεως — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Έγγραφο που επικυρώνει τα πορίσματα λογιστικού ελέγχου και ενημερώνει σχετικά με τη συνέχεια της διαδικασίας — Έγγραφο που αποτελεί σύμβαση και όχι απόφαση — Απαράδεκτο)**

(2011/C 282/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cross Czech a.s. (Πράγα, Δημοκρατία της Τσεχίας) (εκπρόσωπος: T. Schollaert, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και W. Roels)

Αντικείμενο

Ακύρωση του εγγράφου INFSO-02/FD/GVC/IsC D(2010) 208676 της Επιτροπής της 12ης Μαρτίου 2010, με το οποίο επικυρώνονται τα πορίσματα της υπ' αριθ. 09-BA74-006 εκδόσεως ελέγχου σχετικά με τις οικονομικές καταστάσεις που δήλωσε η προσφεύγουσα για την περίοδο από 1 Φεβρουαρίου 2005 έως 30 Απριλίου 2008, όσον αφορά τρεις συμβάσεις που συνήφθησαν μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με σκοπό τη συμβολή στη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας και στην καινοτομία (2002-2006), και με το οποίο ενημερώθηκε η προσφεύγουσα σχετικά με τη συνέχεια της διαδικασίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την *Cross Czech a.s.* στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 209 της 31.7.2010.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2011 —
Marcuccio κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-366/10 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη — Έξοδα δυνάμει να αναζητηθούν — Ένσταση παράλληλης προσφυγής — Διαδικαστικές πλημμέλειες — Δικαιώματα άμυνας — Αίτηση αναίρεσης εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2011/C 282/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2010, F-78/09, Marcuccio κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Ο Luigi Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

(¹) EE C 288 της 23.10.2010.

**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης
Απριλίου 2011 — Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση T-393/10 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Καταβολή προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — Αίτηση προσωρινών μέτρων (απαλλαγή από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως)]

(2011/C 282/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αιτούσες: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Γερμανία) — Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co.

KG (Hamm) — και Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Stadler και N. Tkatchenko, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka, R. Sauer και C. Hödlmayr, επικουρούμενοι από τον R. Van der Hout, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως Κ(2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, που εκδόθηκε στις 30 Ιουνίου 2010 στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/38.344 — Χάλυβας προέντασης), όπως διαμορφώθηκε με την τροποποιητική απόφαση Κ(2010) 6676 τελικό της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, καθόσον με την απόφαση αυτή επιβάλλεται πρόστιμο στις αιτούσες.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Χορηγεί αναστολή εκτελέσεως της υποχρέωσης που επιβλήθηκε στην Westfälische Drahtindustrie GmbH, στην Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG και στην Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG να συστήσουν εγγύηση υπέρ της Επιτροπής προκειμένου να εμποδίσουν την άμεση είσπραξη των προστίμων που τους επιβλήθηκαν με το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως Κ(2010) 4387 τελικό την οποία εξέδωσε η Επιτροπή στις 30 Ιουνίου 2010 στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/38.344 — Χάλυβας προέντασης), όπως διαμορφώθηκε με την τροποποιητική απόφαση Κ(2010) 6676 τελικό της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, υπό τους ακόλουθους όρους:
  - η Westfälische Drahtindustrie GmbH, η Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG και η Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG θα καταβάλουν στην Επιτροπή το ποσό των [εμπιστευτικό] εκατομμυρίων ευρώ έως τις 30 Ιουνίου 2011.
  - από τις 15 Ιουλίου 2011 (και στις 15 κάθε επόμενο μήνα), θα καταβάλουν στην Επιτροπή μηνιαίες δόσεις ύψους 300 000 ευρώ μέχρι νεότερας αποφάσεως, αλλά το αργότερο έως την έκδοση της αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής.

- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης
Ιουλίου 2011 — Fapricela κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-398/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί επιβολής προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Οικονομική ζημία — Απουσία εξαιρετικών περιστάσεων — Μη ύπαρξη επείγοντος)

(2011/C 282/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: M. Gorjão-Henriques και S. Roux, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira και V. Bottka, επικουρούμενοι από τον M. Marques Mendes, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως C(2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας), ιδίως καθόσον επιβάλλει την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως προς αποφυγή της άμεσης εισπράξεως του προστίμιου που επιβλήθηκε με το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2011 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-450/10 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εύλογη προθεσμία υποβολής αιτήματος αποζημιώσεως — Εκπρόθεσμο — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2011/C 282/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσίων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2010, F-91/09, Marcuccio κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Luigi Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 317 της 20.11.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2011 — Fuchshuber Agrarhandel κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-451/10) ⁽¹⁾

(Αγωγή αποζημιώσεως — Κοινή γεωργική πολιτική — Διαρκείς δημοπρασίες για την επαναπώληση σιτηρών στην κοινοτική αγορά — Εξουσία ελέγχου της Επιτροπής — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες — Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2011/C 282/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (Hörsching, Αυστρία) (εκπρόσωπος: G. Lehner, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. von Rintelen και Δ. Τριανταφύλλου)

Αντικείμενο

Αγωγή αποζημιώσεως, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας την οποία φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα λόγω της απουσίας ελέγχου, εκ μέρους της Επιτροπής, των προϋποθέσεων διεξαγωγής διαρκών δημοπρασιών για την επαναπώληση σιτηρών στην κοινοτική αγορά, εν προκειμένω των ποσοτήτων αραβοσίτου που διατηρούσε στην κατοχή του ο οργανισμός παρεμβάσεως της Ουγγαρίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Η Fuchshuber Agrarhandel GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE C 317 της 20.11.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2011 — SIR κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-142/11) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Λήψη περιοριστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον κατάλογο των ενδιαφερόμενων ατόμων — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2011/C 282/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société ivoirienne de raffinage (SIR) (Αμπιτζάν, Ακτή Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: M. Ceccaldi, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driesen και A. Vitro)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 36) και του κανονισμού (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές συνιστούν περιοριστικά μέτρα που θίγουν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής..
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 130 της 30.4.2011.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2011 —
Petroci κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-160/11) (¹)

**(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας —
Λήψη περιοριστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως
στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον
κατάλογο των ενδιαφερόμενων ατόμων — Προσφυγή
ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης)**

(2011/C 282/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société nationale d'opérations pétrolières de la Côte d'Ivoire Holding (Petroci Holding) (Αμπτζάν, Ακτή Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: M. Ceccaldi, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driesen και A. Vitro)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 36) και του κανονισμού (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού

(ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές συνιστούν περιοριστικά μέτρα που θίγουν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής..
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 139 της 7.5.2011.

**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης
Ιουλίου 2011 — Trabelsi κ.λπ. κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-187/11 R)

**(Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και κοινή
πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων
προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως
στην Τυνησία — Δέσμευση κεφαλαίων — Αίτηση αναστολής
εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Δεν
υπάρχει επείγον)**

(2011/C 282/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούντες: Mohamed Trabelsi (Παρίσι, Γαλλία)· Ines Lejri (Παρίσι)· Moncef Trabelsi (Παρίσι)· Selima Trabelsi (Παρίσι)· και Tarek Trabelsi (Παρίσι) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Metzker, στη συνέχεια A. Tekari, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Vitro και G. Étienne)

Αντικείμενο

Αίτηση προσωρινών μέτρων και αναστολής εκτελέσεως της εκτελεστικής αποφάσεως 2011/79/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2011, περί εφαρμογής της αποφάσεως 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 31, σ. 40).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2011 — Σώμα των εκπροσώπων του προσωπικού της ΕΤΕπ κ.λπ. κατά Böhmcke

[Υπόθεση T-213/11 P(I)] ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Αίτηση παρεμβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης — Υπολογισμός της προθεσμίας — Εκπρόθεσμο)

(2011/C 282/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Σώμα των εκπροσώπων του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο), Jean-Pierre Bodson (Λουξεμβούργο), Ευάγγελος Κουργιάς (Senningerberg, Λουξεμβούργο), Manuel Sutil (Nondkeil, France), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Λουξεμβούργο), Marie-Christel Heger (Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: G. J. Wilson, A. Senes και B. Entringer, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' ανάρρησης: Eberhard Böhmcke (Athus, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: D. Lagasse, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 17ης Μαρτίου 2011, Böhmcke κατά ΕΤΕπ, F-95/10 INT (η οποία δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή).

Διατακτικό

Ο πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Το Σώμα των εκπροσώπων του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, οι Jean-Pierre Bodson, Ευάγγελος Κουργιάς, Manuel Sutil και Patrick Vanhoudt και η Marie-Christel Heger φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 152 της 21.5.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2011 — Cemex κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-292/11 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]

(2011/C 282/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτούντες: Cemex SAB de CV (Monterrey, Μεξικό)· New Sunward Holding BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες)· Cemex España, SA

(Μαδρίτη, Ισπανία)· Cemex Deutschland AG (Ratingen, Γερμανία)· Cemex UK (Egham, Surrey, Ηνωμένο Βασίλειο)· Cemex Czech Operations s.r.o. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία)· Cemex France Gestion (Rungis, Γαλλία)· και Cemex Austria AG (Langenzersdorf, Αυστρία) (εκπρόσωποι: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Durántez και B. Martínez Corral, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras και C. Hödlmayr, επικουρούμενοι από τον J. Rivas, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης C(2011) 2360 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση COMP/39.520 — τσιμέντο και συναφή προϊόντα).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2011 — Holcim (Deutschland) και Holcim κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-293/11 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]

(2011/C 282/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αιτούσες: Holcim AG (Αμβούργο, Γερμανία) και Holcim Ltd (Rapperswil-Jona, Ελβετία) (εκπρόσωποι: P. Niggemann και K. Gafner, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Kellerbauer, R. Sauer και C. Hödlmayr)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης C(2011) 2363 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 2011, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση COMP/39.520 — τσιμέντο και συναφή προϊόντα).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2011 — Cementos Portland Valderrivas κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-296/11 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]

(2011/C 282/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτούσα: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pampelune, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviedes και C. Hödlmayr, επικουρούμενοι από τον J. Rivas, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως C(2011) 2368 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση 39520 — τσιμέντο και συναφή προϊόντα).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουλίου 2011 — HeidelbergCement κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-302/11 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Αίτηση παροχής πληροφοριών — Άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]

(2011/C 282/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αιτούσα: HeidelbergCement AG (Χαϊδελβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Denzel, T. Holz Müller και P. Pichler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Kellerbauer, R. Sauer και C. Hödlmayr)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως C(2011) 2361 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 2011, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση 39520 — τσιμέντο και συναφή προϊόντα).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Αίτηση αναιρέσεως που ο Ιωάννης Βακάλης κατέθεσε στις 14 Ιουνίου 2011 κατά της αποφάσεως της 13ης Απριλίου 2011 την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εξέδωσε στην υπόθεση F-38/10, Βακάλης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Ιωάννης Βακάλης (Luvinate, Ιταλία) εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να δεχθεί τα αιτήματα που είχε υποβάλει ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ), με εξαίρεση το αίτημα που δίκαια κηρύχθηκε απαράδεκτο από το ΔΔΔ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως του ΔΔΔ (πρώτο τμήμα) της 13ης Απριλίου 2011 στην υπόθεση F-38/10, Βακάλης κατά Επιτροπής.

Ο αναιρεσείων διατυπώνει τέσσερις λόγους αναιρέσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως διατείνεται ότι στη συλλογιστική του ΔΔΔ υπάρχει ο παραλογισμός να μη συναγάγει το ΔΔΔ τα συμπεράσματα από τις διαπιστώσεις του, στο μέτρο που διαπίστωσε ότι στην Επιτροπή απόκειται να λάβει υπόψη τις διακυμάνσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Πάντως, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το ζήτημα αυτό. Κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραθέτει παράλογη αιτιολογία.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως διατείνεται ότι το ΔΔΔ πλανήθηκε ως προς το ζήτημα που του είχε τεθεί. Από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το ΔΔΔ κατάλαβε ότι ο αναιρεσείων το ρωτούσε αν είναι παράνομη η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των υπαλλήλων που υπέκειντο στις γενικές εκτελεστικές διατάξεις των άρθρων 11 και 12 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΓΕΔ) του 1969 και των υπαλλήλων που υπόκεινται σε αυτές του 2004, ενώ το ζήτημα που είχε τεθεί ενώπιον του ΔΔΔ ήταν αν «οι νέες ΓΕΔ δημιουργούν δυσμενείς διακρίσεις υπό την έννοια ότι μεταχειρίζονται κατά τον ίδιο τρόπο καταστάσεις που στην πράξη είναι διαφορετικές». Έτσι, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι κακώς το ΔΔΔ απέρριψε τον ισχυρισμό περί παραβίασεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

- 3) Με τον τρίτο λόγο αναρρέσεως διατείνεται ότι το ΔΔΔ αντικατέστησε την αιτιολογία της επίμαχης αποφάσεως. Ο αναρρέσειών υποστηρίζει, αφενός, ότι η σχετική με τον προϋπολογισμό αιτιολόγηση των ΓΕΔ εμφανίστηκε μόλις στο στάδιο της επ' ακροατηρίου συζητήσεως και, αφετέρου, ότι η αιτιολογία αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που δόθηκε στον αναρρέσειοντα με την απόρριψη της διοικητικής του ενστάσεως (αιτιολογία που άλλωστε το ΔΔΔ αναγνώρισε ως απρόσφορη). Κατά τη νομολογία, δεν αποκείται στο ΔΔΔ να θεραπεύσει την ενδεχόμενη έλλειψη αιτιολογίας ή να συμπληρώσει την εν λόγω αιτιολογία της Επιτροπής προσθέτοντας ή αντικαθιστώντας σε αυτήν στοιχεία που δεν απορρέουν από την ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο αναρρέσεως προβάλλει πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, στο μέτρο που το ΔΔΔ απέρριψε τον ισχυρισμό σχετικά με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως επειδή έκρινε ότι ο αναρρέσειών δεν απέδειξε ότι υπήρξε αδικαιολόγητη διαφορετική μεταχείριση. Παρά ταύτα, ο αναρρέσειών είχε αποδείξει ότι η επίμαχη διαφορετική μεταχείριση δεν δικαιολογούνταν από την εισαγωγή του ευρώ, η οποία ήταν η αρχική αιτιολογία της απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως.

Αγωγή της 23ης Ιουνίου 2011 — Régie Networks και NRJ Global κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-340/11)

(2011/C 282/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσες: Régie Networks (Λυών, Γαλλία) και NRJ Global (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: B. Geneste και C. Vannini, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των εναγουσών

Οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι στοιχειοθετείται ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω:
  - της ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 10ης Νοεμβρίου 1997 σχετικά με την κρατική ενίσχυση N 679/97 και
  - της αδράνειας της Επιτροπής μετά τη διαπίστωση της εν λόγω ελλείψεως νομιμότητας με το έγγραφο που απευθύνθηκε στις γαλλικές αρχές στις 8 Μαΐου 2003·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αποκαταστήσει ολόκληρη τη ζημία που οι ενάγουσες υπέστησαν από τις υπαίτιες πράξεις που αφορά η αγωγή, ζημία που εκτείνεται:
  - στο ποσό του φόρου που καταβλήθηκε για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1998 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2000,

— στη δικηγορική αμοιβή σχετικά με τη δίκη που κινήθηκε για να επιστραφεί ο φόρος που καταβλήθηκε για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2001 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002 και

— στη δικηγορική αμοιβή σχετικά με την παρούσα δίκη·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγουσες διατυπώνουν δύο ισχυρισμούς.

1) Με τον πρώτο ισχυρισμό προβάλλουν ότι συντρέχει πταίσμα λόγω της ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως της Επιτροπής της 10ης Νοεμβρίου 1997. Η Επιτροπή, όταν, το 1997, εξέτασε το σύστημα ενισχύσεων υπέρ της ραδιοφωνικής εκφράσεως, το κήρυξε σύμφωνο με τους κανόνες της Συνθήκης χωρίς όμως να εξετάσει τον τρόπο χρηματοδοτήσεως του συστήματος αυτού, ενώ όφειλε να το πράξει σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου στον τομέα αυτόν, εφόσον η χρηματοδότηση αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος του εν λόγω συστήματος. Η απόφαση που εκδόθηκε με αυτόν τον τρόπο από την Επιτροπή στερείται νομιμότητας και αποτελεί πταίσμα ικανό να στοιχειοθετήσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Με τον δεύτερο ισχυρισμό προβάλλουν παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως απορρέουσα από την παράλειψη της Επιτροπής, το 2003, να άρει τις ζημιογόνες συνέπειες της αποφάσεως της του 1997. Η Επιτροπή διαπίστωσε την έλλειψη νομιμότητας της από 10 Νοεμβρίου 1997 αποφάσεως της το αργότερο στις 8 Μαΐου 2003, ημερομηνία κατά την οποία απηύθυνε στις γαλλικές αρχές έγγραφο με το οποίο εξέθεσε ότι αντικείται στη Συνθήκη ο τρόπος χρηματοδοτήσεως του συστήματος ενισχύσεων υπέρ της ραδιοφωνικής εκφράσεως, όπως αυτός είχε εγκριθεί με την απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 1997. Παρά ταύτα, η Επιτροπή δεν έλαβε κανένα μέτρο για να άρει τις ζημιογόνες συνέπειες της διαπιστωθείσας ελλείψεως νομιμότητας. Ακριβώς με βάση αυτό, οι ενάγουσες θεωρούν ότι η παράλειψη της Επιτροπής να άρει τις ζημιογόνες συνέπειες της στερούμενης νομιμότητας αποφάσεως, που εξέδωσε το 1997, συνιστά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, γενικής αρχής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και επομένως δύναται να στοιχειοθετήσει ευθύνη της Ένωσης.

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2011 — Makhlof κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-359/11)

(2011/C 282/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hafez Makhlof (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: P. Grollet και G. Karouni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 442/2011 του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία, κατά το μέρος που τον αφορά·

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας, κατά το μέρος που τον αφορά·

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2011/302/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, με την οποία το παράρτημα της αποφάσεως 2011/273 αντικαταστάθηκε με το κείμενο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως της 23ης Μαΐου 2011, κατά το μέρος που τον αφορά·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων διατυπώνει έξι λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος για δίκαιη δίκη. Ο προσφεύγων διατείνεται ότι τα δικαιώματά του άμυνας προσβλήθηκαν επειδή οι επίμαχες κυρώσεις τού επιβλήθηκαν χωρίς προηγουμένως να έχει ακουστεί, χωρίς να του έχει παρασχεθεί η δυνατότητα να αμυνθεί και χωρίς να έχει λάβει γνώση των στοιχείων βάσει των οποίων ελήφθησαν τα μέτρα αυτά.

2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που προβλέπεται από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Ο προσφεύγων προσάπτει στο Συμβούλιο ότι έλαβε περιοριστικά μέτρα εις βάρος του, χωρίς να του έχει γνωστοποιήσει τους σχετικούς λόγους, προκειμένου να του παράσχει τη δυνατότητα να προβάλει τους αμυντικούς του ισχυρισμούς. Προσάπτει στο καθού ότι περιορίστηκε σε μια γενικόλογη και στερεότυπη διατύπωση, χωρίς να αναφέρει με συγκεκριμένο τρόπο τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η σύννομη δικαιολόγηση της αποφάσεώς του αλλά ούτε και τις σκέψεις που το οδήγησαν να λάβει την απόφαση αυτή.

3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παραβίαση της εγγυήσεως σχετικά με το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προστασίας. Ο προσφεύγων διατείνεται όχι μόνον ότι δεν μπόρεσε να προβάλει λυσιτελώς την άποψή του ενώπιον του Συμβουλίου, αλλά και ότι, ελλείψει οποιασδήποτε αναφοράς, στην προβαλλόμενη απόφαση, των συγκεκριμένων και ειδικών λόγων που τη δικαιολογούν, δεν είναι σε θέση να αξιοποιήσει την προσφυγή του ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παραβίαση της γενικής αρχής της αναλογικότητας.

5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, εφόσον τα περιοριστικά μέτρα, και ακριβέστερα το μέτρο δεσμεύσεως των κεφαλαίων, συνιστούν δυσανάλογη προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος του προσφεύγοντος να διαθέτει ελεύθερα τα περιουσιακά του στοιχεία.

6) Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει προσβολή του δικαιώματος ιδιωτικής ζωής, εφόσον τα μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων και περιορισμού της ελευθερίας κυκλοφορίας συνιστούν επίσης δυσανάλογη προσβολή του θεμελιώδους αυτού δικαιώματος του προσφεύγοντος.

Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2011 — Arla Foods κατά ΓΕΕΑ — Artax (Lactofree)

(Υπόθεση T-364/11)

(2011/C 282/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Arla Foods AMBA (Viby J, Δανία) (εκπρόσωπος: J. Hansen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG (Linz, Αυστρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 18ης Απριλίου 2011, στην υπόθεση R 1357/2009-2, και να κηρύξει άκυρη την καταχώριση κοινοτικού σήματος αριθ. 4647533 για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32 σύμφωνα με την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων της 11ης Σεπτεμβρίου 2009, και

— Να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το εικονιστικό σήμα «Lactofree», για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32 — αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 4647533

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας στήριξε την αίτησή της, η οποία βασιζόταν στην προγενέστερη υπ' αριθ. 4532751 καταχώριση κοινοτικού σήματος για το εικονιστικό (έγχρωμο) σήμα «lactofree», για προϊόντα της κλάσεως 29, στα άρθρα 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Επικύρωση της ακυρώσεως για τμήμα των προϊόντων.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων και απόρριψη της αίτησης κηρύξεως ακυρότητας.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμησή της συγκρίσεως των σημείων και, επομένως, κατά τη συνολική αξιολόγηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των εικονιστικών σημάτων «lactofree» και «Lactofree».

Αίτηση αναιρέσεως που ο ΑΟ κατέθεσε στις 5 Ιουλίου 2011 κατά της διατάξεως της 4ης Απριλίου 2011 την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εξέδωσε στην υπόθεση F-45/10, ΑΟ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-365/11 P)

(2011/C 282/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: ΑΟ (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: P. Lewis, δικηγόρος)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) της 4ης Απριλίου 2011 στην υπόθεση F-45/10, ΑΟ κατά Επιτροπής·
- στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο είναι σε θέση να εκδικάσει την υπόθεση επί της ουσίας, να δεχθεί τα αιτήματα που ο αναιρεσείων είχε υποβάλει ενώπιον του ΔΔΔ, δηλαδή:
  - να ακυρώσει την απόφαση CMS 07/046 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2009 λόγω παρενοχλήσεως, κακοδιοικήσεως και προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος του αναιρεσείοντος να ακουστεί·
  - να ακυρώσει όλες τις αποφάσεις που ελήφθησαν από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή κατά του αναιρεσείοντος από τον Σεπτέμβριο του 2003 μέχρι την απομάκρυνσή του από τη θέση του, λόγω της παρενοχλήσεως και κακοδιοικήσεως που απορρέει από την προσβολή του δικαιώματος του αναιρεσείοντος να ακουστεί·

- να καταστήσει δυνατό να ακουστεί ο αναιρεσείων σύμφωνα με τα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως⁽¹⁾ και συναφώς να αναφερθεί το Γενικό Δικαστήριο στις αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 2008·

- να επιδικάσει υπέρ του αναιρεσείοντος, για να τον ικανοποιήσει λόγω της ηθικής και επαγγελματικής βλάβης που αυτός υπέστη, όπως η βλάβη αυτή εκτέθηκε στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής του, συμβολική αποζημίωση ενός (1) ευρώ, καθόσον ο αναιρεσείων δεν διεκδικεί χρήματα, αλλά την αναγνώριση της αξιοπρέπειας και της επαγγελματικής του φήμης·

- να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων διατυπώνει τρεις λόγους αναιρέσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως διατείνεται ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για να αποφανθεί το ΔΔΔ με διάταξη σύμφωνα με το άρθρο 76 του Κανονισμού Διαδικασίας του ΔΔΔ και ότι η προσφυγή-αγωγή δεν ήταν προδήλως απορριπτέα, επειδή:

- το ΔΔΔ δεν έλαβε υπόψη διάφορους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν και διάφορα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν όσον αφορά την παρενόχληση του αναιρεσείοντος·

- δεν έγινε σεβαστό το δικαίωμα του αναιρεσείοντος να του χορηγηθεί προθεσμία για να τακτοποιήσει την προσφυγή-αγωγή του, σύμφωνα με το άρθρο 36 του Κανονισμού Διαδικασίας του ΔΔΔ, όσον αφορά δύο αποφάσεις της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής που ο αναιρεσείων είχε αναφέρει με την προσφυγή-αγωγή του.

2) Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως διατείνεται ότι η διάταξη στην υπόθεση F-45/10 συνιστά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1, του παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή ο αναιρεσείων δικαιούται αποζημιώσεως εφόσον έγινε παρενόχληση.

3) Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως διατείνεται ότι το ΔΔΔ προσέβαλε το δικαίωμα του αναιρεσείοντος να ακουστεί, όπως το δικαίωμα αυτό προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών καθώς και από το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός 31 (ΕΟΚ) 11 (ΕΚΑΕ) για τη θέσπιση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και τον καθορισμό του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, όπως έχει τροποποιηθεί (ΕΕ, ξενόγλωσσες εκδόσεις, 45 της 14.6.1962, σ. 1385).

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2011 — Lyder Enterprises κατά ΚΓΦΠ — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)

(Υπόθεση T-367/11)

(2011/C 282/57)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lyder Enterprises Ltd (Auckland, Νέα Ζηλανδία) (εκπρόσωπος: G. Pickering, Solicitor)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Liner Plants NZ (1993) Ltd (Waitakere, Νέα Ζηλανδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών, της 18ης Φεβρουαρίου 2011, στην υπόθεση Α007/2010, και
- να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις εκδόσεως της αποφάσεως του High Court της Νέας Ζηλανδίας στην υπόθεση Νο CIV:2011:404:2969.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας: Η προσφεύγουσα

Φυτική ποικιλία για την οποία ζητήθηκε η χορήγηση δικαιώματος: Southern Splendour — Υπ' αριθ. 2006/1888 αίτηση χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας

Ενιστάμενος κατά της αιτήσεως χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Λόγοι της ενστάσεως: Η ένσταση στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι η αιτούσα δεν ήταν το πρόσωπο που δημιούργησε ή ανακάλυψε και ανέπτυξε την ποικιλία, ούτε ο δικαιοδόχος του.

Απόφαση της επιτροπής του ΚΓΦΠ: Απόρριψη της υπ' αριθ. 2006/1888 αιτήσεως για την ποικιλία «Southern Splendour» (Απόφαση R972)

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, αναρμοδιότητα, προσβολή των θεμελιωδών αρχών της δικαιοσύνης και παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που περιείχονταν στα έγγραφα της προσφεύγουσας ήσαν απαράδεκτα διότι δεν είχαν τη μορφή ένορκης δηλώσεως.

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2011 — Polyelectrolyte Producers Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-368/11)

(2011/C 282/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Polyelectrolyte Producers Group (Βρυξέλλες, Βέλγιο), SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Γαλλία) και Travetanche Injection SPRL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και R. Cana, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 366/2011 της Επιτροπής, της 14ης Απριλίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) όσον αφορά το παράρτημα XVII (ακρυλαμίδιο) (ΕΕ 2011, L 101, σ. 12).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται

- ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πρώτον, στηρίχθηκε σε μη ουσιώδη κατά το εφαρμοστέο νομοθετικό πλαίσιο στοιχεία, όσον αφορά την έκθεση των ανθρώπων και του περιβάλλοντος εντός της ΕΕ, και, δεύτερον, παρέλειψε να επισημάνει κινδύνους απορρέοντες από τα ρευστά κονιόματα του ακρυλαμιδίου, βάσει των εφαρμοστέων συναφώς επιταγών, στηριζόμενη, αντιθέτως σε στοιχεία αφορώντα τη χρήση μιας άλλης ουσίας· ως εκ τούτου, η έκδοση του εν λόγω κανονισμού δεν πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπουν οι σχετικές νομοθετικές διατάξεις·

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται

- ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας·

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται

- ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένος, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

Αγωγή της 5ης Ιουλίου 2011 — Διαδικασία Σύμβουλοι Επιχειρήσεων κατά Επιτροπής κ.λπ.

(Υπόθεση T-369/11)

(2011/C 282/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Διαδικασία Σύμβουλοι Επιχειρήσεων ΑΕ (Χαλάνδρι, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Α. Κρυσταλλίδης, δικηγόρος)

Εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αντιπροσωπεία της ΕΕ στην Τουρκία (Αγκυρα, Τουρκία) και κεντρική μονάδα χρηματοδοτήσεως και συνάψεως συμβάσεων (Αγκυρα)

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να επιδικάσει αποζημίωση για την αποκατάσταση της ζημίας που η ενάγουσα υπέστη από τη φερόμενη ως παράνομη απόφαση μιας των εναγομένων (της αντιπροσωπείας της ΕΕ στην Τουρκία) της 5ης Απριλίου 2011 (και από οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση) με την οποία ακυρώθηκε η ανάθεση του έργου «Επέκταση του τουρκοευρωπαϊκού δικτύου επιχειρηματικών κέντρων στη Σεβάστεια, στην Antakya, στο Batman και στο Van — EuropeAid/128621/D/SER/TR» στην Κοινοπραξία ⁽¹⁾ λόγω μιας φερόμενης «ψευδούς δηλώσεως»

- να καταδικάσει τις εναγόμενες στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της η ενάγουσα διατυπώνει έξι ισχυρισμούς.

1) Με τον πρώτο προβάλλει

- ότι οι εναγόμενες διέψευσαν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της ενεργώντας κατά παράβαση του άρθρου 10 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, επειδή απρόσμενα ακύρωσαν την ανάθεση του σχετικού έργου στην Κοινοπραξία λόγω της φερόμενης «ψευδούς δηλώσεως».

2) Με τον δεύτερο προβάλλει

- ότι οι εναγόμενες παρέβησαν τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου και τις διατάξεις του άρθρου 4 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, επειδή κατηγόρησαν την ενάγουσα ότι προέβη σε ψευδή δήλωση, χωρίς προηγουμένως να προσδιορίσουν ως πλαστογραφημένο οποιοδήποτε από τα έγγραφα που είχαν υποβληθεί.

3) Με τον τρίτο προβάλλει

- ότι οι εναγόμενες προσέβαλαν το δικαίωμά της να ακουστεί, επειδή, σε αντίθεση με το άρθρο 16 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, δεν πληροφόρησαν την ενάγουσα για την πρόθεσή τους να ακυρώσουν την ανάθεση.

4) Με τον τέταρτο προβάλλει

- ότι, σε αντίθεση με το άρθρο 18 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, οι εναγόμενες δεν παρέδωσαν αιτιολογία όσον αφορά το ποια έγγραφα φέρεται ότι πλαστογραφήθηκαν από την ενάγουσα.

5) Με τον πέμπτο προβάλλει

- ότι, σε αντίθεση με τα άρθρα 11 και 19 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, οι εναγόμενες δεν πληροφόρησαν την ενάγουσα για τα βοηθήματα που διαθέτει για να αμφισβητήσει την απόφαση που εκδόθηκε εις βάρος της.

6) Με τον έκτο προβάλλει

- ότι οι εναγόμενες ενήργησαν κατά κατάχρηση της διακριτικής τους ευχέρειας σχετικά με την αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών που τους είχαν γνωστοποιηθεί και, έτσι, υπερέβησαν τα όρια της εξουσίας τους κατά το ότι οι λόγοι που επικαλέστηκε η αναθέτουσα αρχή μπορούσαν να ληφθούν υπόψη μόνο για να αποκλειστεί κατά τη διαδικασία διαγωνισμού μια προσφορά ως μη σύμφωνη με τα κριτήρια αξιολογήσεως, και όχι για να αποκλειστεί άπαξ είχε γίνει η ανάθεση.

⁽¹⁾ «DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)»

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2011 — Παλίρροια Σουλιώτης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-380/11)

(2011/C 282/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ανώνυμη Βιοτεχνική και Εμπορική Εταιρία Κατασκευής Κονσερβών — Παλίρροια Σουλιώτης ΑΕ (Ψαχνά, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 447/2011 της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2011, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ 2011 L 122, σ. 63), και

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη ουσιώδη τύπο καθόσον παρέλειψε να διαβουλευθεί με την επιτροπή ονοματολογίας. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη τη γνωμοδότηση που υπέβαλε η προσφεύγουσα.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες που της απονέμει το άρθρο 9 του κανονισμού 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987 L 256, σ. 1).
- 3) Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον υπήγαγε τα κονσερβοποιημένα ντολμαδάκια με αμπελόφυλλα στον κωδικό ΣΟ που αναφέρεται στο παράρτημα του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή παραβίασε την αρχή της διαφάνειας και τους κανόνες για την προστασία των καταναλωτών.

- 2) Με τον δεύτερο ισχυρισμό της διατείνεται ότι η καθής παρέβη τα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 97/7/ΕΚ (2) και τα άρθρα 2, στοιχεία α' και β', και 5 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ (3), επειδή δεν κίνησε έρευνα και δεν αξιολόγησε το online Master του προγράμματος Jean Monnet με γνώμονα τους σκοπούς του σύμφωνα με το άρθρο 15 της αποφάσεως 1720/2006/ΕΚ.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2011 — Pigiú κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-382/11)

(2011/C 282/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cristina Pigiú (Strejnic, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: M. Alexe, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την καθής να αποκαλύψει πληροφοριακά στοιχεία όσον αφορά την ταυτότητα οποιου ιδρύματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσως έχει ανάμιξη στο online Master 2008-2010 του προγράμματος Jean Monnet·
- να υποχρεώσει την καθής να διακόψει το πρόγραμμα αν κανένα ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσως δεν έχει ανάμιξη σε αυτό, να απαιτήσει γραπτή σύμβαση σπουδών μεταξύ των φοιτητών και των οργανωτών και να αξιώσει ομοιόμορφο σύστημα αξιολόγησης για όλους τους μετέχοντες φοιτητές· και
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να επαναφέρει στην αρχική της κατάσταση την προσφεύγουσα, δείχνοντας ότι το πρόγραμμα 2008-2010 δεν πληρούσε τα κριτήρια του προγράμματος Jean Monnet, τουλάχιστον όσον αφορά την προσφεύγουσα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί, κατά το άρθρο 265 ΣΛΕΕ, να διαπιστωθεί ότι η καθής παράνομα παρέλειψε να ενεργήσει, επειδή δεν αποκάλυψε τα αποτελέσματα της δημόσιας έρευνας που είχε ζητήσει η προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς.

- 1) Με τον πρώτο ισχυρισμό της διατείνεται ότι η καθής παρέβη τα άρθρα 6, παράγραφος 3, και 15 της αποφάσεως 1720/2006/ΕΚ (1), επειδή δεν κίνησε έρευνα και δεν αποκάλυψε πληροφοριακά στοιχεία όπως είχε ζητήσει η προσφεύγουσα, καθώς και τα άρθρα 11 και 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών

- 3) Με τον τρίτο ισχυρισμό της διατείνεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 5 της οδηγίας 97/7/ΕΚ και τα άρθρα 2, στοιχεία α' και β', 6 και 7 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ, επειδή δεν εξέτασε τα δύο μέτρα και σταθμά που χρησιμοποιεί το σύστημα αξιολόγησης των φοιτητών.

- 4) Με τον τέταρτο ισχυρισμό της διατείνεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 14 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), καθώς και το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου 1 της ΕΣΔΑ, επειδή η προσφεύγουσα δεν έτυχε ίσης μεταχείρισης στο πλαίσιο του online Master του προγράμματος Jean Monnet.

- (1) Απόφαση 1720/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2006, για τη θέσπιση προγράμματος δράσεως στον τομέα της διά βίου μάθησης (ΕΕ L 327, σ. 45).
- (2) Οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (ΕΕ L 144, σ. 19).
- (3) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22).

Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2011 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-383/11)

(2011/C 282/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Eyad Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: P. Grollet και G. Karouni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2011/302/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας, κατά το μέρος που τον αφορά λόγω της προσβολής θεμελιωδών δικαιωμάτων·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων διατυπώνει επτά λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος για δίκαιη δίκη. Ο προσφεύγων διατείνεται ότι τα δικαιώματά του άμυνας προσβλήθηκαν επειδή οι επίμαχες κυρώσεις του επιβλήθηκαν χωρίς προηγουμένως να έχει ακουστεί, χωρίς να του έχει παρασχεθεί η δυνατότητα να αμυνθεί και χωρίς να έχει λάβει γνώση των στοιχείων βάσει των οποίων ελήφθησαν τα μέτρα αυτά.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που προβλέπεται από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Ο προσφεύγων προσάπτει στο Συμβούλιο ότι έλαβε περιοριστικά μέτρα εις βάρος του χωρίς να του έχει γνωστοποιήσει τους σχετικούς λόγους, προκειμένου να του παράσχει τη δυνατότητα να προβάλει τους αμυντικούς του ισχυρισμούς. Προσάπτει στο καθού ότι περιορίστηκε σε μια γενικόλογη και στερεότυπη διατύπωση, χωρίς να αναφέρει με συγκεκριμένο τρόπο τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η σύννομη δικαιολόγηση της αποφάσεως του αλλά και τις σκέψεις που το οδήγησαν να λάβει την απόφαση αυτή.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει αιτιάσεις σχετικά με τη βασιμότητα της αιτιολογίας. Ο προσφεύγων προσάπτει στο Συμβούλιο ότι στηρίχθηκε σε προδήλως εσφαλμένη αιτιολογία, και ότι έλαβε μέτρα επί δικαίων και αδικών, οπότε η αιτιολογία δεν μπορεί να θεωρηθεί προσηκουσα κατά νόμον.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παραβίαση της εγγυήσεως σχετικά με το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προστασίας. Ο προσφεύγων διατείνεται όχι μόνον ότι δεν μπόρεσε να προβάλει λυσιτελώς την άποψή του ενώπιον του Συμβουλίου, αλλά και ότι, ελλείψει οποιασδήποτε αναφοράς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, των συγκεκριμένων και ειδικών λόγων που τη δικαιολογούν, δεν είναι σε θέση να αξιοποιήσει την προσφυγή του ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παραβίαση της γενικής αρχής της αναλογικότητας.
- 6) Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, εφόσον τα περιοριστικά μέτρα, και ακριβέστερα το μέτρο δεσμεύσεως των κεφαλαίων, συνιστούν δυσανά-

λογη προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος του προσφεύγοντος να διαθέτει ελεύθερα τα περιουσιακά του στοιχεία

- 7) Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλει προσβολή του δικαιώματος ιδιωτικής ζωής, εφόσον τα μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων και περιορισμού της ελευθερίας κυκλοφορίας συνιστούν επίσης δυσανάλογη προσβολή του θεμελιώδους αυτού δικαιώματος του προσφεύγοντος.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Ιουλίου 2011 — Safa Nicu Sepahan κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-384/11)

(2011/C 282/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Ιράν) (εκπρόσωπος: A. Bahrami, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την καταχώριση αριθ. 19 στο παράρτημα VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011, L 136, σ. 26)·

— να αναγνωρίσει ότι το καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού), μη εξετάζοντας την από 7 Ιουνίου 2011 αίτηση του προσφεύγοντος να επανεξετάσει την καταχώριση αριθ. 19, παρέβη το άρθρο 265 ΣΛΕΕ·

— να διατάξει τη διαγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος από τον κατάλογο κυρώσεων της ΕΕ·

— να επιδικάσει στον προσφεύγοντα αποζημίωση, ποσού που θα καθοριστεί κατά τη διάρκεια της παρούσας δίκης, αλλά όχι μικρότερου των 2 000 000 ευρώ, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων διατυπώνει δύο ισχυρισμούς.

- 1) Με τον πρώτο, διατείνεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, επειδή η εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα είναι εσφαλμένη, παραπλανητική, αόριστη, ατελής και, κατά συνέπεια, εντελώς παράνομη.

2) Με τον δεύτερο, διατείνεται ότι το Συμβούλιο προδήλως δεν παρέδωσε αιτιολογία για την εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα.

Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2011 — BP Products North America κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-385/11)

(2011/C 282/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BP Products North America, Inc. (Naperville, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: H.-J. Prieß και B. Sachs, lawyers, και C. Farrar, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 443/2011⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 5ης Μαΐου 2011, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα·

— να ακυρώσει το άρθρο 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 444/2011⁽²⁾ του Συμβουλίου της 5ης Μαΐου 2011, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας κατά το άρθρο 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση των βασικών κανονισμών περί μέτρων αντανάμπινγκ και περί αντισταθμιστικών δασμών, επειδή οι κανονισμοί (ΕΚ) 598/2009 και 599/2009 του Συμβουλίου περί των εισαγωγών βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής⁽³⁾ επεκτάθηκαν σε προϊόντα βιοντίζελ που αρχικά δεν καλύπτονταν από τους κανονισμούς περί δασμού αντανάμπινγκ και περί αντισταθμιστικού δασμού, αντί να γίνει εκ νέου έρευνα, έστω και αν ειδικά τα μίγματα που τώρα υπόκεινται στον εκτελεστικό κανονισμό 444/2011 του Συμβουλίου είχαν αποκλειστεί από το πεδίο εφαρμογής των κανονισμών 598/2009 και 599/2009.

2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλει πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης όσον αφορά την αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών, και ειδικότερα σχετικά με το γεγονός ότι τα μίγματα με μικρότερη περιεκτικότητα βιοντίζελ (που δεν υπόκεινται σε οποιονδήποτε δασμό) δεν μπορούν να επαναμετατραπούν σε

μίγματα με μεγαλύτερη περιεκτικότητα (που υπόκεινται στον δασμό), οπότε στην πραγματικότητα η καταστρατήγηση αυτή δεν είναι δυνατή, και όσον αφορά μια καταστρατήγηση, στην οποία φέρεται ότι προέβη η προσφεύγουσα, επειδή το καθού υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα σχετικά με τους οικονομικούς λόγους δικαιολόγησης των εξαγωγών της προσφεύγουσας.

3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση ουσιώδους τύπου επειδή στον εκτελεστικό κανονισμό 444/2011 του Συμβουλίου δεν παρατέθηκε προσηκουσα αιτιολογία για την επέκταση των οριστικών δασμών σε προϊόντα μιγμάτων με περιεκτικότητα βιοντίζελ 20 % και μικρότερη.

4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παραβίαση των βασικών αρχών του δικαίου της Ένωσης για την απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων και τη χρηστή διοίκηση, επειδή στην προσφεύγουσα δεν εφαρμόστηκε ο συντελεστής που εφαρμόζεται για τις «εταιρίες που συνεργάζονται», παρά το ότι η προσφεύγουσα συνεργάστηκε πλήρως.

(¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 443/2011 του Συμβουλίου, της 5ης Μαΐου 2011, για την επέκταση του οριστικού αντισταθμιστικού δασμού που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 598/2009 στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στις εισαγωγές βιοντίζελ που αποστέλλονται από τον Καναδά, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Καναδά είτε όχι, και για την επέκταση του οριστικού αντισταθμιστικού δασμού που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 598/2009 στις εισαγωγές βιοντίζελ σε μορφή μίγματος με περιεκτικότητα κατά βάρος που δεν υπερβαίνει το 20 % βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, και για την περάτωση της έρευνας όσον αφορά τις εισαγωγές που αποστέλλονται από τη Σιγκαπούρη (ΕΕ L 122, σ. 1).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 444/2011 του Συμβουλίου, της 5ης Μαΐου 2011, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντανάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 599/2009 στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στις εισαγωγές βιοντίζελ που αποστέλλονται από τον Καναδά, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Καναδά είτε όχι, και για την επέκταση του οριστικού δασμού αντανάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 599/2009 στις εισαγωγές βιοντίζελ σε μορφή μίγματος με περιεκτικότητα κατά βάρος που δεν υπερβαίνει το 20 % βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, και για την περάτωση της έρευνας όσον αφορά τις εισαγωγές που αποστέλλονται από τη Σιγκαπούρη (ΕΕ L 122, σ. 12).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 598/2009 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2009, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού και την οριστική εισπραξή του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 179, σ. 1), και κανονισμός (ΕΚ) 599/2009 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ και την οριστική εισπραξή του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 179, σ. 26).

Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2011 — Nitrogénművek Vegyipari κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-387/11)

(2011/C 282/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nitrogénművek Vegyipari Zrt. (Pétfürdő Δημοκρατία της Ουγγαρίας) (εκπρόσωποι: Z. Tamás και M. Le Berre, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 14/09 (πρώην NN 17/09), που χορήγησε η Ουγγαρία υπέρ της Réti Nitrogénművek Zrt [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2010) 7274]· και
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται
  - ότι η Επιτροπή παράλειψε να εφαρμόσει την αρχή της συναλλαγής υπό συνθήκες ελεύθερης αγοράς·
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται
  - ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται
  - ότι η προσβαλλομένη εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ·
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται
  - ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- 5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται
  - ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·
- 6) Με τον έκτο λόγο προβάλλεται
  - ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 103, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2011 — Deutsche Post AG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-388/11)

(2011/C 282/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι J. Sedemund, T. Lübbig και M. Klasse)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 10ης Μαΐου 2011 στην υπόθεση Κρατική ενίσχυση αριθ. C 36/2007 —

Γερμανία, κρατική ενίσχυση υπέρ της Deutsche Post AG (έγγραφο C[2011] 3081 τελικό),

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής C(2011) 3081 τελ., της 10ης Μαΐου 2011, στην υπόθεση Κρατική ενίσχυση αριθ. C 36/2007 — Γερμανία, κρατική ενίσχυση υπέρ της Deutsche Post AG, με την οποία η Επιτροπή αποφάσισε να επεκτείνει τη διαδικασία εξέτασης, κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, στην επίμαχη υπόθεση. Η επέκταση αυτή αφορά την κρατική χρηματοδότηση των συντάξεων των δημόσιων υπαλλήλων των Γερμανικών Ταχυδρομείων που είχαν προσληφθεί πριν από τη σύσταση της προσφεύγουσας, χρηματοδότηση την οποία αφορούσε ήδη η απόφαση της Επιτροπής της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 για την κίνηση της διαδικασίας στην παρούσα υπόθεση.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

- 1) Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Προδότης εσφαλμένος χαρακτηρισμός ως ενίσχυσης

Το πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης της Επιτροπής συνίσταται στο ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε εν προκειμένω τη νομολογία Combus (απόφαση της 16ης Μαρτίου 2004, T-157/01, Danske Busvognmænd κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-917). Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, τα μέτρα που απαλλάσσουν τις πρώην κρατικές επιχειρήσεις από δαπάνες για καταβολή συντάξεων που υπερβαίνουν τις δαπάνες που επιβαρύνουν συνήθως τις ιδιωτικές επιχειρήσεις δεν αποτελούν ενισχύσεις. Αν η νομολογία αυτή εφαρμοστεί εν προκειμένω, είναι προφανές ότι η κρατική χρηματοδότηση των υποχρεώσεων της επιχείρησης για την καταβολή των συντάξεων δεν συνιστά ενίσχυση.

- 2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 1, στοιχείο β', του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾, του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και του άρθρου 108 ΣΛΕΕ — Πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης κατά τον χαρακτηρισμό ως «νέας» ενίσχυσης

Το πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης της Επιτροπής συνίσταται στο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι η ευθύνη του Δημοσίου για τις υποχρεώσεις καταβολής των συντάξεων — αν υποτεθεί ότι στην παρούσα περίπτωση πρόκειται για ενίσχυση — δεν μπορεί παρά να αντιπροσωπεύει υφιστάμενες ήδη ενισχύσεις. Η συνέχιση της ύπαρξης ευθύνης του Γερμανικού Δημοσίου για την καταβολή των συντάξεων προκύπτει από το γερμανικό Σύνταγμα, άρα υφιστάτο ήδη κατά την έναρξη της ισχύος των Συνθηκών και δεν υπέστη στη συνέχεια καμία ουσιώδη τροποποίηση. Επιπλέον, η Επιτροπή δεσμεύεται από τη δήλωση στην οποία προέβη στην υπόθεση T-266/02, Deutsche Post κατά Επιτροπής, ότι δηλαδή με την απόφασή της της 19ης Ιουνίου 2002 είχε ήδη δεχτεί ότι η ρύθμιση σχετικά με τις συντάξεις δεν είχε τον χαρακτήρα «πλεονεκτήματος», κατά την έννοια του δικαίου περί ενισχύσεων, πράγμα που ισοδυναμεί με απόφαση ότι το μέτρο δεν έχει τον χαρακτήρα ενίσχυσης.

- 3) Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Προδήλως εσφαλμένη μέθοδος υπολογισμού της καθ' υπόθεση ενίσχυσης

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν προέβη στον κατά τους ισχυρισμούς της ίδιας της Επιτροπής αναγκαίο τελικό υπολογισμό των ασφαλιστικών παροχών με τις οποίες επιβαρύνθηκε πράγματι η προσφεύγουσα για τους δημόσιους υπαλλήλους, κατόπιν της αφαίρεσης αφενός των καθ' υπόθεση «πριμοδοτήσεων» που περιέχονταν στο συγκεκριμένο τίμημα για τα ρυθμιζόμενα νομοθετικά προϊόντα προς κάλυψη των ασυνήθων από άποψη ανταγωνισμού ασφαλιστικών επιβαρύνσεων και αφετέρου των ποσών των ασφαλιστικών εισφορών που επιβαρύνουν τους ιδιώτες ανταγωνιστές υπό τις συνθήκες συνθήκες της αγοράς. Η μέθοδος υπολογισμού που εφάρμοσε η Επιτροπή αγνοεί συνεπώς πλήρως και ανεπίτρεπτα τις παροχές της κοινωνικής ασφάλισης για τους δημόσιους υπαλλήλους οι οποίες επιβάρυναν πράγματι την προσφεύγουσα, με αποτέλεσμα να μην έχει σημασία για το ύψος της καθ' υπόθεση ενίσχυσης, το οποίο υπολόγισε η Επιτροπή, κατά πόσον και μέχρι ποιο ποσό κατέβαλε η προσφεύγουσα παροχές κοινωνικής ασφάλισης. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι οι καθ' υπόθεση «πριμοδοτήσεις» που περιέχονταν στο τίμημα δεν έχουν αποδειχθεί και ότι, εν πάση περιπτώσει, οι ασυνήθεις από άποψη ανταγωνισμού δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης δεν μπορούσαν να καλυφθούν από τα αποτελέσματα χρήσης στον οικείο τομέα.

- 4) Τέταρτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Προδήλως εσφαλμένος χαρακτηρισμός της καθ' υπόθεση «διεπδότησης» του μη ρυθμιζόμενου τομέα από τον ρυθμιζόμενο ως στοιχείου ενίσχυσης

Η προσφεύγουσα βάλλει συναφώς κατά του γεγονότος ότι η Επιτροπή παρέλειψε να υπολογίσει, όπως όφειλε, την υπεραντισταθμιστική και δεν εξέτασε αν οι κρατικές αντισταθμιστικές παροχές υπερέβησαν όντως τις δαπάνες για τις οποίες επιτρεπόταν η αντιστάθμιση.

- 5) Πέμπτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Πρόδηλο σφάλμα κατά τη χρησιμοποίηση του κριτηρίου αναφοράς για τις συνθήκες από άποψη ανταγωνισμού επιβαρύνσεις κοινωνικής ασφάλισης

Συναφώς η προσφεύγουσα βάλλει κυρίως κατά του γεγονότος ότι η Επιτροπή, κατά τον υπολογισμό των συνήθων από άποψη ανταγωνισμού ασφαλιστικών εισφορών των ιδιωτών εργοδοτών, συμπεριέλαβε τις εισφορές που καταβάλλουν οι εργαζόμενοι, μολονότι οι εισφορές αυτές αποτελούν μέρος της περιουσίας των εργαζόμενων και δεν περιλαμβάνονται στις ασφαλιστικές εισφορές που βαρύνουν τους εργοδότες. Η προσφεύγουσα βάλλει επίσης κατά του ότι η Επιτροπή έλαβε ως κριτήριο αναφοράς το (πολύ υψηλότερο) επίπεδο των μισθών των δημόσιων υπαλλήλων αντί για το επίπεδο των μισθών που καταβάλλουν υπό συνήθεις συνθήκες ανταγωνισμού οι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Αν τα δύο αυτά σφάλματα διορθωθούν, εξαφανίζεται πλήρως η καθ' υπόθεση ενίσχυση.

- 6) Έκτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Ελλείψεις αιτιολογίας

Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη.

Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2011 — Guccio Gucci κατά ΓΕΕΑ — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Υπόθεση T-389/11)

(2011/C 282/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Guccio Gucci SpA (Φλωρεντία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Jacobacci, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Chang Qing Qing (Φλωρεντία, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Απριλίου 2011 στην υπόθεση R 143/2010-1, καθόσον με αυτή απορρίφθηκε η ανακοπή για τα λοιπά προϊόντα των κλάσεων 9 και 14· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «GUDDY», για διάφορα προϊόντα των κλάσεων 9, 14, 18 και 25 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ. αρ. 6799531

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η αιτούσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος κοινοτικού σήματος υπ.αρ.121988 του λεκτικού σήματος «GUCCI», για προϊόντα των κλάσεων 9, 14, 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: μερική ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και μερική απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών (i) παρέλειψε να εξετάσει επακριβώς τα προσκομισθέντα έγγραφα, προκειμένου να αξιολογήσει κατά τρόπο ορθό τον εντονότερο διακριτικό χαρακτήρα του σήματος «GUCCI» και όσον αφορά τη φωνητική σύγκριση μεταξύ των σημάτων και κατά συνέπεια υπέπεσε σε πλάνη (ii) κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2011 — Masottina κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)

(Υπόθεση T-393/11)

(2011/C 282/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Masottina SpA [Conegliano (TV), Ιταλία] (εκπρόσωπος: N. Schaeffer, lawyer)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bodegas Cooperativas de Alicante, trading as Coop. V. BOCOPA (Αλικάντε, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 4ης Μαΐου 2011 στην υπόθεση R 518/2010-1, καθώς και την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 2ας Φεβρουαρίου 2010

— να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA, and by which it opposed the registration of the trademark 'CA' MARINA', and admit the application for registration of the Community trademark No 6375216 to which Masottina SpA shall be entitled; and

— να καταδικάσει την Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA στο σύνολο των δικαστικών and related costs.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «CA' MARINA», για προϊόντα της κλάσεως 33 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 6375216

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισθέν με αριθ. 1796374 κοινοτικό λεκτικό σήμα «MARINA ALTA», για προϊόντα της κλάσεως 33

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος για όλα τα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το

τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένα το προαναφερθέν άρθρο όσον αφορά: (i) την έλλειψη ή τον ανεπαρκή τουλάχιστον διακριτικό χαρακτήρα και προσδιορισμό του σήματος «MARINA ALTA»· (ii) την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως αναφορικά με τα επίμαχα σημεία· και (iii) τη μη συνεκτίμηση του γεγονότος ότι τα προϊόντα, τα αντίστοιχα δίκτυα διανομής και το ενδιαφερόμενο κοινό δεν ταυτίζονται.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιουλίου 2011 — Elti κατά αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαυροβούνιο

(Υπόθεση T-395/11)

(2011/C 282/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Δημοκρατία της Σλοβενίας) (εκπρόσωπος: N. Zidar Klemenčič, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Μαυροβούνιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η καθής-εναγόμενη (στο εξής: καθής) παρέβη τα άρθρα 2 και 30, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/EK (*)·

— να ακυρώσει τη διαδικασία με διαπραγμάτευση που διεξήχθη στο πλαίσιο της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών με αντικείμενο τη «Στήριξη της ψηφιοποίησης της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως του Μαυροβουνίου — Παροχή εξοπλισμού, Μαυροβούνιο» (στοιχεία αναφοράς EuropaAid/129435/C/SUP/ME-NP) (EE 2010/S 178-270613), επειδή η προσφεύγουσα δεν έτυχε ίσης μεταχειρίσεως, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να διορθώσει/επεξηγήσει την προσφορά της·

— να ακυρώσει την απόφαση αναθέσεως που εκδόθηκε στην πιο πάνω διαδικασία·

— στην περίπτωση που έχει ήδη συναφθεί η σύμβαση, να την ακυρώσει·

— επικουρικώς, αν η σύμβαση θα έχει ήδη εκτελεστεί όταν αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο ή αν η σύμβαση δεν θα δύναται πλέον να ακυρωθεί, να διαπιστώσει ότι η καθής παρέβη τα άρθρα 2 και 30, παράγραφος 3, του κανονισμού 2004/18 και να την υποχρεώσει να καταβάλει αποζημίωση ποσού 172 541,56 ευρώ για την αποκατάσταση της ζημίας που η προσφεύγουσα υπέστη σχετικά με τη διαδικασία αυτή· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένων των εξόδων σχετικά με όποιον ασκήσει παρέμβαση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα διατυπώνει ένα και μοναδικό ισχυρισμό.

Διατείνεται ότι η καθής παρέβη τα άρθρα 2 και 30, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2004/18 επειδή:

- τα πληροφοριακά στοιχεία που είχαν σημασία για την υποβολή προσφοράς δεν έγιναν με τον ίδιο τρόπο και με την ίδια ποιότητα διαθέσιμα σε όλους όσους έλαβαν μέρος στη διαδικασία δημόσιων προμηθειών·
- στον υποψήφιο του οποίου η προσφορά έγινε δεκτή παρασχέθηκαν πληροφοριακά στοιχεία κατά τρόπο που δημιούργησε δυσμενείς διακρίσεις, με αποτέλεσμα να του δοθεί ένα πλεονέκτημα επειδή μπόρεσε να διορθώσει την προσφορά του· και
- η διαδικασία με διαπραγμάτευση διεξήχθη κατά τρόπο που η καθής επηρέασε την έκβαση της διαδικασίας αυτής επειδή ζήτησε πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία ή διευκρινίσεις μόνον από ορισμένους υποψήφιους, παραβιάζοντας την αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και την αρχή της διαφάνειας.

(¹) Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2011 — Symfiliosi κατά Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-397/11)

(2011/C 282/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Symfiliosi (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωπος: Λ. Χριστοδούλου, δικηγόρος)

Καθού: Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 23ης Μαΐου 2011, περί ανάθεσης της πρώτης συμβάσεως πλαισίου βάσει του διαγωνισμού F/SE/10/03 — Ομάδα 12 Κύπρος στην First Elements και της δεύτερης συμβάσεως πλαισίου στη Symfiliosi,
- να καταδικάσει τον Οργανισμό Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο, αντλούμενο από το ότι ο Οργανισμός δεν αιτιολόγησε την απόφασή του. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την κρίση επί της ουσίας των προσφορών, υποστηρίζοντας ότι ήταν αυθαίρετη, αδικαιολόγητη και μη σύνομη.

Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-399/11)

(2011/C 282/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Banco Santander, SA (Santander, Ισπανία), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Ισπανία), (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και M. Muñoz de Juan, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να δεχθεί τους εκτιθέμενους στην προσφυγή λόγους ακυρώσεως και συνεπώς να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως που χαρακτηρίζει το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS ως κρατική ενίσχυση.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, κατά το μέτρο που αναγνωρίζει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS περιέχει στοιχεία κρατικής ενισχύσεως όταν εφαρμόζεται στην κτήση πλειοψηφικών συμμετοχών.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 κατά το μέτρο που επεκτείνει την υποχρέωση αναζητήσεως επί πράξεων που συνήφθησαν προ της δημοσιεύσεως στην ΕΕΕΕ της τελικής αποφάσεως που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής (ΕΕ L 135, της 21.5.2011, σ. 1).
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, και, επικουρικότερον, το άρθρο 4 κατά το μέτρο που αφορά πράξεις στο Μεξικό, τις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Βραζιλία, και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής E(2010) 9566, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο αλλοδαπών φορέων.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1) Πρώτος λόγος: πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιον κατά την ανάπτυξη της έννοιας του επιλεκτικού χαρακτήρα και τον χαρακτηρισμό του επίδικου μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης.

— Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι το επίδικο φορολογικό μέτρο ευνοεί «ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους κλάδους παραγωγής», όπως απαιτεί το άρθρο 107, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή υποθέτει απλώς ότι το μέτρο αυτό είναι επιλεκτικό διότι εφαρμόζεται μόνον επί της κτήσεως μετοχικού κεφαλαίου σε αλλοδαπές εταιρίες (στη συγκεκριμένη περίπτωση σε τρίτες χώρες μη μέλη της ΕΕ) και όχι σε ημεδαπές εταιρίες. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι ο συλλογισμός αυτός είναι εσφαλμένος και κυκλικός: Το γεγονός ότι η εφαρμογή του επίδικου μέτρου –όπως και οποιασδήποτε άλλης φορολογικής διατάξεως– απαιτεί την εκπλήρωση ορισμένων αντικειμενικών προϋποθέσεων, δεν το καθιστά επιλεκτικό μέτρο νομικώς ή πραγματικώς. Η Ισπανία προσκόμισε στοιχεία που καταδεικνύουν ότι πρόκειται περί γενικού μέτρου, ανοικτού, νομικώς ή πραγματικώς, σε όλες τις επιχειρήσεις που υπόκεινται στον ισπανικό Φόρο Εταιριών ασχέτως του μεγέθους, της φύσεως, του κλάδου ή της προελεύσεως τους.

— Δεύτερον, η φαινομενικά διαφορετική αντιμετώπιση του άρθρου 12, παράγραφος 5, του TRLIS, κάθε άλλο παρά συνιστά επιλεκτικό πλεονέκτημα, αλλά επιδιώκει την καθιέρωση φορολογικής ισοτήτας εφ' όλων των πράξεων κτήσεως μετοχών, είτε ημεδαπών είτε αλλοδαπών. Σε τρίτες χώρες υφίστανται σοβαρά εμπόδια στην πραγματοποίηση συγχωνεύσεων, που εμποδίζονται στην πράξη αντιθέτως, αυτές είναι δυνατές στο εθνικό πλαίσιο, γι' αυτές δε αναγνωρίζεται η απόσβεση της χρηματοοικονομικής υπεραξίας. Κατά συνέπεια, το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS επεκτείνει απλώς την απόσβεση αυτή στην αγορά συμμετοχών στο κεφάλαιο εταιριών τρίτων χωρών, πράξη που αποτελεί το πλησιέστερο εφικτό λειτουργικό ισοδύναμο των εγχωρίων συγχωνεύσεων, γι' αυτό και αποτελεί μέρος της οικονομίας και της λογικής του ισπανικού συστήματος.

— Η Επιτροπή εσφαλμένως θεωρεί ότι δεν υφίστανται εμπόδια στις πράξεις συγχωνεύσεως με επιχειρήσεις τρίτων χωρών και, κατά συνέπεια, εσφαλμένως θεωρεί το σύστημα αναφοράς που ορίζει τον επιλεκτικό χαρακτήρα και δεν δέχεται τα επιχειρήματα της φορολογικής ουδετερότητας. Σφάλλει ειδικότερα στην εκτίμησή της περί των πράξεων που πραγματοποιούνται στις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Βραζιλία και το Μεξικό.

— Επικουρικώς, η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί τουλάχιστον στις περιπτώσεις αναλήψεως πλειοψηφικού ελέγχου επιχειρήσεων τρίτων χωρών, οι οποίες εξομοιώνονται προς περιπτώσεις εγχωρίων συγχωνεύσεων και, κατά συνέπεια, δικαιολογούνται από την οικονομία και τη λογική του ισπανικού συστήματος.

2) Δεύτερος λόγος: πλάνη περί το δίκαιον ως προς τον προσδιορισμό του ωφελούμενου από το μέτρο.

— Επικουρικώς, και αν ακόμη θεωρηθεί ότι το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS περιέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης, *quod non*, η Επιτροπή όφειλε να πραγματοποιήσει εξαντλητική οικονομική ανάλυση, για να προσδιορίσει ποιοι ωφελήθηκαν από την ενδεχόμενη ενίσχυση. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι οι ωφεληθέντες από την ενίσχυση (υπό τη μορφή υπεραξίας του τιμήματος αγοράς των συμμετοχών) ήταν οι πωλητές των συμμετοχών και όχι, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, οι ισπανικές επιχειρήσεις που εφάρμοσαν το εν λόγω μέτρο.

3) Τρίτος λόγος: παραβίαση της γενικής αρχής του δικαίου της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ως προς τον καθορισμό των χρονικών ορίων εφαρμογής της υποχρέωσης αναζήτησεως.

— Επικουρικώς, και για την περίπτωση που θεωρηθεί το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS ως ενίσχυση, η Επιτροπή παραβιάζει τη νομολογία των Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιορίζοντας τα χρονικά όρια της εφαρμογής της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας έρευνας (21.12.2007) και, απαιτώντας, συνεπώς, την αναζήτηση για πράξεις που διενεργήθηκαν μετά την ημερομηνία εκείνη (πλην των περιπτώσεων κτήσεως πλειοψηφίας που πραγματοποιήθηκαν στην Ινδία και την Κίνα, για τις οποίες επεκτείνεται η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη μέχρι τις 21.5.2011, ημερομηνία της δημοσίευσής της τελικής αποφάσεως, δεχόμενη ότι στις περιπτώσεις αυτές υφίστανται όντως ρητά νομικά εμπόδια στις διεθνείς συγχωνεύσεις).

— Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, σύμφωνα με την πρακτική της Επιτροπής και τη νομολογία, η κίνηση διαδικασίας έρευνας δεν προδικάζει τη φύση του μέτρου, γι' αυτό και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ημερομηνία λήξεως· η ημερομηνία λήξεως πρέπει ούτως ή άλλως να συμπίπτει με την ημερομηνία δημοσίευσής της τελικής αποφάσεως στην ΕΕΕΕ.

— Άλλωστε, ο περιορισμός τον οποίο επιβάλλει η απόφαση στη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, την οποία αναγνωρίζει μεταξύ της εφαρμογής της αποφάσεως ενάρξεως και της τελικής, στις πράξεις κτήσεως πλειοψηφίας στην Ινδία και την Κίνα, στερείται δικαιολογίας. Σύμφωνα με τη νομολογία, η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη πρέπει να εκτείνεται στο σύνολο των συναλλαγών σε κάθε τρίτη χώρα.

Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Altadis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-400/11)

(2011/C 282/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Altadis, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και M. Muñoz de Juan, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να δεχθεί το αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων.
- Να δεχθεί τους εκτιμώμενους στην παρούσα προσφυγή λόγους ακυρώσεως.
- Να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως κατά το μέτρο που αναγνωρίζει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS περιέχει στοιχεία κρατικής ενισχύσεως όταν εφαρμόζεται στην κτήση συμμετοχών που συνεπάγονται κτήση του ελέγχου.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της αποφάσεως κατά το μέτρο που επεκτείνει την υποχρέωση αναζητήσεως επί πράξεων που συνήφθησαν προ της δημοσιεύσεως στην ΕΕΕΕ της τελικής αποφάσεως που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, και, επικουρικότερον, το άρθρο 4 της αποφάσεως κατά το μέτρο που αφορά πράξεις στο Μαρόκο, και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής Ε(2010) 9566, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή στο μετοχικό κεφαλαίο αλλοδαπών φορέων.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με τα της υποθέσεως T-399/11, Banco de Santander και Santusa Holding κατά Επιτροπής.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2011 ο Livio Missir Mamachi di Lusignano κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Μαΐου 2011 στην υπόθεση F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-401/11 P)

(2011/C 282/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Livio Missir Mamachi di Lusignano (κάτοικος Kerkhove-Avelgem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι F. Di Gianni, R. Antonini, G. Corpo και A. Scalini)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) (πρώτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2011 στην υπόθεση F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία το ΔΔΔ απέρριψε την προσφυγή-αγωγή που είχε ασκήσει ο Livio Missir Mamachi di Lusignano, βάσει του άρθρου 236 ΕΚ και του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων (ΚΥΚ), και με την οποία είχε ζητήσει την ακύ-

ρωση της απόφασης της ΑΔΑ της 3ης Φεβρουαρίου 2009 και την επιβολή στην Επιτροπή της υποχρέωσης να καταβάλει αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που είχαν προκληθεί από τη δολοφονία του Alessandro Missir Mamachi di Lusignano και της συζύγου του,

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον ανααιρεσείοντα και στους έλκοντες δικαιώματα από τον Alessandro Missir Mamachi di Lusignano, οι οποίοι εκπροσωπούνται από τον ανααιρεσείοντα, ορισμένο χρηματικό ποσό ως αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση για την υλική ζημία τους και την ηθική βλάβη τους, καθώς και για την ηθική βλάβη που είχε υποστεί το θύμα πριν από τον θάνατό του,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσης ο ανααιρεσείων ανααιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1) Πρώτος λόγος: Κακώς το ΔΔΔ απέρριψε ως απαράδεκτο το αίτημα επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη που υπέστησαν ο ανααιρεσείων, ο Alessandro Missir και οι κληρονόμοι του.

— Ο ανααιρεσείων στηρίζει τον παραπάνω λόγο αναίρεσης στον ισχυρισμό, πρώτον, ότι το ΔΔΔ εφάρμοσε παράλογα, εσφαλμένα και κατά τρόπο δημιουργούντα διακρίσεις τον λεγόμενο κανόνα της αντιστοιχίας, κατά τον οποίο απαιτείται να υπάρχει σύμπτωση αιτίας και αντικειμένου μόνο της ένστασης που υποβάλλεται κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και της προσφυγής που ασκείται κατά το άρθρο 91 του ΚΥΚ και όχι μεταξύ της αίτησης του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ και της ένστασης του άρθρου 90, παράγραφος 2. Ο ανααιρεσείων υποστηρίζει, δεύτερον, ότι η ερμηνεία του κανόνα της αντιστοιχίας στην οποία προέβη το ΔΔΔ συνεπάγεται την επιβολή περιορισμών στην άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος για αποτελεσματική ένδικη προστασία, το οποίο κατοχυρώνεται, μεταξύ άλλων, με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Δεύτερος λόγος: Κακώς το ΔΔΔ δέχτηκε ότι η Επιτροπή ευθύνεται για τις προκληθείσες ζημιές μόνο σε ποσοστό 40 %.

— Ο ανααιρεσείων στηρίζει τον παραπάνω λόγο αναίρεσης στον ισχυρισμό ότι το ΔΔΔ εκτίμησε εσφαλμένα τη σχέση μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής και των πιθανών συνεπειών της συμπεριφοράς αυτής, που συνίστατο σε παραλείψεις, διότι η ζημία που προκλήθηκε στον υπάλληλο ήταν άμεση και προβλέψιμη συνέπεια της αμελούς συμπεριφοράς του θεσμικού αυτού οργάνου. Εξάλλου, ο ανααιρεσείων υποστηρίζει, ότι, αν και η ζημία προκλήθηκε από διάφορες συντρέχουσες αιτίες, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή ευθύνεται σε ολόκληρο με τον δολοφόνο για την αποκατάσταση της ζημίας. Κατά συνέπεια, το αίτημα αποκατάστασης της ζημίας που υπέβαλε ο ανααιρεσείων πρέπει να γίνει κατά 100 % δεκτό έναντι της Επιτροπής.

3) Τρίτος λόγος: Κακώς το ΔΔΔ δέχτηκε ότι η Επιτροπή, λόγω των παροχών που έχει ήδη καταβάλει, σύμφωνα με τον ΚΥΚ, στους κληρονόμους του Alessandro Missir, έχει αποκαταστήσει πλήρως τη ζημία για την οποία ευθύνεται.

— Ο αναιρεσείων στηρίζει τον παραπάνω λόγο αναιρέσεως στον ισχυρισμό ότι, σύμφωνα με τις αρχές που συνάγονται από την πάγια κοινοτική νομολογία, οι προβλεπόμενες από τον ΚΥΚ παροχές, εκτός από τις προβλεπόμενες από το άρθρο 73, δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη ως αποκατάσταση της ζημίας, διότι πρόκειται για παροχές που διαφέρουν από την κατά το κοινό δίκαιο αποκατάσταση της ζημίας τόσο ως προς την αιτία τους, όσο και ως προς τις προϋποθέσεις και τους σκοπούς της χορήγησής τους. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, αφού δεν έχει αποκαταστήσει πλήρως τη ζημία για την οποία ευθύνεται, πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει στον αναιρεσειόντα ποσά που να καλύπτουν πλήρως τη ζημία που υπέστησαν ο δολοφονημένος υπάλληλος και οι έλκοντες δικαιώματα από αυτόν.

Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — *Preparados Alimenticios del Sur* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-402/11)

(2011/C 282/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Preparados Alimenticios del Sur*, SL (Murcia, Ισπανία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος I. Acero Campos)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση αναπομπής της υπόθεσης διαγραφής δασμών στις ισπανικές τελωνειακές αρχές,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να λάβει απόφαση επί της αίτησης διαγραφής δασμών της *Prealisur S.L.*, η οποία επηρεάζει άμεσα την αίτηση της *Zukan S.L.*,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή, ενόψει της λήψης απόφασης επί της εν λόγω αίτησης, να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα και να προβεί σε όλες τις αναγκαίες πράξεις, ακόμη και έναντι των ισπανικών τελωνειακών αρχών, προκειμένου να αποκτήσει όλα τα απαραίτητα στοιχεία για την επίλυση της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και των εγγράφων που η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι έχει ζητήσει από τις ισπανικές τελωνειακές αρχές και που οι αρχές αυτές δεν της έχουν διαβιβάσει,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή έχει ασκηθεί κατά της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 29ης Ιουνίου 2011, με την οποία η Επιτροπή ανέπεμψε στις ισπανικές αρχές την υπό κρίση υπόθεση

διαγραφής δασμών για να λάβουν απόφαση επί της αίτησης της προσφεύγουσας για διαγραφή εισαγωγικών δασμών (υπόθεση 003-004-005-006-2009 RRPP-J Y REC 04/10), με το αιτιολογικό ότι δεν διέθετε αρκετά στοιχεία για να λάβει απόφαση επί της υπόθεσης. Οι ισπανικές τελωνειακές αρχές είχαν υποβάλει προηγουμένως την υπόθεση στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE L 302, σ. 1).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση ορισμένων άρθρων του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/1993 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE L 253, σ. 1).

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συγκεκριμένα ότι συντρέχει παράβαση των άρθρων 872 και 873 του κανονισμού αυτού, διότι η Επιτροπή δεν γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα την πρόθεσή της να εκδώσει αρνητική απόφαση, ώστε η προσφεύγουσα να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, και δεν την ενημέρωσε για το ότι είχε υποβάλει στις ισπανικές αρχές αίτηση παροχής πληροφοριών και για το ότι συνεπώς είχε παραταθεί η προθεσμία για τη λήψη απόφασης επί της αίτησης διαγραφής.

2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα, διότι η διάταξη αυτή δεν προβλέπει ότι το λάθος των τελωνειακών αρχών πρέπει να είναι «ενεργητικό», όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, οπότε η υπόθεση ανατέμνηθηκε, λόγω ελλείπων στοιχείων σχετικά με το ποιος διέπραξε το σφάλμα, ενώ αυτός που το διέπραξε δεν είναι άλλος από τις ισπανικές τελωνειακές αρχές.

3) Τρίτος λόγος: Παράβαση του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, και συγκεκριμένα του παραρτήματος του κανονισμού αυτού, το οποίο περιλαμβάνει τον κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις σχέσεις του με το κοινό.

— Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει, κατά την προσφεύγουσα, στις γενικές αρχές της χρηστής διοίκησης, στις γενικές κατευθυντήριες γραμμές της ορθής διοικητικής συμπεριφοράς και στο δικαίωμα πληροφόρησης για τα δικαιώματα των ενδιαφερόμενων μερών. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν έδωσε στη διάθεσή της κανένα από τα έγγραφα που της είχε ζητήσει ούτε έλαβε θέση συναφώς με την προσβαλλόμενη εν προκειμένω απόφαση.

4) Τέταρτος λόγος: Παράβαση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

— Κατά την προσφεύγουσα, συντρέχει παράβαση των άρθρων 41, 42, 47, 48 και 51 του Χάρτη.

Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Axa Mediterranean κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-405/11)

(2011/C 282/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Mallorca, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και M. Muñoz de Juan, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να δεχθεί το αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων.
- Να δεχθεί τους εκτιθεμένους στην παρούσα προσφυγή λόγους ακυρώσεως.
- Να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως κατά το μέτρο που αναγνωρίζει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS περιέχει στοιχεία κρατικής ενισχύσεως.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως κατά το μέτρο που αναγνωρίζει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS περιέχει στοιχεία κρατικής ενισχύσεως όταν εφαρμόζεται στην κτήση συμμετοχών που συνεπάγονται κτήση του ελέγχου.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της αποφάσεως κατά το μέτρο που επεκτείνει την υποχρέωση αναζήτησεως επί πράξεων που συνήφθησαν προ της δημοσιεύσεως στην ΕΕΕΕ της τελικής αποφάσεως που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, και, επικουρικότερον, το άρθρο 4 της αποφάσεως κατά το μέτρο που αφορά πράξεις πραγματοποιηθείσες στο Μεξικό και την Τουρκία, και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής E(2010) 9566, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο αλλοδαπών φορέων.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με τα της υποθέσεως T-399/11, Banco de Santander και Santusa Holding κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-406/11)

(2011/C 282/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και M. Muñoz de Juan, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να δεχθεί το αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων.
- Να δεχθεί τους εκτιθεμένους στην παρούσα προσφυγή λόγους ακυρώσεως.
- Να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως κατά το μέτρο που αναγνωρίζει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS περιέχει στοιχεία κρατικής ενισχύσεως.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως κατά το μέτρο που αναγνωρίζει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS περιέχει στοιχεία κρατικής ενισχύσεως όταν εφαρμόζεται στην κτήση συμμετοχών που συνεπάγονται κτήση του ελέγχου.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της αποφάσεως κατά το μέτρο που επεκτείνει την υποχρέωση αναζήτησεως επί πράξεων που συνήφθησαν προ της δημοσιεύσεως στην ΕΕΕΕ της τελικής αποφάσεως που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, και, επικουρικότερον, το άρθρο 4 της αποφάσεως κατά το μέτρο που αφορά πράξεις πραγματοποιηθείσες στην Αργεντινή, το Περού και την Κολομβία, και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής E(2010) 9566, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο αλλοδαπών φορέων.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με τα της υποθέσεως T-399/11, Banco de Santander και Santusa Holding κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2011 — SRF κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-407/11)

(2011/C 282/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SRF Ltd (Νέο Δελχί, Ινδία) (εκπρόσωποι: F. Graaf-sma και J. Cornelis, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 469/2011 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1292/2007 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ταινιών τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου (PET) καταγωγής Ινδίας (ΕΕ L 129, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει ένα και μοναδικό λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο διατείνεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνιστά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾, επειδή:

- 1) Πρώτον, το πιο πάνω άρθρο ορίζει ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ για τους εξαγωγείς ή παραγωγούς που αναγγέλθηκαν αλλά δεν περιελήφθηκαν στη δειγματοληπτική έρευνα δεν επιτρέπεται να υπερβούν το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε για τις επιχειρήσεις που επελέγησαν για τη δειγματοληπτική έρευνα, ενώ δεν λαμβάνονται υπόψη μηδενικά ή ασήμαντα περιθώρια. Με την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ 15,5 % επί της SFR, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρέβη τον κανόνα αυτόν, επειδή το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ για τις επιχειρήσεις που επελέγησαν για τη δειγματοληπτική έρευνα, των οποίων τα περιθώρια ντάμπινγκ δεν είναι μηδενικά ή ασήμαντα, είναι μικρότερο του 15,5 % και
- 2) Δεύτερον, με το να απαιτήσει από έναν εξαγωγέα-παραγωγό να ζητήσει ενδιάμεση επανεξέταση κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 1225/2009 με σκοπό την εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 6, σε μια κατάσταση όπου οι υπάρχοντες συντελεστές των δασμών αντιντάμπινγκ προσαρμόζονται μετά τη λήξη των παραλλήλως ισχυόντων αντισταθμιστικών μέτρων, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρένεβαλε στο άρθρο 9, παράγραφος 6, μια προϋπόθεση που δεν υπάρχει στο σαφές

κείμενο της διατάξεως αυτής, πράγμα που οδήγησε στην ανεπίτρεπτη ερμηνεία στην οποία προέβη το Συμβούλιο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 343, σ. 51 (κωδικοποιημένη έκδοση).

Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2011 — Maharishi Foundation κατά ΓΕΕΑ (TRANSCENDENTAL MEDITATION)

(Υπόθεση T-412/11)

(2011/C 282/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (εκπρόσωπος: A. Meijboom, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 24ης Μαρτίου 2011, στην υπόθεση R 1293/2010-2·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «TRANSCENDENTAL MEDITATION» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 41, 44 και 45 — Υπ' αριθ. 8246647 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος, για ορισμένα από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αναπομπή της υποθέσεως στον εξεταστή για τα περαιτέρω

Προβαλλόμενοι λόγοι: Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους: (i) Παράβαση των άρθρων 75 και 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, καθόσον το τμήμα προσφυγών, μολονότι δεν αποφάνθηκε ρητώς βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του CTMR, εκτίμησε ότι το σήμα «TRANSCENDENTAL MEDITATION» αναφέρεται σε έννοια γένους· (ii) παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι το σήμα στερείται παντελώς διακριτικού χαρακτήρα· (iii) παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο

εσφαλμένο συμπέρασμα ότι το σήμα αποτελείται αποκλειστικώς από ενδείξεις οι οποίες μπορούν, στις εμπορικές συναλλαγές, να χρησιμοποιηθούν για να προσδιορίσουν χαρακτηριστικά των προϊόντων και των υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχώρισης· και (iv) παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι το σήμα δεν έχει αποκτήσει, λόγω της χρήσεώς του, διακριτικό χαρακτήρα σε σχέση με τις υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Αυγούστου 2011 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 28 Ιουνίου 2011 στην υπόθεση F-49/10, De Nicola κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-418/11 P)

(2011/C 282/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Carlo De Nicola (κάτοικος Strassen, Λουξεμβούργο)
(εκπρόσωπος: ο δικηγόρος L. Isola)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) στις 28 Ιουνίου 2011 στην υπόθεση F-49/10,
- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 11.5.2010, καθόσον η ΕΤΕπ δεν επέτρεψε την ολοκλήρωση της διοικητικής διαδικασίας και παρεμπόδισε την προσπάθεια φιλικού διακανονισμού της διαφοράς, αρνούμενη σιωπηρώς την κάλυψη ιατρικών εξόδων ύψους 3 000 ευρώ,
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να καταβάλει στον αναιρεσείοντα το ποσό των 3 000 ευρώ για τη δαπάνη στην οποία υποβλήθηκε ο αναιρεσείων λόγω της θεραπείας λέιζερ που του συνταγογραφήθηκε και που πραγματοποιήθηκε στην Ιταλία, καθώς και τους σχετικούς τόκους, και να του καλύψει τη ζημία από τη μεταβολή των νομισματικών ισοτιμιών και τη δικαστική δαπάνη του.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσως ο αναιρεσείων προβάλλει τα εξής.

A. Επί των πραγματικών περιστατικών.

- 1) Κατά τον αναιρεσείοντα, αλλοιώθηκε το περιεχόμενο ενός αιτήματός του και δεν ελήφθη καμία απόφαση επί ενός άλλου.
- 2) Ο αναιρεσείων βάλλει επίσης κατά της προνομιακής θέσης του οργάνου, το οποίο αρκεί, ακόμη μια φορά, να εκθέσει ορισμένα περιστατικά, τα οποία στη συνέχεια το ΔΔΔ θεώρησε αποδεδειγμένα.

B. Επί του ακυρωτικού αιτήματος.

- 3) Ο αναιρεσείων ζήτησε να ακυρωθεί η απόφαση που του κοινοποιήθηκε με ηλεκτρονικό μήνυμα της 11.5.2010, καθόσον η ΕΤΕπ αρνήθηκε να διορίσει τρίτο γιατρό, αρνήθηκε να κινηθεί τη διαδικασία συμβιβασμού κατά το άρθρο 41 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της ΕΤΕπ και αρνήθηκε να του καλύψει τη δαπάνη των 3 000 ευρώ στην οποία υποβλήθηκε ο αναιρεσείων λόγω της θεραπείας λέιζερ που του συνταγογραφήθηκε και που πραγματοποιήθηκε στην Ιταλία.
- 4) Το ΔΔΔ απέρριψε ως απαράδεκτο το αίτημα ακύρωσης της άρνησης διορισμού τρίτου γιατρού, με το σκεπτικό ότι ο αναιρεσείων έπρεπε να έχει προσβάλει μια ανύπαρκτη απόφαση της 24.3.2008, χωρίς το ΔΔΔ να εξηγήσει τη συνάφεια μεταξύ της προσβαλλόμενης απόφασης της ΕΤΕπ και της απόφασης που θεώρησε βλαπτική και χωρίς να διευκρινίσει με βάση ποιους κανόνες η γνώμη που αποδίδεται στον πληρεξούσιο της ΕΤΕπ μετατράπηκε σε απορριπτική απόφαση της ΕΤΕπ.
- 5) Ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι η γνώμη αυτή, καθόσον αποτελεί εσωτερική πράξη του οργάνου, δεν αποτελεί βλαπτική πράξη και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να προσβληθεί αυτοτελώς.

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ανέτρεψε όμως ολόκληρη την προηγούμενη νομολογία και εισήγαγε μια τρίμηνη προθεσμία για την άσκηση προσφυγής κατά οποιασδήποτε εσωτερικής διαδικαστικής πράξης, αποφαινόμενο ότι η προθεσμία για την προσφυγή στη δικαιοσύνη αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπάλληλος υποβάλλει αίτηση, ανεξάρτητα από την έκδοση απόφασης και χωρίς καν να είναι γνωστή η αιτιολογία.

- 6) Ο αναιρεσείων αμφισβητεί ότι ολόκληρο το σύστημα των κανόνων που έχουν θεσπιστεί για τα δημόσια θεσμικά όργανα πρέπει, όπως επιδιώκει το ΔΔΔ, να εφαρμόζεται στην ΕΤΕπ, η οποία είναι οργανωμένη ως ιδιωτική τράπεζα και της οποίας οι υπάλληλοι συνάπτουν σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι πράξεις που τους αφορούν δεν είναι διοικητικές πράξεις, δεν συνιστούν άσκηση εξουσίας, δεν αποτελούν πράξεις δημόσιας εξουσίας ούτε ισχύει γι' αυτές το τεκμήριο νομιμότητας, οπότε δεν υπάρχει καμία αναλογία με τους δημόσιους υπαλλήλους ούτε είναι απαραίτητο να προσδοθεί άμεσα κύρος στις οργανωτικές πράξεις που εκδίδονται κατ' εφαρμογή κριτηρίων που χρησιμοποιεί οποιαδήποτε ιδιωτική τράπεζα.
- 7) Επιπλέον, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι η αιτιολογία είναι παράλογη, διότι δεν δέχτηκε ότι υπήρχε συγγνωστή πλάνη του, ενώ δέχτηκε ότι ο ίδιος γνώριζε την πράξη που είχε επιδοθεί μόνο στον δικηγόρο του.
- 8) Τέλος, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι, σε κάθε έννομη τάξη, οι άκυρες πράξεις μπορούν να προσβάλλονται οποτεδήποτε και όχι μόνο εντός της βραχείας αποκλειστικής προθεσμίας που προβλέπεται για τις ακυρώσιμες πράξεις.

9) Όσον αφορά τη διαδικασία συμβιβασμού κατά το άρθρο 41 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της ΕΤΕπ, ο ανααιρεσίων ισχυρίζεται ότι δεν πρόκειται για διαδικαστική προϋπόθεση, οπότε παρανόμως το ΔΔ επιδιώκει την εξομίωσή της με τη διοικητική ένσταση την οποία οφείλουν να υποβάλλουν οι υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η οποία είναι, αντίθετα, υποχρεωτική και αποτελεί το σημείο έναρξης του υπολογισμού της προθεσμίας για την άσκηση της ένδικης προσφυγής.

10) Ο ανααιρεσίων προσβάλλει την άρνηση κίνησης της εν λόγω διαδικασίας συμβιβασμού και ισχυρίζεται ότι είναι παράνομη η απόφαση του ΔΔ, αφού η ΕΤΕπ δεν έχει ποτέ την ευχέρεια να αρνείται τη διεξαγωγή της διαδικασίας αυτής.

Κατά συνέπεια, αφενός καμία αιτιολογία δεν μπορεί να παράσχει νόμιμο έρεισμα στην άρνηση αυτή και αφετέρου η αποδοχή του αιτήματος του υπαλλήλου πρέπει να συνεπάγεται την αναγνώριση της βαριάς ευθύνης της ΕΤΕπ και την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα.

11) Όσον αφορά τη σιωπηρή άρνηση κάλυψης των δαπανών της θεραπείας με λέιζερ, ο De Nicola υποστηρίζει ότι η έλλειψη αιτιολογιών συνιστά σαφές χαρακτηριστικό της υπέρβασης εξουσίας, δεδομένου ότι η άρνηση κάλυψης των ιατρικών εξόδων είναι νόμιμη σε τρεις μόνο περιπτώσεις, ενώ η μη ύπαρξη επίσημης νομικής πράξης συνεπάγεται ανυπόστατη πράξη, κατά της οποίας μπορεί να ασκηθεί προσφυγή οποτεδήποτε.

12) Τέλος, πρέπει οπωσδήποτε, κατά τον ανααιρεσίωντα, να θεωρηθεί παράνομη η απόφαση με την οποία το ΔΔ παρέλειψε να αποφανθεί επί των σημείων για τα οποία έκρινε ότι δεν διέθετε τα απαραίτητα στοιχεία.

Γ. Επί του αιτήματος επιδίκασης αποζημίωσης

13) Το ΔΔ απέρριψε το αίτημα αυτό ως απαράδεκτο λόγω εκκρεμοδικίας, μολονότι η εκκρεμοδικία δεν προβλέπεται από τους εφαρμοστέους δικονομικούς κανόνες ως κώλυμα για την πρόοδο της δίκης. Επιπλέον, το ΔΔ δεν εξήγησε πώς μπορεί να υπάρχει σύμπτωση αιτημάτων, όταν η μία υπόθεση εκκρεμεί σε πρώτο βαθμό και η άλλη σε υψηλότερο βαθμό δικαιοδοσίας, ούτε διασαφήνισε πώς και ποιος απέδειξε τα πραγματικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η εν λόγω απόφαση.

14) Τέλος, ο ανααιρεσίων ισχυρίζεται ότι η αποδοχή της αίτησης αναιρέσης και η μεταρρύθμιση της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης συνεπάγονται τον εκ νέου καθορισμό των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων και των εξόδων της πρωτοβάθμιας δίκης.

Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2011 — Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-419/11)

(2011/C 282/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύουσα: Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε. (Αθήνα, Ελλάδα)
(εκπρόσωπος: Ν. Φραγκάκης, Δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύουσας

Η προσφεύουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να γίνει καθ' ολοκληρίαν δεκτή η προσφυγή,

— Να ακυρωθεί και να εξαφανισθεί η απευθυνόμενη στην Ελληνική Δημοκρατία προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής,

— Να διαταχθεί η έντοκη επιστροφή οποιουδήποτε ποσού θα έχει τυχόν «ανακτηθεί» αμέσως ή εμμέσως από την προσφεύουσα σε εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης,

— Να καταδικαστεί η Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη της προσφεύουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 24 Μαΐου 2011, E(2011)3504 τελικό, σχετικά με τη κρατική ενίσχυση σε ορισμένα ελληνικά καζίνο αριθ. C 16/2010 (πρώην NN 22/2010, πρώην CP 318/2009), την οποία έδωσε σε εφαρμογή η Ελληνική Δημοκρατία.

Η προσφεύουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακύρωσης:

Ο πρώτος λόγος αντλείται από την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1 ΣΛΕΕ και την ανεπαρκή αιτιολόγηση κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, το υπό κρίση μέτρο: (i) δεν εξασφαλίζει οικονομικό πλεονέκτημα στο καζίνο της Πάρνηθας και στο καζίνο της Κέρκυρας δια μεταβίβασης κρατικών πόρων, (ii) δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, και (iii) δεν είναι ικανό να επηρεάσει τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές, ούτε νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

Ο δεύτερος λόγος αντλείται από της εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, εδάφιο α' του υπ' αριθ. 659/1999 Κανονισμού του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83 της 27/03/1999, σελ. 1). Συγκεκριμένα: (i) η ανάκτηση παράνομης κρατικής ενίσχυσης μπορεί να ζητηθεί μόνο από τους πραγματικούς δικαιούχους της ενίσχυσης, και (ii) δεν υφίσταται ταυτότητα μεταξύ των πραγματικών δικαιούχων του επίμαχου μέτρου (των πελατών των καζίνων) και των προσώπων στα οποία απευθύνεται η διαταγή περί ανακτήσεως (τα καζίνο της Κέρκυρας, της Πάρνηθας και της Θεσσαλονίκης), τα οποία δεν επιβαρύνονται με το εισιτήριο εισόδου.

Ο τρίτος λόγος αντλείται από την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, εδάφιο β' του ίδιου Κανονισμού. Η ανάκτηση της υπό κρίση ενίσχυσης αντιβαίνει: (i) στην αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, και (ii) στην αρχή της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2011 — Qualitest FZE κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-421/11)

(2011/C 282/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Qualitest FZE (Dubai, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωποι: M. Catrain González, δικηγόρος, E. Wright και H. Zhu, Barristers)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011, L 136, σ. 26), και την απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011 L 136, σ. 65), καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το καθού παραβίασε την υποχρέωση την οποία υπέχει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ να παραθέσει τους λόγους για τους οποίους τα βαλλόμενα μέτρα ελήφθησαν εις βάρος της προσφεύγουσας.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το καθού, παραλείποντας να περιλάβει αιτιολογία στα βαλλόμενα μέτρα, προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι:

— η έλλειψη αιτιολογίας εμποδίζει την προσφεύγουσα να γνωστοποιήσει αποτελεσματικά την άποψή της επί των εις βάρος της πληροφοριών ή πραγματικών στοιχείων· και

— οι παραλείψεις αυτές συνιστούν θεμελιώδη παράβαση των υποχρεώσεων του καθού σε σχέση με τα βαλλόμενα μέτρα και τα καθιστούν άκυρα, καθόσον έχουν εφαρμογή στην προσφεύγουσα.

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καταλήγοντας ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε προμήθειες συστατικών του ιρανικού πυρηνικού προγράμματος και ότι πληρούνταν οι νομικές προϋποθέσεις προκειμένου να ληφθούν τα βαλλόμενα μέτρα εις βάρος της.

Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2011 — Cementos Molins κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-424/11)

(2011/C 282/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cementos Molins, SA (Sant Vicenç dels Horts, Ισπανία) (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas και M. López Garrido, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση

— Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή ζητείται η ακύρωση, κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία ⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.

— Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 107 ΣΛΕΕ καθόσον κρίνει ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 12, παράγραφος 5, του TRLIS [νόμος περί φορολογίας εταιριών] φορολογική μεταχείριση της αποσβέσεως της χρηματοοικονομικής υπεραξίας από τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο συνιστά κρατική ενίσχυση ασύμβατη με την κοινή αγορά. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στην περίπτωση της εν λόγω αποσβέσεως δεν συντρέχουν τα στοιχεία του πλεονεκτήματος, του επηρεασμού του ενδοκοινοτικού εμπορίου και του επιλεκτικού χαρακτήρα.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και από τη μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως σε συνδυασμό με την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

— Ο λόγος αυτός διαιρείται σε δύο σκέλη, τα οποία αμφότερα αφορούν την περίοδο προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η οποία καθορίζεται στις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως:

— πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου: παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι βάσει της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν θα πρέπει να αναζητηθεί η ενίσχυση από όλους τους αποδέκτες της ενισχύσεως έως την ημερομηνία δημοσιεύσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον η δημοσίευση της αποφάσεως κινήσεως διαδικασίας δεν επαρκεί για να κλονίσει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που γεννάται από τις δηλώσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

— δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου: επικουρικός, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της υποχρέωσης αιτιολόγησεως. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κακώς εξείρεσε από την περίοδο προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης την ημέρα δημοσιεύσεως στην ΕΕ της ΕΕ της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας, η οποία περατώθηκε με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πρώτον, γιατί από το κοινοτικό δίκαιο προκύπτει ότι η τελευταία ημέρα μίας προθεσμίας πρέπει να περιλαμβάνεται στην προθεσμία αυτή, δεύτερον, γιατί η εξαίρεση της εν λόγω ημέρας από την περίοδο προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στο διατακτικό της αποφάσεως έρχεται σε αντίθεση με την αιτιολογία της.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας σε συνδυασμό με την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είναι δυσανάλογη η απαίτηση της Επιτροπής περί υπέρθεως σαφών νομικών φραγμών για διασυνοριακές συνενώσεις επιχειρήσεων, προκειμένου να εφαρμοστεί η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στην περίπτωση του άρθρου 1, παράγραφος 4, της προσβαλλομένης αποφάσεως.

(¹) Δημοσιευμένη στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ L 135, της 21ης Μαΐου 2011, σ. 1.

Προσφυγή της 3 Αυγούστου 2011 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-425/11)

(2011/C 282/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Κ. Μπόσκοβιτς)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, και

— Να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 24 Μαΐου 2011, E(2011)3504 τελικό, σχετικά με τη κρατική ενίσχυση σε ορισμένα ελληνικά καζίνα, αριθ. C 16/2010 (πρώην NN 22/2010, πρώην CP 318/2009).

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακύρωσης:

1) **Πρώτος λόγος:** Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 107 παρ. 1 ΣΛΕΕ σχετικά με την έννοια της κρατικής ενίσχυσης.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής εσφαλμένως υπολαμβάνει ότι η επιβολή χαμηλότερου εισιτηρίου εισόδου σε ορισμένα καζίνα τους προσπόρισε πλεονέκτημα δια της μείωσης των κρατικών εσόδων. Επίσης, οι φερόμενοι ως αποδέκτες της ενίσχυσης δεν βρίσκονται σε συγκρίσιμη νομική και πραγματική κατάσταση με τα λοιπά καζίνα που λειτουργούν στην Ελλάδα και δεν επηρεάζεται το ενδοκοινοτικό εμπόριο, ούτε νοθεύεται ο ανταγωνισμός εντός της εσωτερικής αγοράς.

2) **Δεύτερος λόγος:** Μη προσηκούσα, ελλιπής και αντιφατική αιτιολογία ως προς τη στοιχειοθέτηση της κρατικής ενίσχυσης.

Η προσφεύγουσα σημειώνει ιδίως ότι η αιτιολογία είναι αντιφατική καθ' όσον δέχεται ότι η επιβολή χαμηλότερου εισιτηρίου μπορεί να αυξήσει την πελατεία των υπό κρίση καζίνων ενώ συγχρόνως αμφισβητεί την αύξηση των κρατικών εσόδων λόγω της αύξησης της πελατείας. Επίσης, η αιτιολογία είναι ελλιπής ως προς την απόδειξη του πλεονεκτήματος και τη θεμελίωση της επίδρασης στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και προδήλως εσφαλμένη ως προς την απόδειξη του επιλεκτικού χαρακτήρα του μέτρου.

3) **Τρίτος λόγος:** Η ανάκτηση της ενίσχυσης παραβιάζει το άρθρο 14 του κανονισμού 659/99/EK του Συμβουλίου (¹).

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ενίσχυση δεν αναζητείται από τους πραγματικά δικαιούχους, δηλαδή τους πελάτες των καζίνων που εφαρμόζουν χαμηλότερη τιμή εισιτηρίου. Επίσης, η ανάκτηση αντίκειται στη γενική αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω της προηγούμενης νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και της συμπεριφοράς της καθής, καθώς και στη γενική αρχή της αναλογικότητας, καθ' όσον επιβάλλει δυσανάλογα και μη δικαιολογημένα βάρη στους φερόμενους αποδέκτες της ενίσχυσης και ενισχύει την ανταγωνιστική θέση των καζίνων που εφαρμόζουν την τιμή εισιτηρίου των 12 ευρώ.

4) **Τέταρτος λόγος:** Η καθής προέβη σε εσφαλμένο υπολογισμό των προς ανάκτηση ποσών.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής αδυνατεί να υπολογίσει με ακρίβεια το υποτιθέμενο πλεονέκτημα των αποδεκτών της ενίσχυσης και δεν λαμβάνει υπ' όψιν την επίδραση που άσκησε ή ήταν δυνατόν να ασκήσει στη ζήτηση η εφαρμογή χαμηλότερης τιμής εισιτηρίου.

(¹) Αριθ. 659/1999 Κανονισμός του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83 της 27/03/1999, σελ. 1)

**Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2011 —
Maharishi Foundation κατά ΓΕΕΑ (MÉDITATION
TRANSCENDANTALE)**

(Υπόθεση T-426/11)

(2011/C 282/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey)
(εκπρόσωπος: A. Meijboom, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 6ης Απριλίου 2011, στην υπόθεση R 1294/2010-2·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «MÉDITATION TRANSCENDANTALE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35, 41, 44 και 45 — Υπ' αριθ. αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος για ορισμένα από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αναπομπή της υποθέσεως στον εξεταστή για τα περαιτέρω

Προβαλλόμενοι λόγοι: Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους: (i) Παράβαση των άρθρων 75 και 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, καθόσον το τμήμα

προσφυγών, μολονότι δεν αποφάνθηκε ρητώς βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του CTMR, εκτίμησε ότι το σήμα «MÉDITATION TRANSCENDANTALE» αναφέρεται σε έννοια γένους· (ii) παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι το σήμα στερείται παντελώς διακριτικού χαρακτήρα· (iii) παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι το σήμα αποτελείται αποκλειστικώς από ενδείξεις οι οποίες μπορούν, στις εμπορικές συναλλαγές, να χρησιμεύσουν για να προσδιορίσουν χαρακτηριστικά των προϊόντων και των υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως· και (iv) παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι το σήμα δεν έχει αποκτήσει, λόγω της χρήσεώς του, διακριτικό χαρακτήρα σε σχέση με τις υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση.

**Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2011 — Banco Bilbao
Vizcaya Argentaria κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-429/11)

(2011/C 282/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, και J. Domínguez Pérez, abogado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την παράγραφο 1 του άρθρου 1 της Αποφάσεως,

— επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 1 της Αποφάσεως,

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της Αποφάσεως ή αναλόγως της περιπτώσεως να τροποποιήσει το περιεχόμενό του, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της πρώτης παραγράφου του άρθρου 1 της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 12ης Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο, εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (στο εξής: Απόφαση).

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, καθόσον κατά την Απόφαση το άρθρο 12, παράγραφος 5, του κωδικοποιημένου κειμένου του νόμου περί φορολογίας εταιριών (TRLIS) συνιστά κρατική ενίσχυση, καθόσον επιτρέπει τη φορολογική απόσβεση της υπεραξίας σε περίπτωση αποκτικής συμμετοχής στο κεφάλαιο αλλοδαπών εταιριών.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο και διαδικαστική πλημμέλεια, καθόσον η Απόφαση ορίζει ότι, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ένα μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση που πρέπει να απαγορευθεί στο σύνολό της, αρκεί η εφαρμογή του να οδηγήσει σε συγκεκριμένες καταστάσεις που συνιστούν ενίσχυση.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον κατά την Απόφαση το μέτρο είναι στο σύνολό του: (i) παράνομη ενίσχυση ακόμη και όσον αφορά κράτη όπως η Κίνα και η Ινδία και άλλες χώρες στις οποίες έχει αποδειχθεί ή μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη σαφών νομικών φραγμών για διασυνοριακές συνενώσεις επιχειρήσεων και (ii) ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση, και καθόσον επιτρέπει να εκπίπτει της φορολογίας η χρηματοοικονομική υπεραξία όσον αφορά την απόκτηση πλειοψηφικής συμμετοχής στο κεφάλαιο αλλοδαπών εταιριών εκτός της Ένωσης.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αφορά παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχείρισης, καθόσον η Επιτροπή παρέκκλινε από τις κατευθυντήριες γραμμές που είχαν καθοριστεί με την ανακοίνωση περί άμεσης φορολογίας και από τη διοικητική της πρακτική.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, καθόσον η Επιτροπή δεν έλεγξε την ακριβή έκταση των πρακτικών εμποδίων για τις ενδοκοινοτικές συγχωνεύσεις εμπορικών επιχειρήσεων.
- 6) Ο έκτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο και εσφαλμένη εκτίμηση του περιεχομένου της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης που κατοχυρώνει η Απόφαση.
- 7) Ο έβδομος λόγος αφορά ανεπαρκή αιτιολογία της Αποφάσεως.

Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2011 — Telefónica κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-430/11)

(2011/C 282/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Telefónica, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, και J. Domínguez Pérez, abogado)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την παράγραφο 1 του άρθρου 1 της Αποφάσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 1 της Αποφάσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της Αποφάσεως ή αναλόγως της περιπτώσεως να τροποποιήσει το περιεχόμενό του, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της απόφασης της Επιτροπής της 12ης Ιανουαρίου 2011, στην υπόθεση αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07), σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο εφάρμοσθείσα από την Ισπανία.

Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-429/11, BBVA κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 4ης Αυγούστου 2011 — Iberdrola κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-431/11)

(2011/C 282/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iberdrola, SA (Bilbao, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, και J. Domínguez Pérez, abogado)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την παράγραφο 1 του άρθρου 1 της Αποφάσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 1 της Αποφάσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της Αποφάσεως ή αναλόγως της περιπτώσεως να τροποποιήσει το περιεχόμενό του, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της απόφασης της Επιτροπής της 12ης Ιανουαρίου 2011, στην υπόθεση αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07), σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφαλαίο εφάρμοσθείσα από την Ισπανία.

Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-429/11, BBVA κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2011 — *Europäisch-Iranische Handelsbank* κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-434/11)

(2011/C 282/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Europäisch-Iranische Handelsbank AG* (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Gadhia και S. Ashley, solicitors, H. Hohmann, δικηγόρος, D. Wyatt, Queen's Counsel, και R. Blakeley, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το σημείο 1 του Πίνακα Β του Παραρτήματος Ι της απόφασης 2011/299/ΚΕΠΠΑ⁽¹⁾, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα·

— να ακυρώσει το σημείο 1 του Πίνακα Β του Παραρτήματος Ι του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 503/2011⁽²⁾, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα·

— να διαπιστώσει ότι το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ⁽³⁾ δεν έχει εφαρμογή επί της προσφεύγουσας·

— να διαπιστώσει ότι το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010⁽⁴⁾ δεν έχει εφαρμογή επί της προσφεύγουσας· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι το καθού δεν τήρησε διαδικαστικούς κανόνες, επειδή:

— δεν παρέδωσε προσηκούμενα, συγκεκριμένα και επαρκή αιτιολογία και

— δεν τήρησε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προστασίας.

2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του αν πληρούνται τα κριτήρια υπαγωγής της προσφεύγουσας στα βαλλόμενα μέτρα, επειδή οι συναλλαγές, προφανώς λόγω των οποίων η προσφεύγουσα υπήχθη στα μέτρα αυτά, είτε επιτρέπονταν είτε ήταν σύμφωνες με τις αποφάσεις και οδηγίες της αρμόδιας εθνικής αρχής (της Γερμανικής Κεντρικής Τράπεζας).

3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι το καθού διέψευσε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της ότι δεν θα της επιβληθούν κυρώσεις με τη λήψη περιοριστικών μέτρων στηριζόμενων σε συμπεριφορά η οποία είχε επιτραπεί από την αρμόδια εθνική αρχή. Επικουρικώς, η υπό τέτοιες συνθήκες επιβολή κυρώσεων στην προσφεύγουσα συνιστά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας να υπάρξει, σχετικά με αυτήν, χρηστή διοίκηση.

4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι η υπαγωγή της στα εν λόγω μέτρα συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας της και/ή του δικαιώματος να ασκεί τις επιχειρηματικές της δραστηριότητες και αποτελεί πρόδηλη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι, αν η εξουσία, βάσει της οποίας φαίνεται να ενήργησε το καθού, είναι εξουσία δεσμίας αρμοδιότητας, η εξουσία αυτή στερείται νομιμότητας ως αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας.

(1) Απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 65).

(2) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 26).

(3) Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

(4) Κανονισμός (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ 281, σ. 1).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2011 — *Apotheke DocMorris* κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση πράσινου σταυρού)

(Υπόθεση T-173/10)⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(1) ΕΕ C 179 της 3.7.2010.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2011 —
Apotheke DocMorris κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση πράσινου και
λευκού σταυρού)**

(Υπόθεση T-196/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 179 της 3.7.2010.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2011 —
SNCF κατά ΓΕΕΑ — Infotrafic (infotrafic)**

(Υπόθεση T-491/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 13 της 15.1.2011.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 5ης
Ιουλίου 2011 — V κατά Κοινοβουλίου**

(Υπόθεση F-46/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος —
Όροι προσλήψεως — Υγεία — Ιατρική εξέταση πριν την
πρόσληψη — Προστασία των φυσικών προσώπων από την
επεξεργασία προσωπικών δεδομένων — Ιατρικό απόρρητο
— Μεταβίβαση ιατρικών δεδομένων μεταξύ θεσμικών
οργάνων — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής)

(2011/C 282/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: V (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: É. Boigelot και S. Woog, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: K. Zejdová και S. Seyt)

Παρεμβαίνων υπέρ της προσφεύγουσας: Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (εκπρόσωποι: M. V. Pérez Asinari και H. Kranenborg)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα για ακύρωση της ιατρικής γνωμοδότησεως της 18ης Δεκεμβρίου 2008, περί μη πληρώσεως των απαιτούμενων για την πρόσληψη όρων υγείας, και, αφετέρου, αίτημα για ακύρωση της αποφάσεως περί ανακλήσεως της προτάσεως εργασίας προς την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2008, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανακάλεσε την πρότασή του εργασίας προς την V.
- 2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποχρεούται να καταβάλει στη V το ποσό των 25 000 ευρώ.
- 3) Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά.
- 4) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει, εκτός των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.
- 5) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων φέρει, ως παρεμβαίνων, τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 11 της 16.1.2010, σ. 40.

**Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 20ής
Ιουλίου 2011 — Gozi κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-116/10) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Καθήκον αρωγής —
Άρθρο 24 του ΚΥΚ — Απόδοση των εξόδων για παρά-
σταση δικηγόρου σε δίκη ενώπιον εθνικού δικαστηρίου)

(2011/C 282/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Sandro Gozi (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Passalacqua, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Cunniff και J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα για απόδοση των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων στο πλαίσιο ποινικής δίκης ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο S. Gozi φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 55 της 19.2.2011, σ. 38.

**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα)
της 5ης Ιουλίου 2011 — Coedo Suárez κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση F-73/10) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώ-
σεως — Σιωπηρή απόρριψη του αιτήματος αποζημιώσεως,
ακολουθούμενη από ρητή απόρριψη του εν λόγω αιτήματος
— Εκπρόθεσμη άσκηση της προηγούμενης διοικητικής
ενστάσεως κατά της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως
— Απαράδεκτο)

(2011/C 282/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Angel Coedo Suárez (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Zieleskiewicz και M. Bauer)

Αντικείμενο

Αίτημα για ακύρωση της απόφασεως με την οποία το καθού απέρριψε το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος για καταβολή αποζημιώσεως και αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος για αποκατάσταση της ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.10, σ. 63

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 5ης Ιουλίου 2011 — Alari κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-38/11) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προαγωγές του 2009 — Διοργανική μετάταξη κατά το διάστημα εντός του οποίου ο υπάλληλος έλαβε προαγωγή στο όργανο όπου εργαζόταν αρχικώς — Αρμόδιο όργανο για την απόφαση επί της προαγωγής του προαχθέντος υπαλλήλου)

(2011/C 282/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gianluigi Alari (Bertrange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Alves και M. Ecker)

Αντικείμενο

Αίτημα για ακύρωση της απόφασεως περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος κατά τις προαγωγές του 2009.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως αβάσιμη.
- 2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει, εκτός των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

(¹) ΕΕ C 179 της 18.6.2011, σ. 22.

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-41/11)

(2011/C 282/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZZ (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασεως του Γενικού Διευθυντή της OLAF με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας περί παρατάσεως της συμβάσεώς της εκτάκτου υπαλλήλου κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 11ης Φεβρουαρίου 2011 του Γενικού Διευθυντή της OLAF με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά της περί παρατάσεως της συμβάσεώς της εκτάκτου υπαλλήλου κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-66/11)

(2011/C 282/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ZZ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασεως του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού «EPSO/AST/111/10 (AST 1)» με την οποία η προσφεύγουσα αποκλείσθηκε από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— κυρίως:

— να ακυρώσει την απόφαση της 7ης Απριλίου 2011 με την οποία αποκλείσθηκε από τη συμμετοχή στις δοκιμασίες αξιολογήσεως του διαγωνισμού EPSO/AST/111/10 — Γραμματείες βαθμού AST 1,

- κατ' ακολουθία, να αποφανθεί ότι η προσφεύγουσα πρέπει να επανενταχθεί στη διαδικασία προσλήψεως που προβλέπεται στο πλαίσιο του εν λόγω διαγωνισμού, εν ανάγκη διά της επαναλήψεως των δοκιμασιών αξιολογήσεως,
- επικουρικώς, σε περίπτωση που δεν γίνει δεκτό το κύριο αίτημα, πράγμα που δεν ισχύει, να υποχρεώσει την καθής να της καταβάλει ποσό καθοριζόμενο προσωρινώς και *ex aequo et bono* σε 20 000 ευρώ, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας, πλέον τόκων υπερημερίας με το νόμιμο επιτόκιο από την ημερομηνία της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί,
- εν πάση περιπτώσει, να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει ποσό καθοριζόμενο προσωρινώς και *ex aequo et bono* σε 20 000 ευρώ, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, πλέον τόκων υπερημερίας με το νόμιμο επιτόκιο από την ημερομηνία της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-68/11)

(2011/C 282/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZZ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου της προσφεύγουσας.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων αρχής της Επιτροπής (στο εξής: ΑΣΣΑ), της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, περί καταγγελίας της συμβάσεώς της εργασίας αορίστου χρόνου,
- συγχρόνως και κατά το μέτρο που κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΣΣΑ της 14ης Απριλίου 2011, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε στις 23 Δεκεμβρίου 2010 σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 20ής Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-69/11)

(2011/C 282/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ελεγκτικό Συνέδριο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου να μη διορίσει τον προσφεύγοντα στη θέση του διευθυντή της διευθύνσεως ανθρωπίνου δυναμικού και να διορίσει άλλον υποψήφιο στην εν λόγω θέση.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου να διορίσει άλλον υποψήφιο στη θέση του διευθυντή της διευθύνσεως ανθρωπίνου δυναμικού και να μη διορίσει τον προσφεύγοντα στη θέση αυτή,
- εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως,
- να υποχρεώσει το Ελεγκτικό Συνέδριο σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας η οποία συνίσταται σε απώλεια οικονομικών δικαιωμάτων συνδεομένων με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις (συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας και με το δικαίωμα συνταξιοδότησης) και, συνακόλουθα, σε καταβολή των σχετικών ποσών από 1ης Ιανουαρίου 2001,
- να υποχρεώσει το Ελεγκτικό Συνέδριο να καταβάλει συμβολικώς ένα ευρώ ως ικανοποίηση της ηθικής βλάβης,
- να καταδικάσει το Ελεγκτικό Συνέδριο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 21ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-70/11)

(2011/C 282/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της εκθέσεως αξιολογήσεως του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2008 έως 31 Δεκεμβρίου 2008.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την έκθεση αξιολογήσεως του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2008 έως 31 Δεκεμβρίου 2008 και συγκεκριμένα το τμήμα της εν λόγω εκθέσεως για την ίδια περίοδο που συντάχθηκε από την EUROSTAT.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2011 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-73/11)

(2011/C 282/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως με την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως στο πλαίσιο του διαγωνισμού EPSO/AD/181/10.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (στο εξής: EPSO) της 20ής Αυγούστου 2010 και της 15ης Σεπτεμβρίου 2010, με την οποία αυτή πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι αποκλείστηκε από τις δοκιμασίες αξιολογήσεως στο πλαίσιο του διαγωνισμού EPSO/AD/181/10 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση),
- επιπλέον, και εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της EPSO της 15ης Απριλίου 2011 με την οποία απορρίφθηκε η ένστασή του της 10ης Νοεμβρίου 2010 κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως (στο εξής: απόφαση περί απορρίψεως),
- κατ' ακολουθία, να διατάξει τη επανένταξη του προσφεύγοντος στη διαδικασία επιλογής, εν ανάγκη διά της επαναλήψεως των δοκιμασιών,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης 19ης Ιουλίου 2011 — Putterie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-31/07 RENV) ⁽¹⁾

(2011/C 282/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως, κατόπιν συμβιβασμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 117 της 26.5.2007, σ. 38.

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

